XXV. évfolyam, 45. szám Ára: 1,80 Ft 1969. november 6

Ludas Matyi

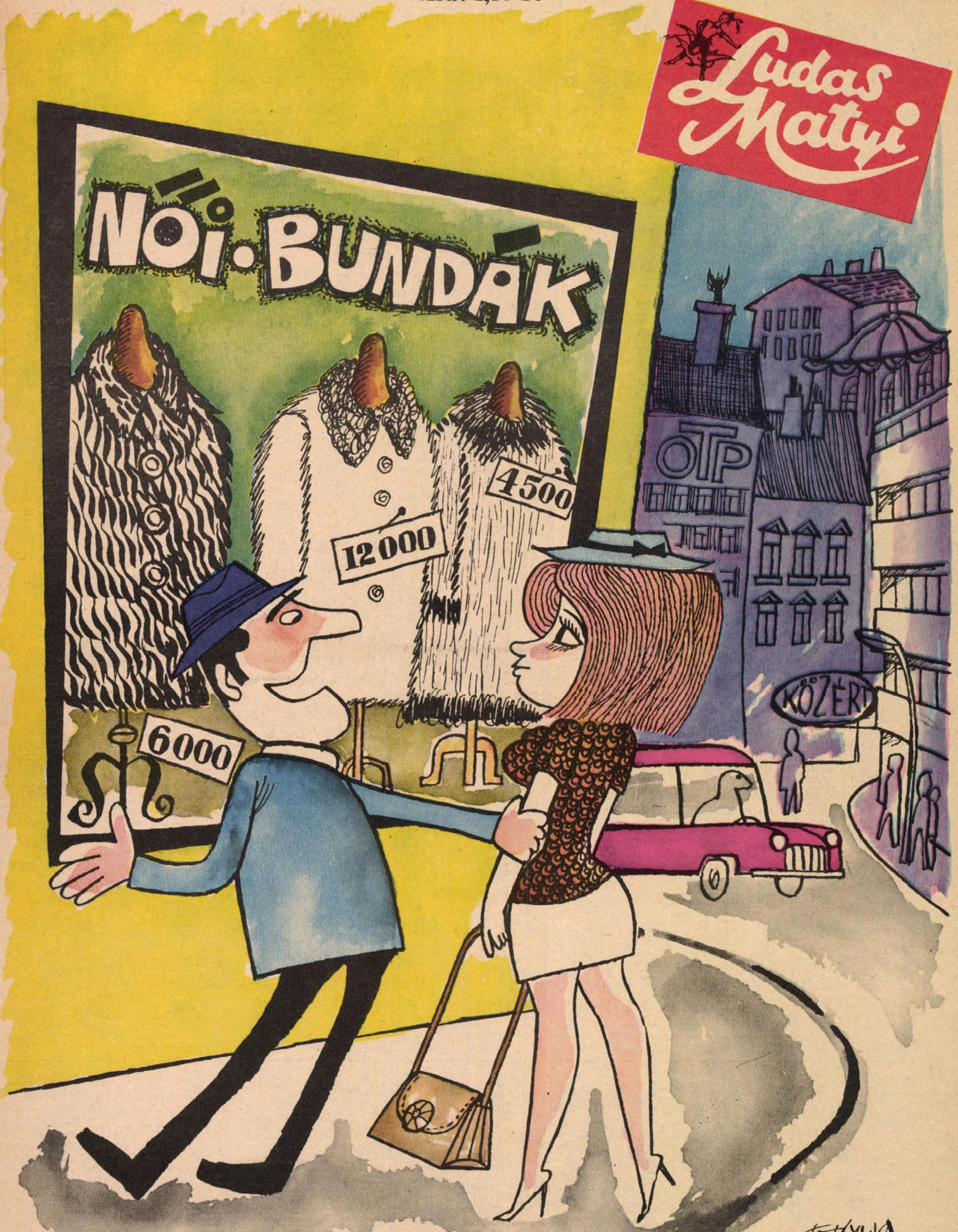
NŐI·BUNDÁK
12000
4500
6000
OTP
KÖZÉRT
TÓTGYULA

– *Menjünk, szívecském, ha nagy hideg lesz, forralt bort iszunk...*

Tót Gyula rajza

KEDVES LUDAS!

TARJÁNI ANZIKSZ

Salgótarján semmiben sem emelkedik ki különösebben a magyar városok népes családjából. Egyetlen dolog van talán, amiben dobogóra kerülhetne a városok közötti vetélkedőben, s ez pedig a levegő szennyezettsége. A budapestiek és a miskolciak után a tarjániak fogyasztják a legszennyezettebb levegőt. Hogyan lehetne ezen segíteni? Két módon:

1. Gázmaszkkal vagy speciális légszűrő készülékkel kellene felszerelni a város valamennyi lakóját.

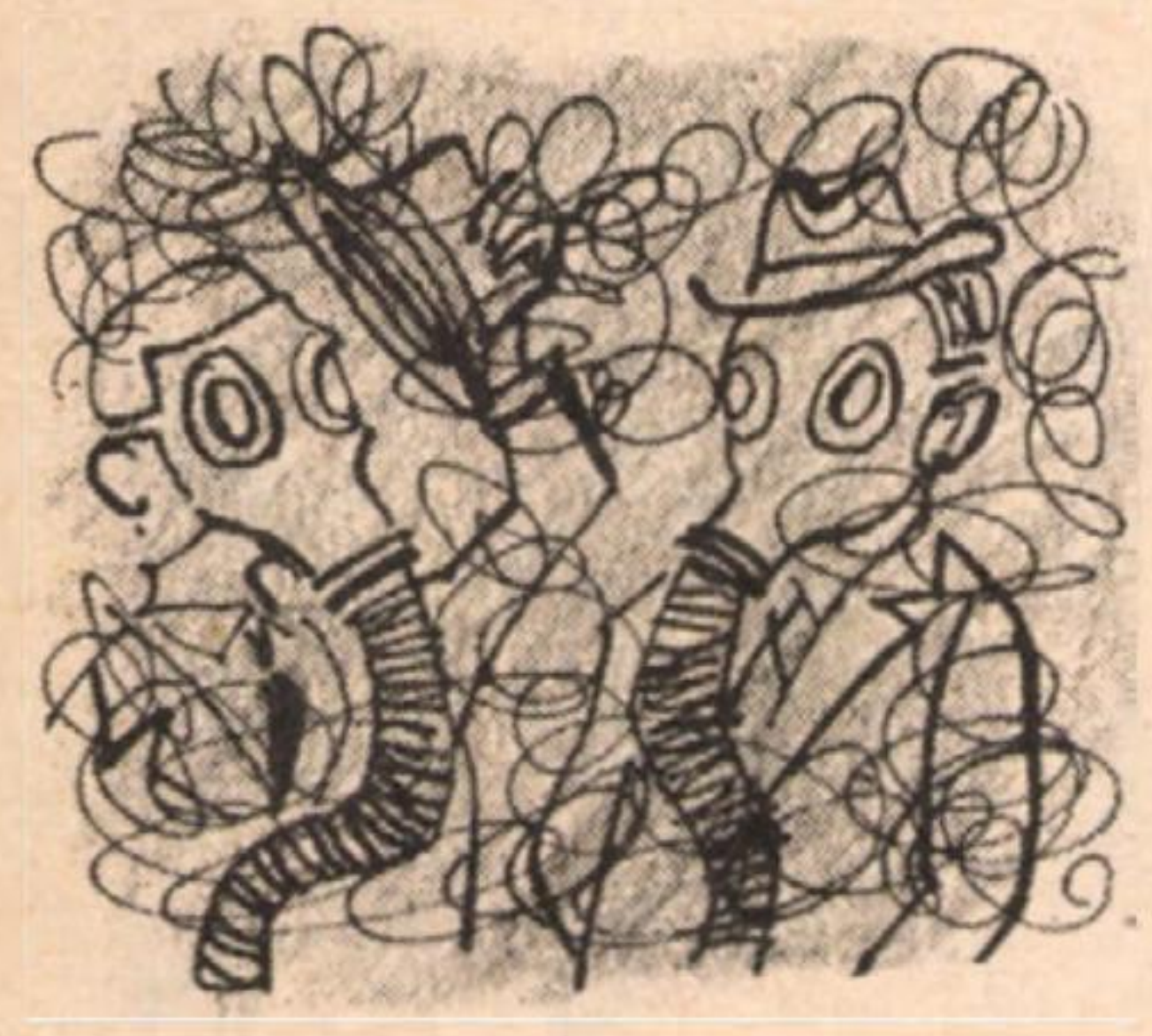

2. Meg kellene szüntetni néhány szennyező gócot.

Ez utóbbi tűnik a legcélravezetőbb megoldásnak. Sokat tudna tenni ennek érdekében például a MÁV, ha a várost átszelő vasútvonalon nem füstokádó gőzmozdonyokat járatna. Még nagyobb jelentőségű azonban a földgáz bevezetése a tarjáni üzemekbe és a lakásokba. Ez a munka már az idén megkezdődött. Több száz lakásba kellett volna ez év október elsejére bevezetnie a gázt a Tiszántúli Gázszolgáltató és Szerelő Vállalatnak. Sok lakásban azonban még *október utolsó napjaiban* sem volt mivel fűteni, mert a régi kályhákat az ingatlankezelőség még a nyáron kidobatta, a gáz bekötésével pedig az említett vállalat egy „kissé" elkésett. Egyhónapos elcsúszásról van szó csupán, ami egymagában véve nem volna jelentős, ha mondjuk szeptember 1. helyett szeptember végére készültek volna el a munkával. Így azonban sok kellemetlenséget okoztak jó néhány tarjáni családnak. Mivel a gázfűtés bevezetése 1970-ben is folytatódik, *idejében szólunk:* jövőre egy hónappal hozzák előbbre az átadási határidőket, hátha nem lesz olyan enyhe az október, mint az idén volt!

A késedelmet az okozta, hogy a lefektetett gerincvezeték nem mutatkozott elég gerincesnek, a rossz hegesztés miatt vagy harminc helyen megroppant, ezért fel kellett bontani az útburkolatot és újra kellett hegeszteni a csöveket.

A „gerinccel" máshol is baj van: az észak-nógrádi regionális vízmű gerincvezetéke egy hónap alatt háromszor is megrepedt, s ennek következtében sok lakásban nem volt víz, sőt néhány ipari üzem vízellátása is akadozott. Szakemberek szerint, mivel a vezeték nagyobb része eternitcsőből készült hasonló törésekre egyre sűrűbben lehet számítani.

Így hát várható, hogy a közeljövőben ebben a „sportágban" is dobogós lesz Salgótarján: az egy főre eső csőtörések számában beállítják majd a főváros által tartott országos rekordot!

(radványi)

CSAK RÖVIDEN!

Még júliusban vásároltunk Füzesabonyban egy „Hajdúság I." típusú lakószoba-berendezést. A bútorokhoz járó 12 fogantyút akkor nem kaptuk meg. A boltban azt mondták, hogy a gyárból nem küldték el, de majd ők írnak egy reklamáló levelet, és sürgősen megszerzik a fogantyúkat. Azóta több mint három hónap telt el, de mindmáig semmit sem kaptunk. Hol akadt el vajon a reklamáció?

Danyi Ferencné
Eger

A XI. kerületi Kende utca 10. és 12. számú házak között régóta ott díszeleg egy halom ócska vaslemez. A lemezhalom tetején hónapokig trónolt egy törött WC-kagyló. Azóta lekerült a magasból, de nem tűnt el a láthatárról, ott éktelenkedik a vaslemezek tövében, egy halom szemét társaságában. Nem értem, hogy nem zavarja a házkezelőség illetékeseinek a szemét ez a „dekoratív" látvány?

M. B.-né
Budapest

A Gyálról és Pestimréről Budapestre járó dolgozóknak nagyon nehéz bejutni a munkahelyükre, és onnan hazautazni. Nagyon jó volna, ha a BKV sűrűbben járatná az 54-es buszokat!

K. Gy.
Gyál

Levelezőlapot küldtem egyik ismerősömnek, s nagyon meglepődtem, amikor 15 nap múltán Wienből kaptam vissza azzal, hogy a cím elégtelen. Azt elhiszem, hogy a bécsi postának elégtelen a cím, de azt nem értem, a magyar posta miért küldte Wienbe, amikor világosan rá volt írva a cím: Weimpuszta, u. p. Nagyesztergár, Veszprém m. Ennyi cím nem volt elég a mi postánknak ahhoz, hogy rendeltetési helyére juttassa a lapot.

K. J.-né
Budapest

PAPRIKASALÁTA — BIZONYÍTVÁNNYAL

Az egyik budai közértben vásároltam egy üveg paprikasalátát, amely a címke szerint a szentesi Termál Tsz terméke. Odahaza kibontottam, megízleltem — s undorodva toltam félre. A paprika olyan lágy volt, hogy teljesen szétmállott, a leve fátyolos volt, az íze pedig mindenre emlékeztetett, csak éppen a kellemesen savanyított paprikáéra nem. Hogyan hozhatnak ilyen árut forgalomba?

K. K.
Budapest

Az olvasónk által kifogásolt paprikasalátát megvizsgáltattuk a Kereskedelmi Minőségellenőrző Intézettel. A KERMI az alábbi „bizonyítványt" állította ki róla:

A vizsgálati eredmények alapján megállapítható, hogy a paprikasaláta-minta teljesen elpuhult, túlfőtt állapota, valamint az előírtnál alacsonyabb ecetsav- és konyhasótartalma miatt a szabványkövetelményeknek nem felel meg. Emiatt kellő élvezeti értékkel sem bír. A fogyasztó panasza jogos. A közérdekű bejelentést köszönjük, hatósági ellenőrzéseink során a szentesi Termál Tsz savanyúság készítményeit felül fogjuk vizsgálni.

Szenczi Pál, főmérnök
KERMI,
Élelmiszeripari Osztály

PILVAX

Nekünk, a Városház utca 10. számú ház lakóinak rengeteg kellemetlenségünk volt és még van is a házunkban székelő Pilvax-vendéglő miatt.

Az ötemeletesnek mondott, de valójában hatemeletes bérházban már-már elviselhetetlen volt az ételszag s a lakók feljajdulásaira, nagy költséggel, kéményt építettek, hogy a szagokat elvezessék. A szagelvonással a kényesebb orrú szagértők elégedetlenek, mert azóta is kénytelenek vagyunk végigszagolni az étlapon szereplő ételek illat-turmixát.

A Pilvax még az előcsarnokot is megszűkítette. Odaépíttetett egy nagyon stílustalan ellenőr-helyiséget. A lift mellett, hónapok óta egy nagy kupac törmelék található, a bejárati részt pedig sokszor elfoglalják különböző dísztelen portékák.

A lift hetek óta áll, amiért kénytelen vagyunk ugyancsak a Pilvaxra hárítani minden felelősséget. A pincében ugyanis, ahol a liftet javítani kellene, a Pilvax szennyvize lehetetlenné tesz minden munkát és még a vizet is csak nehezen tudják felszivattyúzni.

Ezek a panaszok rég ismertek az illetékesek előtt. Miért késik vajon mégis az orvoslás?

A ház lakói

CSODA A DUNA-PARTON

Az Erzsébet-híd budai hídfőjénél lelépek a hetes autóbuszról, indulnék a csarnok felé, aholis harminc fillérért kedvére válogathat az ember, hogy melyik gyógyvízből igyék egy kriglivel.

Indulnék, de nem indulok. Mert itt valami nem stimmel... Régi vevő vagyok, ismerős e tájon, most mégis érdekes, szokatlan itt minden. A csarnok előtt elegáns fiatalemberek, feltűnően csinos lányok sétálnak, beszélgetnek derűsen, majd kicsattannak az egészségtől, a kezükben meg karcsú pohár...

Miért különös mindez? Hát először is: nem kifejezetten ez a húszéves korosztály alkotja a csarnok törzsközönségét, az ilyen életerős fiatalok. Aztán meg poharat tilos kivinni a csarnokból, illetve csak betét ellenében lehet... Dehát ezek nem is a jól ismert otromba ivóedények, hanem kecses, gusztusos jószágok...

Hopp, már világos is minden. Egy közeli fa alatt sínen guruló felvevőgép, lámpák, kábelek, odébb rendőr tartja távol a kíváncsiskodókat... Film készül itt, reklámfilm a gyógyvizekről, a szereplők korát tekintve nyilván a teenagereknek akar kedvet csinálni az Attila, a Hungária és a Juventus nevezetű gyógyhatású italokhoz. Tovább azonban már én sem gyönyörködhetek a tereferélő fiatalságban, egy fekete napszemüveges úr finoman int, hogy fáradjak valahová, mert még rákerülök a szalagra.

Befáradok a csarnokba. Lámpák, kábelek itt is. És tündérmesébe illő változások! *A vasszékek eltűntek,* modern ülőgarnitúráknak adták át a helyüket. *A vasasztalok is kicserélődtek,* az újakon még színes abroszkák is vannak. *A kiszolgáló hölgy is mutatósabb,* mint máskor, alighanem friss a frizurája és a kék munkaköpenye elé hófehér műanyagkötényt is kötött.

Minden annyival szebb lett, kulturáltabb, ízlésesebb, hogy az ember szinte örül annak a kis vesebajának, amiért ide járhat. Hála a filmeseknek! Nem lehetne valahogyan megoldani, hogy holnap is, mindig is, mindenütt ott legyenek?

(kürti)

A CÍMZETT VÁLASZOL

Pásztor Józsefné budapesti olvasójuknak az igali fürdővel kapcsolatos bíráló észrevételeit elfogadjuk. A járási és a községi tanács, valamint a Somogy megyei Idegenforgalmi Hivatal igyekszik a jelzett hibákat megszüntetni, hogy a fürdőt felkereső vendégeket a jövőben ne érjék hasonló kellemetlenségek.

Biczó Mihály vb-titkár
Kaposvári Járási Tanács

Nagykátai bejáró dolgozók panaszkodtak a Ludasban amiatt, hogy rossz a közvilágítás községükben. Közöljük, hogy az Észak-magyarországi Áramszolgáltató Vállalat hamarosan megkezdi a teljesen elavult, korszerűtlen villanyhálózat rekonstrukcióját, s ennek eredményeként a lakosság panaszát orvosoljuk majd: a jelenleginél sokkal több közvilágítási lámpa lesz a községben.

Monda János vb-titkár
Községi Tanács, Nagykáta

A Ludas az olvasók panaszát közölte, amely szerint a XI. kerületi Tűzrendészeti Parancsnokság épületének a kéménye nagyon sok füsttel és korommal szennyezi a környék levegőjét. A panasz nyomán elrendeltük a kémény műszaki felülvizsgálatát, a levegőszennyezés okainak megállapítását. Az épület felújítására, ezzel egyidejűleg a távfűtés bekötésére 1970-ben kerül sor.

Tyukodi Ferenc tű. alez.
BM Bp-i Tűzrendészeti Parancsnokság

ALKALMAS IDŐPONT

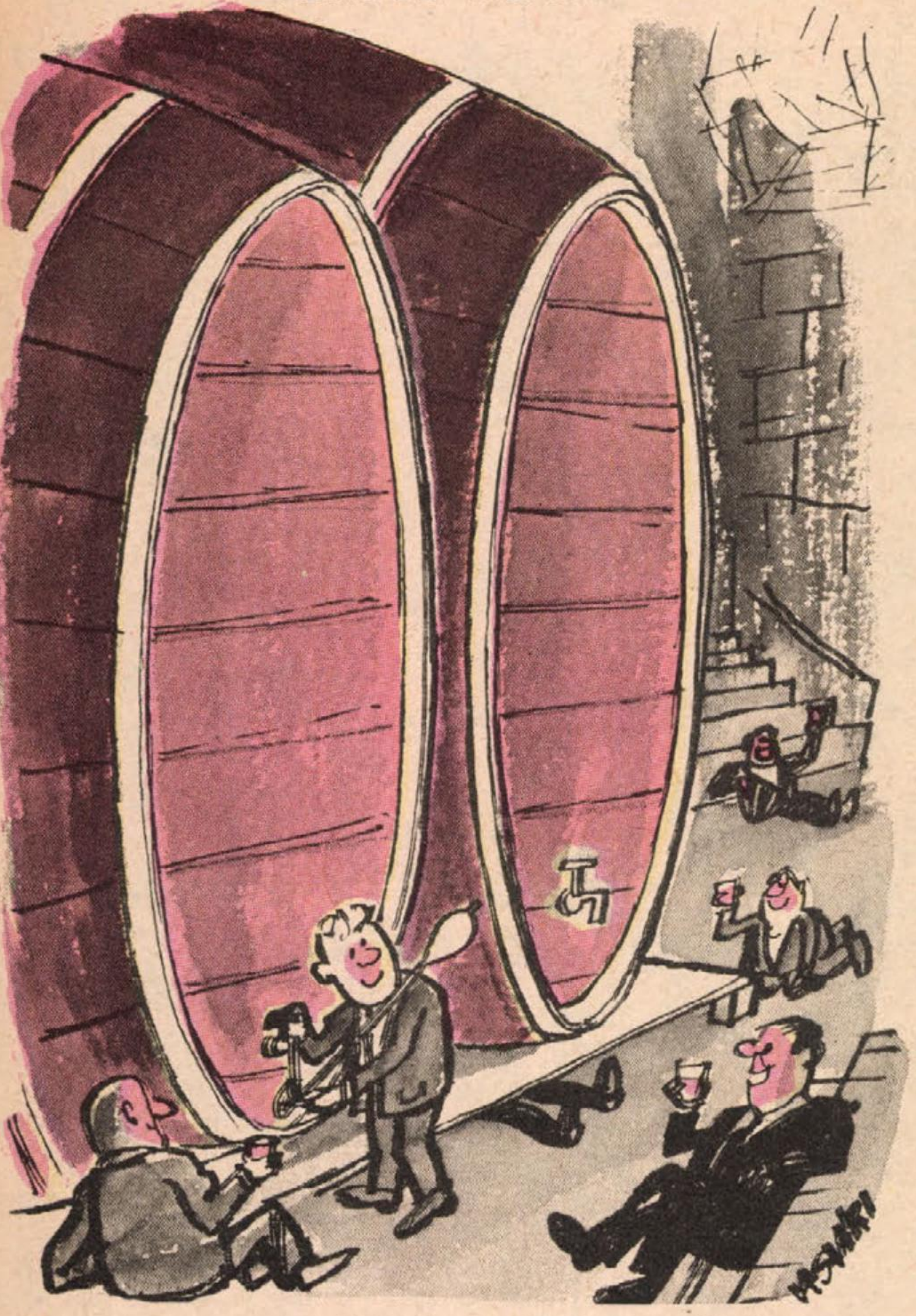

– Beszéljük meg az alkoholizmus-elleni harc kérdéseit . . .

AZ ELHAGYOTT ASSZONY

Endrődi István rajza

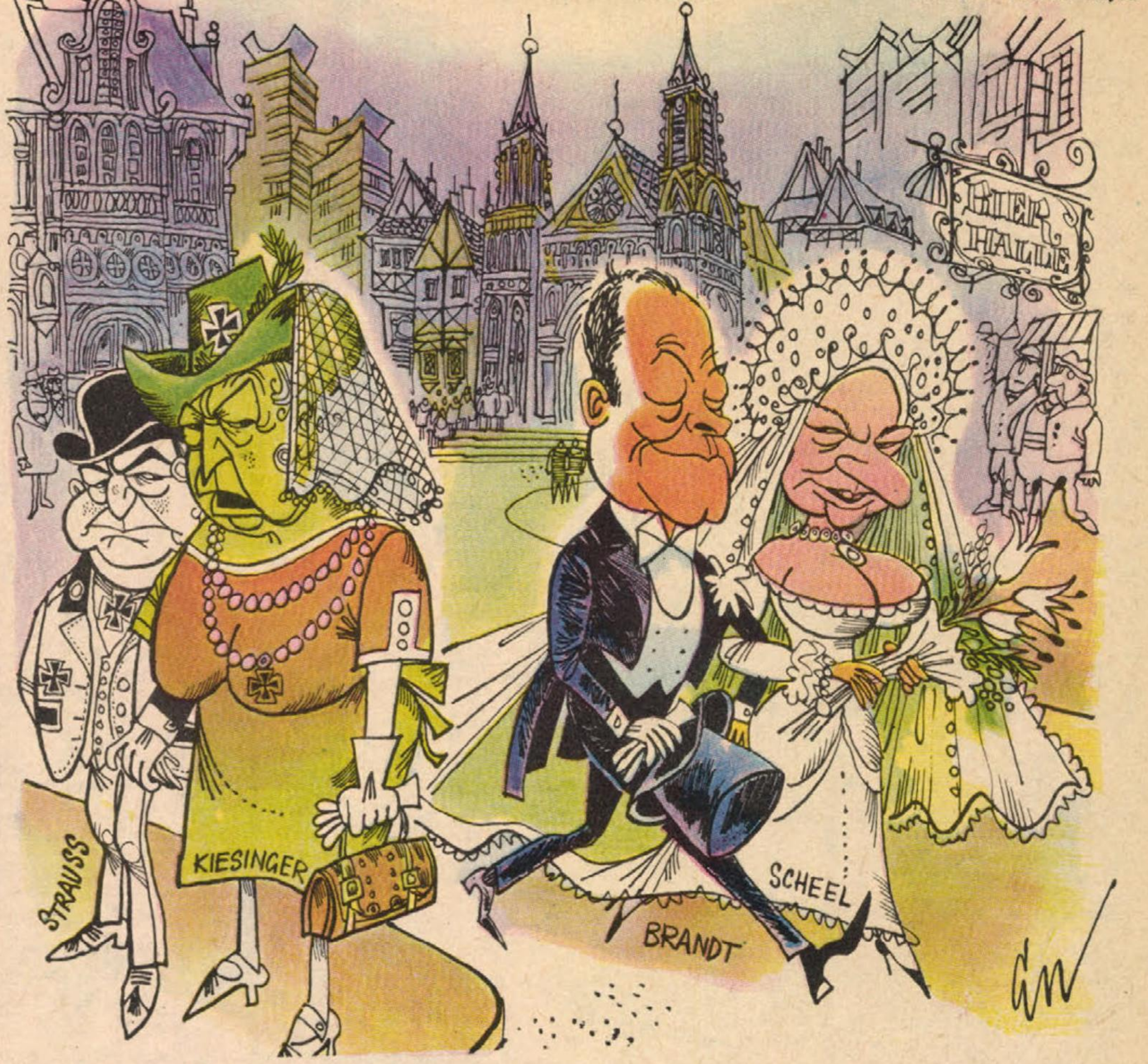

Kiesinger: Mindenesetre gondoskodunk róla, Franz, hogy ne legyen boldog az új házasság . . .

A NEVELÉS CSÖDJE

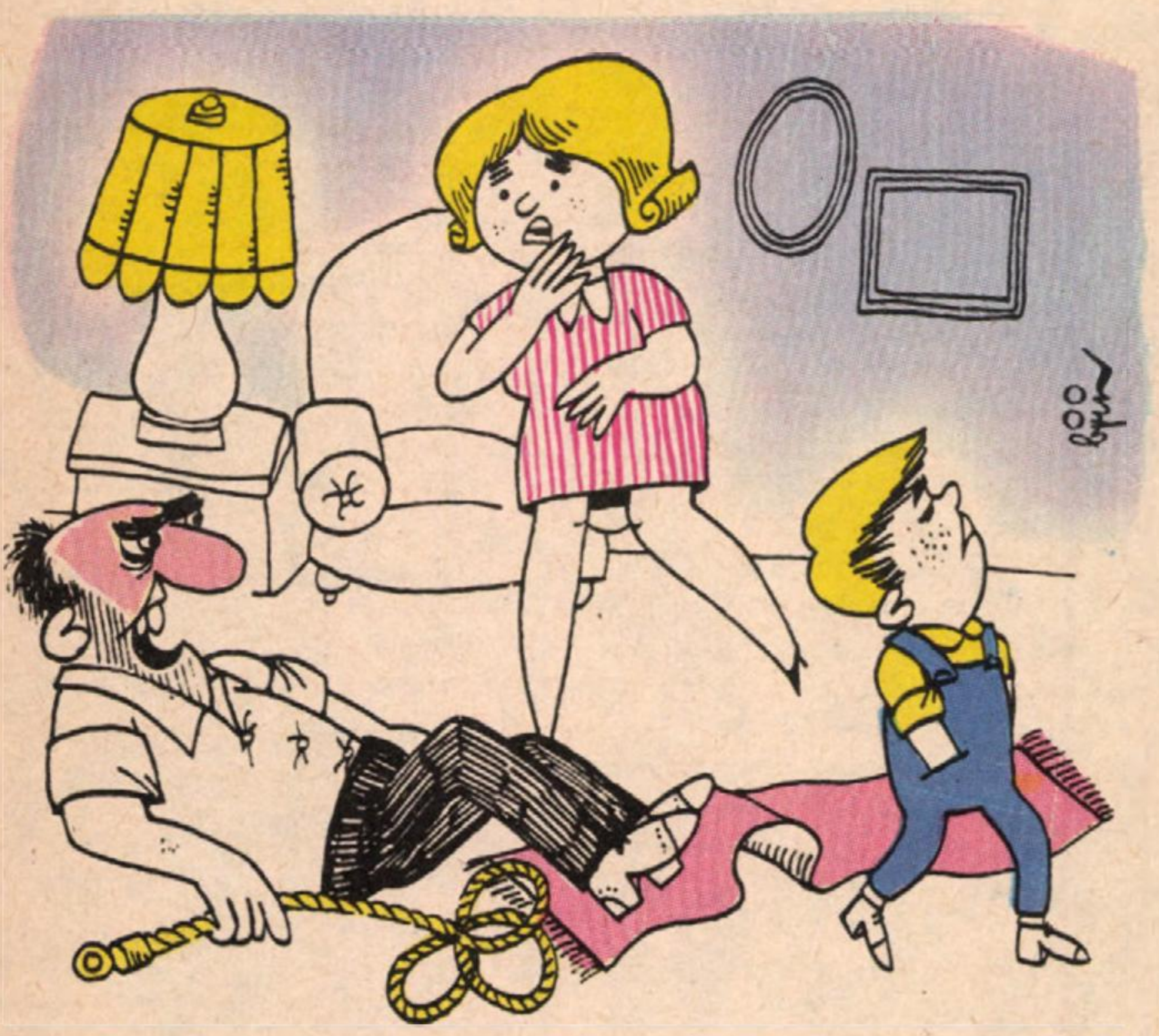

– Mondtam úgye, nem kell engedni, hogy ez a kölyök cselgáncs sportkörbe járjon! . . .

SZEMREHÁNYÁS

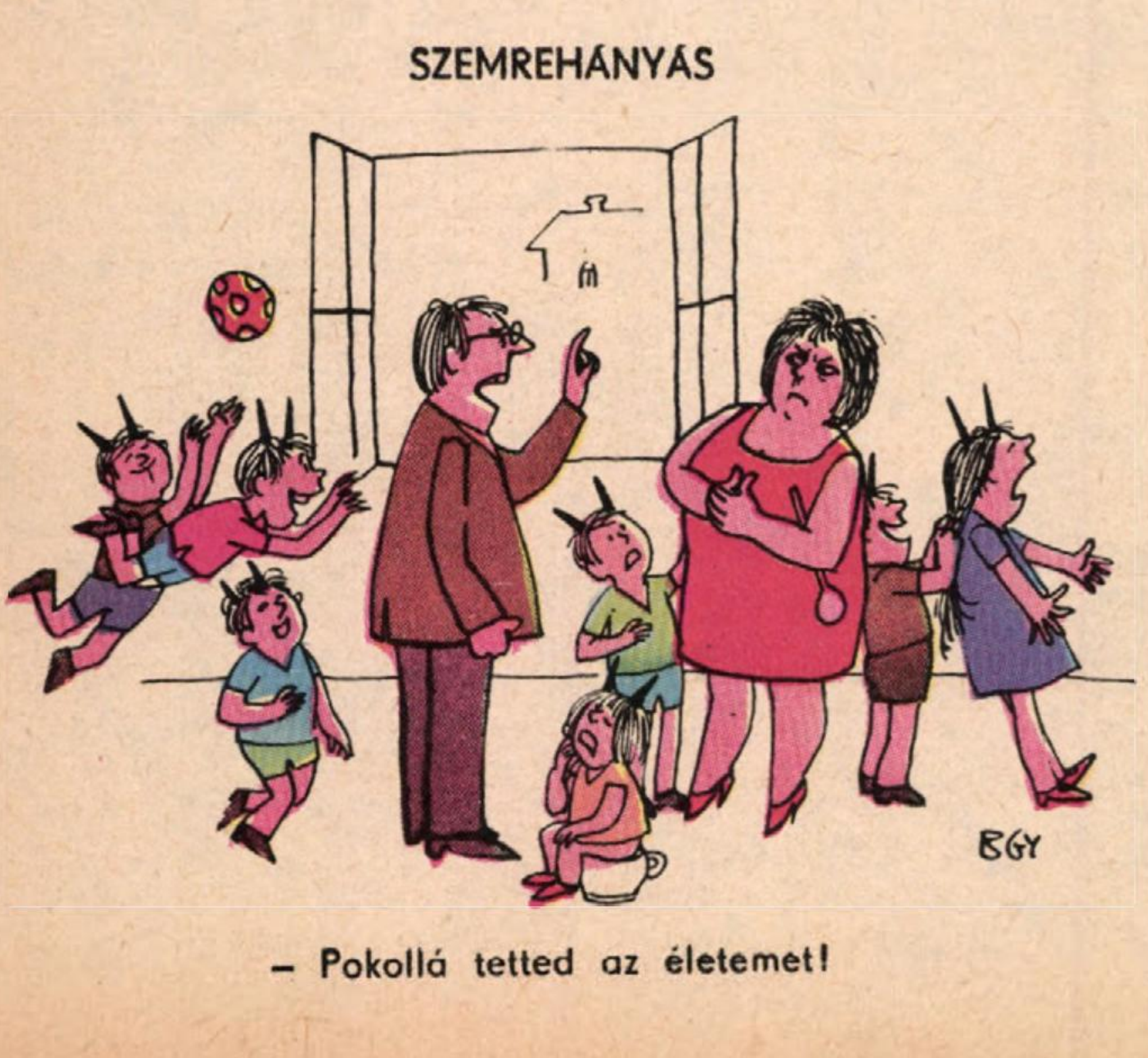

– Pokollá tetted az életemet!

nézőpontok

Ingerülten, idegesen ébredek. Rendkívül sok munka vár rám: fát kell vágni, be kell kötni a gyerek könyveit, el kell vinni a ruhát a Patyolatba, fel kell szerelni a lámpát az előszobába és meg kell igazítani a padláson a tévéantennát. Idegeskedve megpróbálom beosztani a napot, célszerűen csoportosítani a tennivalókat, közben átkozom a sorsot, hogy ennyi feladatot rótt rám. Ezzel el is telik a nap és este dühösen állapítom meg: semmit sem sikerült elintéznem . . .

Derűsen kelek. Süt a nap. Ma semmi dolgom sincs. Fütyörészve sétálok a lakásban, aztán eszembe jut, hogy nem ártana valami testmozgás. Ezért lemegyek és vágok egy kis fát. Unaloműzőként felszerelem az előszobai lámpát, majd elmegyek sétálni és egyúttal magammal viszem a ruhát is a Patyolatba. Délután ragyogóan elszórakozom a gyerek könyveinek bekötésével és miután még sok időm van estig, felugrok a padlásra és megigazítom a tévé-antennát. Este örömmel konstatálom: jó néha egy ilyen ellógott nap . . .

*

Lujza hétfőn:

— Nem győzöm áldani a sorsot, hogy ilyen férjem van. Hűséges, figyelmes és kedves. Ha akarnék sem tudnék benne hibát találni. Lesi a kívánságaimat és sokszor a legrejtettebb gondolataimat is kitalálja. Más nőre rá sem néz. Én töltöm be az életét, csak velem, csak mellettem és csak nekem akar élni. Olyan tiszta, mint a desztillált víz . . .

Lujza pénteken:

— Megvert engem az isten ezzel a pasassal. Unalmas, szürke, érdektelen. Még hibája sincs! Örökké rajtam lóg és ki szeretné fürkészni a gondolataimat. A nők sem érdeklik. Egy perc nyugtom sincs tőle, úgy mászik utánam, mint egy kutya. Ez nélkülem felfordulna. Olyan, mint a desztillált víz: ihatatlan . . .

*

Riport Kovács Lajos esztergályosról, egy napilapban:

„A mai munkásember típusa. Keményen dolgozik, nem kíméli erejét. És élvezni is tudja munkájának eredményét. Szépen keres, lakásában minden megtalálható, amit a civilizáció nyújt: tévé, magnó, hűtőszekrény, modern bútorok. Nem is csoda, ha boldogan él e meleg családi otthonban. Élete így oszlik meg a gyár és a család között . . ."

Riport, ugyancsak Kovácsról, egy másik napilapban:

„A kispolgár típusa. Kíméletlenül hajtja magát a pénzért, hogy lakásába zsúfolhassa a polgári kényelem minden eszközét. Elzárkózik a világtól és a közösségtől. Élete a robot, és teljesen beszűkült családi életet él . . ."

*

Tibor maga elé tett egy üveg konyakot és egy fiola mérget. Aztán megírta búcsúlevelét:

„Az életnek nincs már értelme. Ágota megszökött egy agronómussal. Ráadásul elvitt mindent, ami mozdítható volt a lakásban. Kirúgtak az állásomból is . . . Leszámoltam mindennel. Egyszer úgyis meg kell halni . . ."

Aztán, hogy bátorsága legyen a méreghez, megivott néhány pohár konyakot, melynek hatására így morfondírozott:

— Szép az élet. Újra szabad vagyok. Úgy kell annak az agronómusnak . . . És micsoda szerencsém van. Ágota nem találta meg a békekölcsön-kötvényeket. Holnap már a hivatalba sem kell bemennem . . . Csuhaj! Sose halunk meg!

Ősz Ferenc

A SZOLGÁLTATÓ IPAR SZOLGÁLATÁBAN

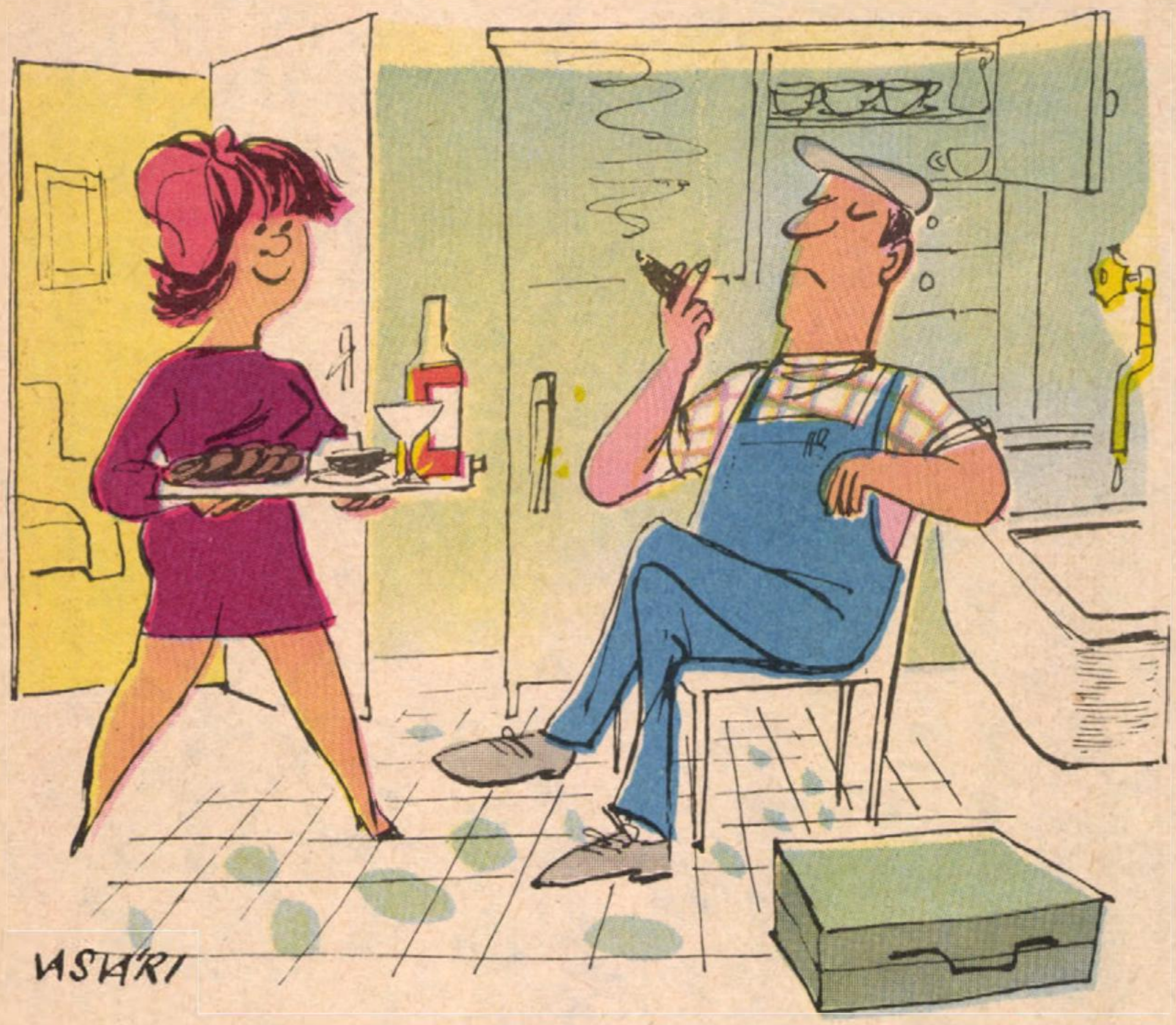

LAKÁSCSERE

Hegedűs István rajza

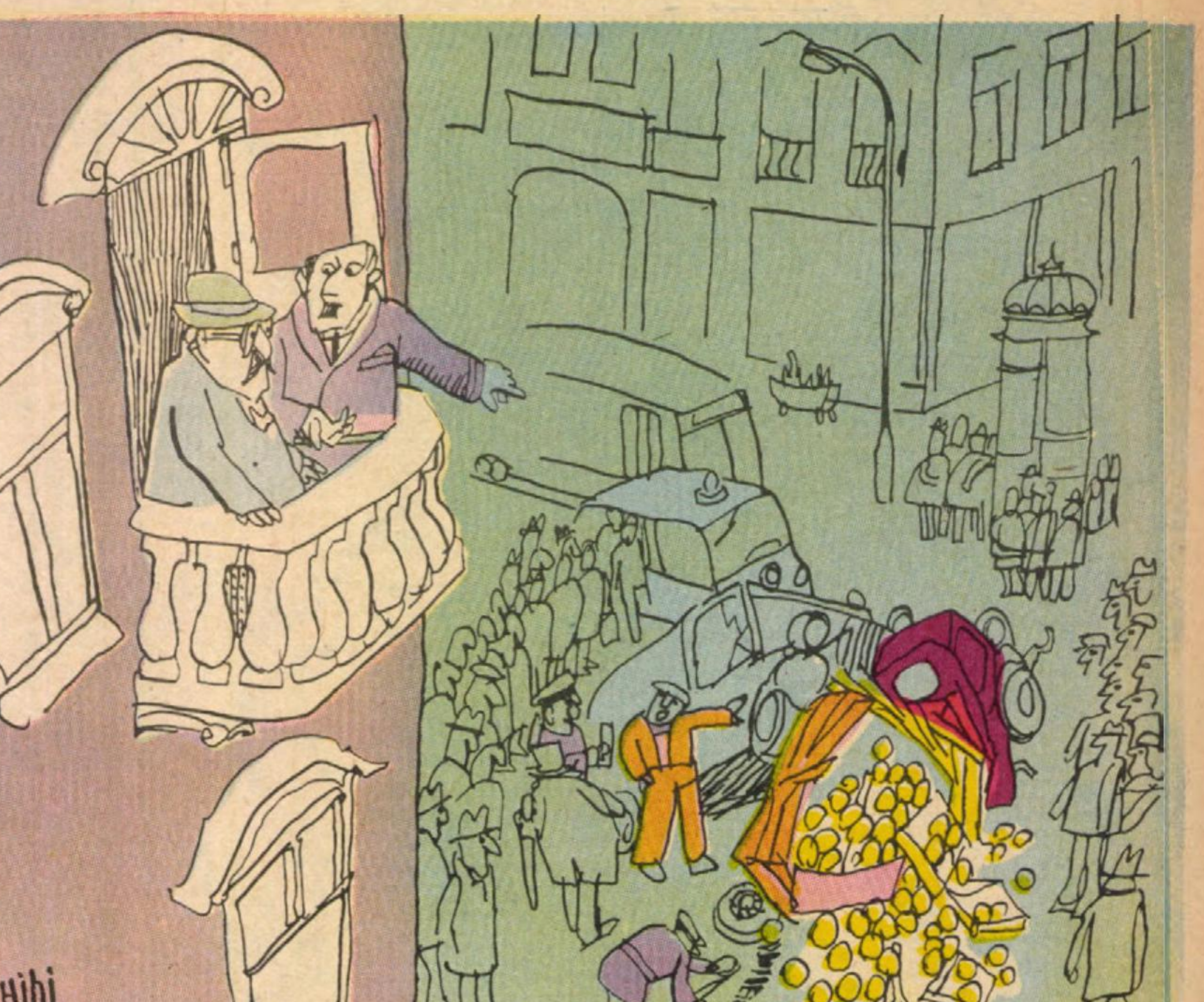

– Zajosnak zajos, de innen láthatók a környék legizgalmasabb karamboljai ...

A GYANÚS EMBER

Én csak egy egyszerű beosztott vagyok. Ha ön meghallgatna engem, csodákat tudnék mesélni a vállalatunk gyanús emberéről. Agyonizgatom magam miatta ...

— Látom, hogy ideges és nyugtalan.

— Megvan rá az okom. Családos ember vagyok. Meg kell fontolnom minden szót. Amit most tőlem hall, az szigorúan bizalmas. Ha bármi kiszivárog, egyik óráról a másikra vidéken találhatom magam. De még az is lehet, hogy az utcán. Mert az igazgatóm a gyanús ember ... Mindenkinek mindent elintéz ...

— Ez inkább dicséretes jellemvonás, mintsem elítélendő volna. Példákat tessék mondani, konkrét példákat ...

— Rengeteg példát tudok, kérem. Erzsi néninek például megcsináltatta a fogait közpénzből, mert Erzsi néninek nem volt kedve az SZTK-orvoshoz menni. Én könyveltem el a jutalmazási keretből a privát orvosnak kifizetett négyszáz forintot Erzsi néni fogaiért.

— Erzsi néni talán a nagynénikéje az igazgatónak?

— Dehogy. Nem a nagynénikéje és nem is a rokona. Húsz év óta hivatalsegéd nálunk.

— Derék asszony. Én úgy látom, hogy az igazgatója négyszáz forint jutalmat adott Erzsi néninek, és abból Erzsi néni kifizette a fogorvost.

— Így is fel lehet fogni. De kezességet vállalt például az OTP-nél Gerencsérinek a bérosztályról. Építkezik a fiú és személyi kölcsönt kért. Közbenjárt az igazgatóm azért is, hogy Berkes kollégám telket kapjon a parcellázásnál.

— És Berkes nem fizette meg a telek árát?

— De megfizette.

— Más nem kapott ott telket, ahol Berkes?

— Hogyne kapott volna! Mégis furcsa, hogy az igazgató jár el egy beosztottja érdekében. Az sem tetszik nekem, hogy kisebb-nagyobb összegeket kölcsönöz a dolgozóknak.

— Ebben sem látok kivetnivalót. Kér érte kamatot vagy ellenszolgáltatást?

— Nem. Erről nem hallottam. Azt kifogásolom, hogy mindenkinek a kedvében jár. A múltkor például zuhogott az eső és kölcsönadta a vállalati kocsit, hogy Somosné a könyvelésből, időben odaérjen a kisfiáért az óvodába.

— És mindez miért nyugtalanítja önt?

— Izgat, hogy mi van e mögött? Miért akar az igazgatóm mindenkin segíteni? Tessék elképzelni, a múlt karácsonykor kétezer forintért vett ajándékot a női beosztottaknak.

— A vállalat pénzéből?

— Dehogy. A saját pénzéből, ami még gyanúsabb. Értse meg, az igazgatóm a népszerűséget hajhássza, mert takargatnivalója van. Ez az, amiért én nem tudok nyugodt maradni ...

— Arra nézve tessék nyilatkozni, hogy az igazgatója jól vezeti-e a vállalatot, vagy rosszul vezeti?

— Nem állíthatom, hogy rosszul vezeti. De milyen vezető az, akinek nincsenek ellenségei?

— Ezt is az igazgató terhére írja?

— Igen. Egy vállalati igazgató csak akkor ilyen, ha leplezni valója van. Szomorú, hogy ön nem látja az ebben rejlő veszélyeket.

— Miért is tagadjam, nem látom, de nagyon érdekelne, hogy ön kért-e valamit az igazgatójától?

— Persze, hogy kértem. Többször is kértem. És képzelje, minden kérésemet mindig szó nélkül teljesítette. Éppen ez a gyanús, ha tudni akarja!

Földes György

A SZABÁLYSÉRTŐKET MEGESZIK (?)

A Reuter-hírügynökség jelenti Miamiból, hogy a Palm Beachhoz mintegy hat kilométerre levő egyik úton tábla áll: „TILOS TERÜLET! AKI BELÉP, FELFALJÁK!”

A különös tábla magyarázata, hogy ezen a területen rendeztek be egy vad-rezervátumot, amelyben például az oroszlánok számottevő szabadságot élveznek. Mintegy 100 oroszlán ügyel a szabályok betartására. A nagy kiterjedésű állatkert alelnöke, Maurice Shawson viszont kijelentette, hogy a tábla csak ijesztésül szolgál, az oroszlánok területét árok és vasrács veszi körül.

— Nem engedhetjük szabadon az oroszlánokat, mert felfalhatnak más drága állatokat. Egy zsiráf 5000 dollárba kerül.

Az ember talán olcsóbb, de sok kicsi sokra megy.

AKI BELÉP FELFALJÁK!

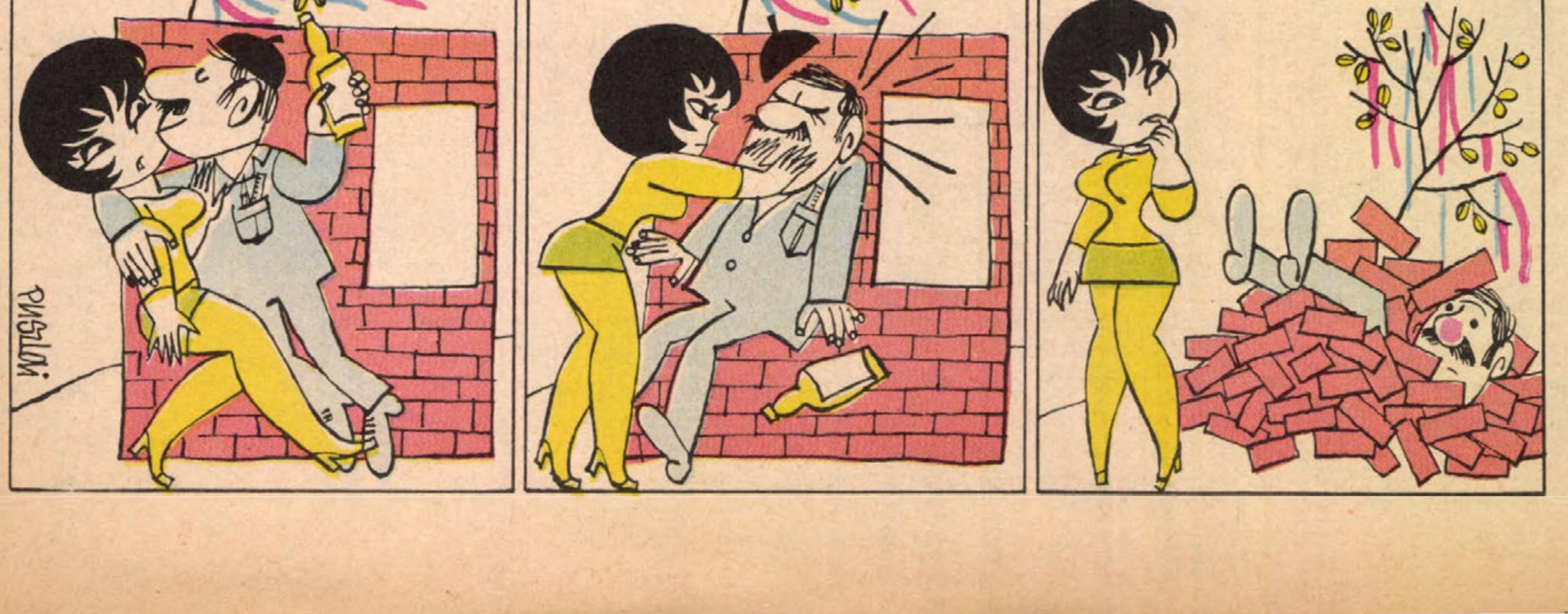

AZ ELSŐ EBÉD

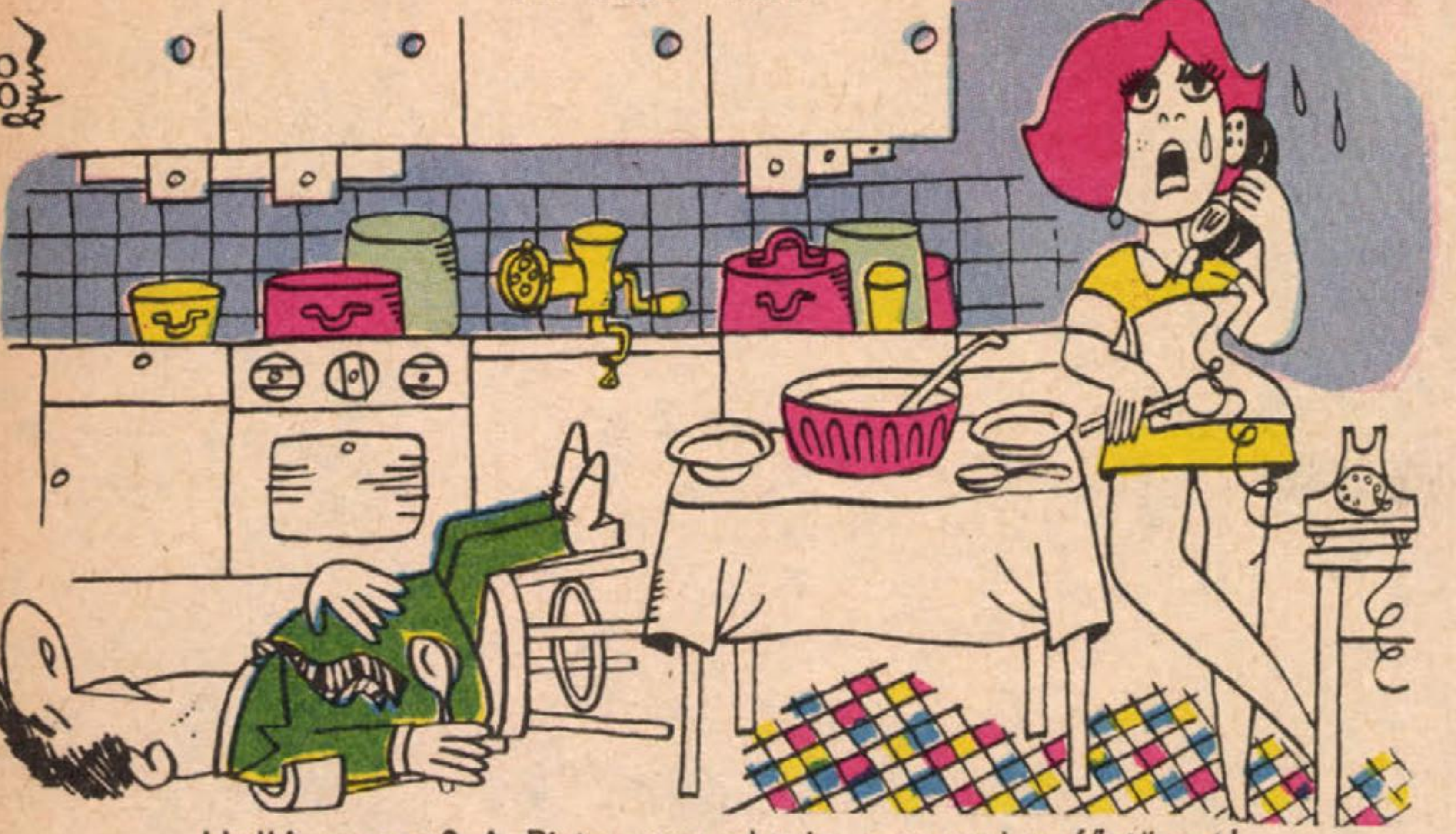

– Halló, mama? A Pista nem akarja megenni a főztömet!

KORÁN KEZDI

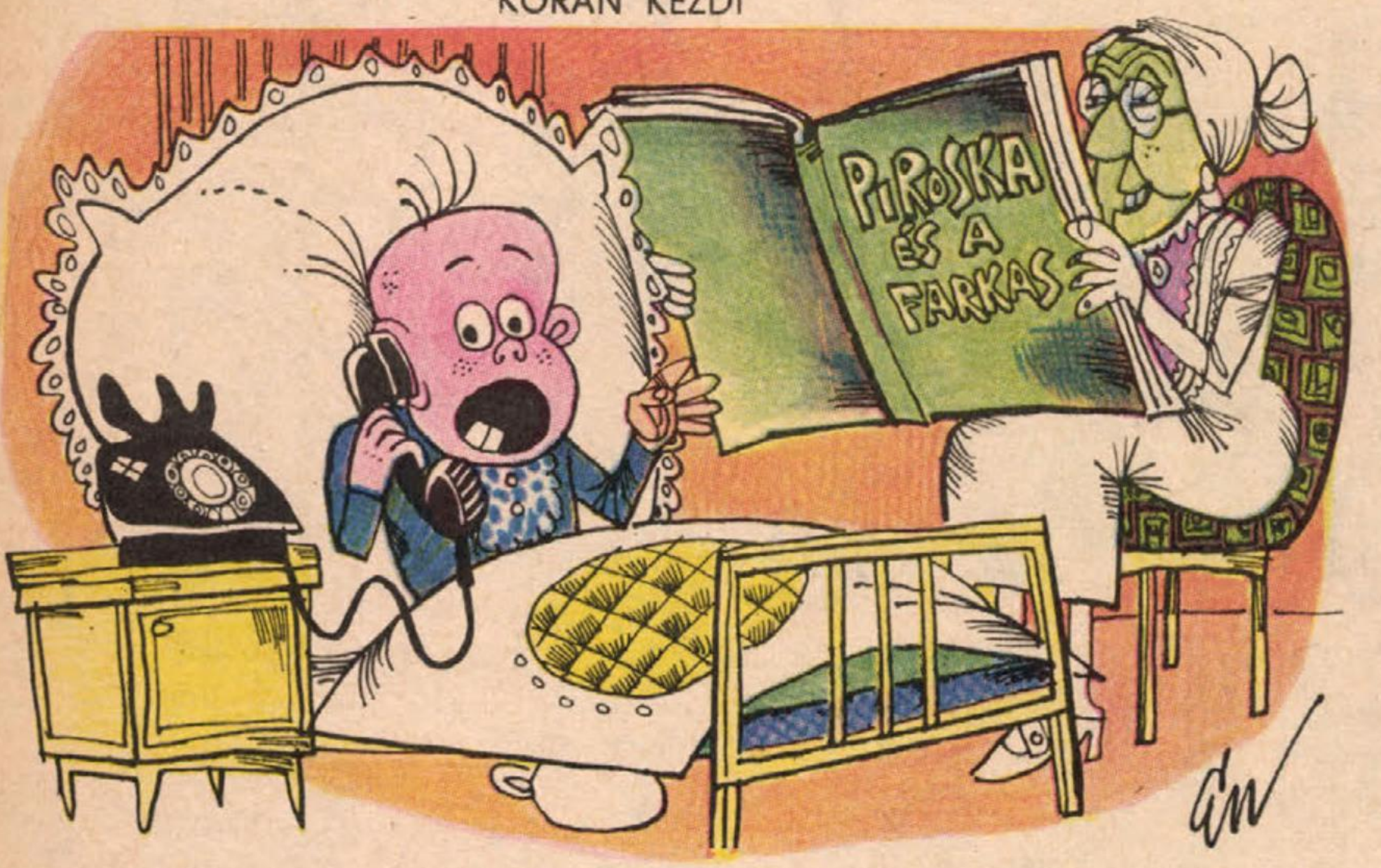

– Doktor bácsi, sajnos, a mostani altató már nem használ...

A MÁSODIK FRONT – AZ USÁ-BAN... *Tót Gyula rajza*

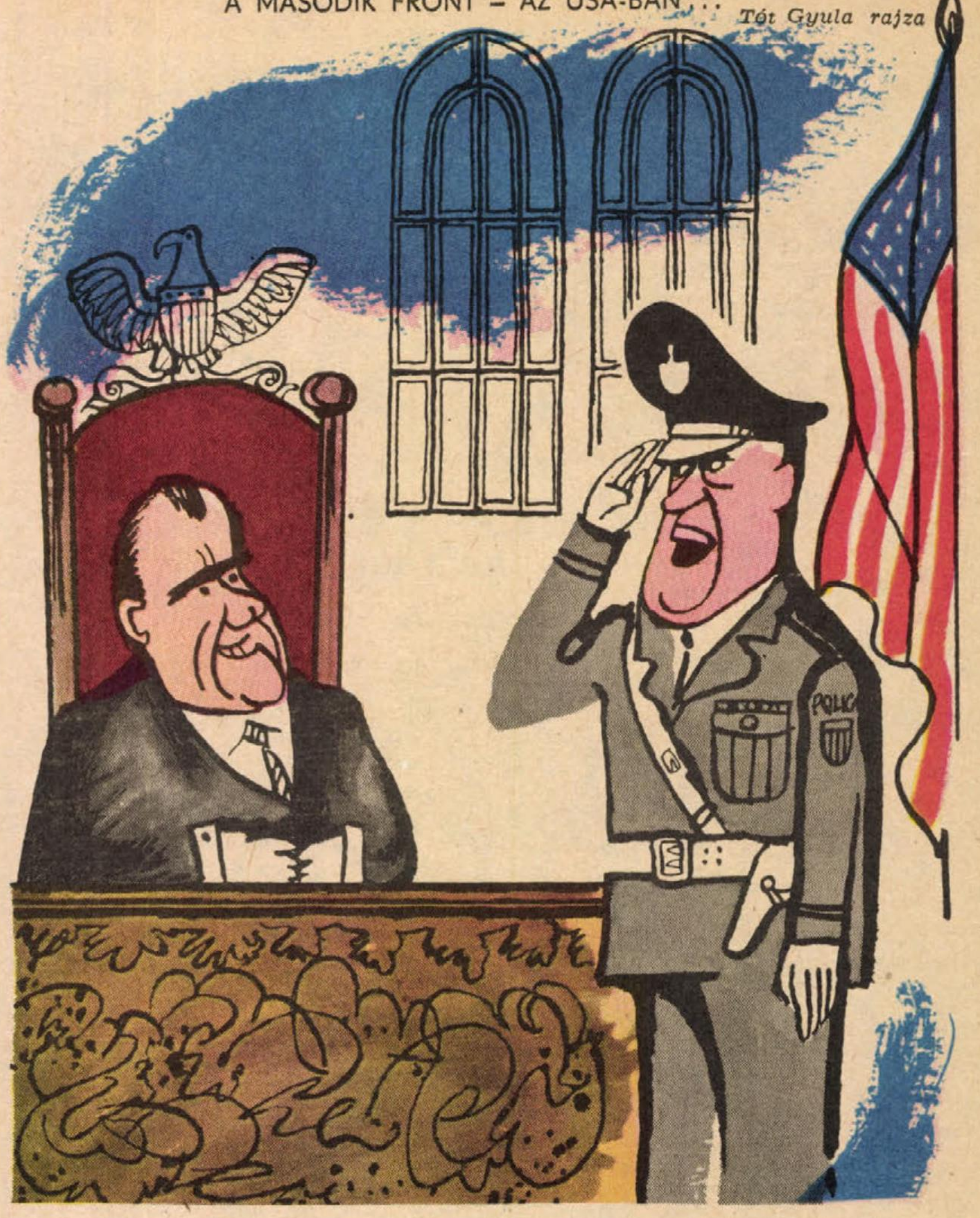

– Elnök úr kérem, a Vietnamból visszatért katonákat be kéne vetni a tüntetők ellen...

PRAKTIKUS MEGOLDÁS

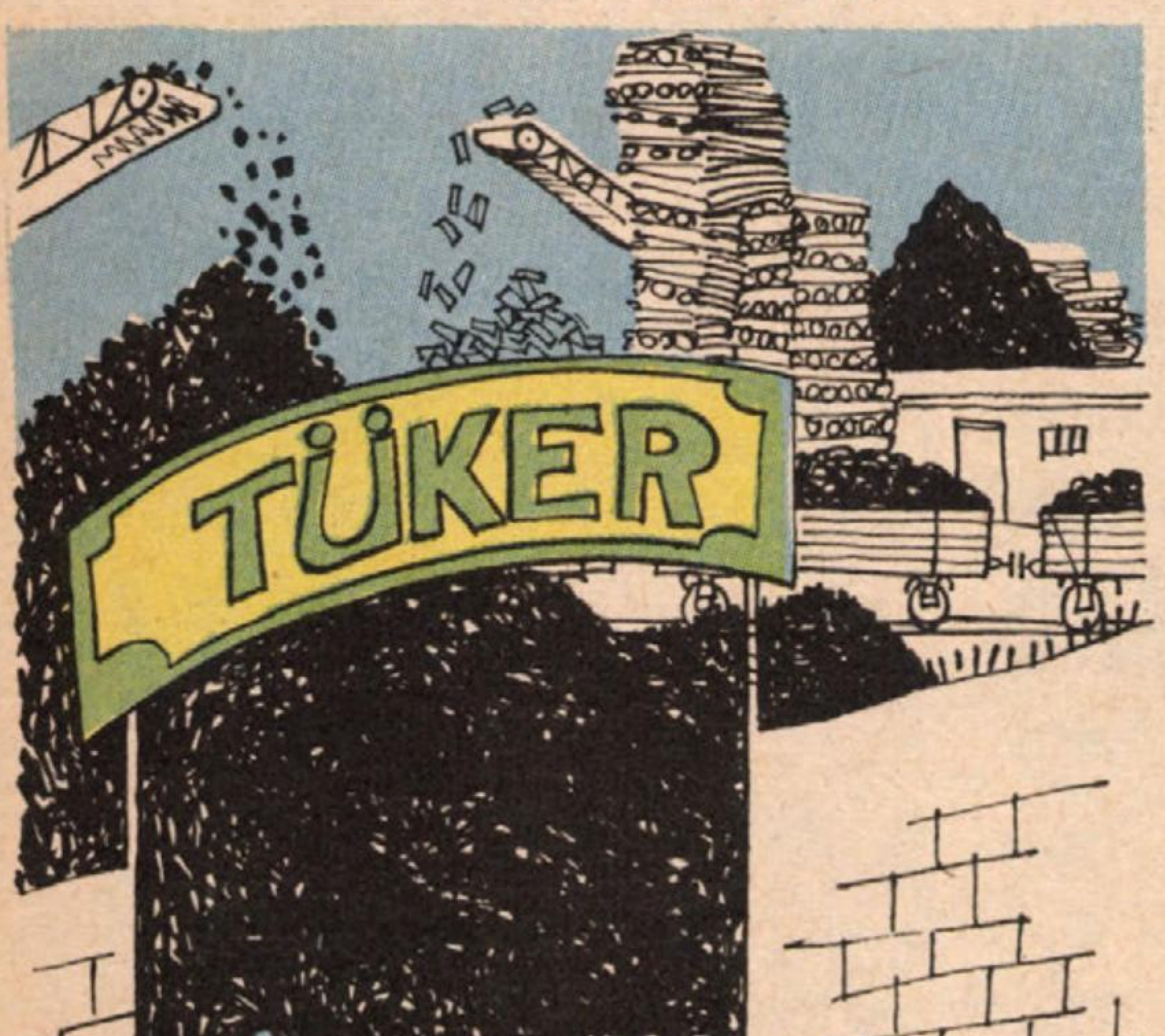

– A saját tüzelőmből akarok vinni egy kannára valót, ugyanis még nem szállították haza...

Beküldött rajzokra és kéziratokra csak akkor válaszolunk, ha azokat figyelemre méltónak találjuk. A válasz nélkül hagyott küldemények megőrzésére nem vállalkozhatunk.

MIKOR?

FELESÉG: Kérlek, Béla, nyilatkozz végre: megyünk idén nyaralni, vagy nem megyünk? Itt az ősz és mi nem voltunk még sehol!

FÉRJ: De szívecském! Nem megmondtam neked, hogy ki kell várni a megfelelő pillanatot? Azt nem lehet csak úgy ripsz-ropsz!

FELESÉG: Májusban lett volna két beutalónk Zamárdiba. De május neked nem volt egy megfelelő pillanat.

FÉRJ: Tudod jól, hogy májusban a Misák ment szabadságra!

FELESÉG: Béla! Júniusban meg azt mondtad: azért nem mehetünk el, mert visszajött a Misák...

FÉRJ: Visszajött a Misák és elment Beléndek meg Modrovics. Csak nem hagyhattam Misákot, hogy eláztasson Fertelmesnél, amikor a legjobb embereim távol vannak! Hiszen tőle függ a mángorlási engedély!...

FELESÉG: Tőle függ, tőle függ! De Modrovicsék csak három hétig voltak el, a mángorlásból mégse lett semmi!

FÉRJ: Te ehhez nem értesz! Nem lett semmi, az igaz, de miért? Azért mert Pocskondiék kivárták, amíg az öreg elmegy Várnába, hogy aztán Mocsárnál, a helyettesénél megfúrhassák az egészet! Ha akkor én nem vagyok a helyemen, nemcsak a mángorlásnak lőttek, de a házi tervezést is megtorpedózták volna a központban...

FELESÉG: Nem mentünk le Fáni néniékhez se Berénybe! Kétszer is hívtak, de te nem értél rá...

FÉRJ: Már hogy értem volna rá, amikor pont azokban a napokban jött meg Toportyán, a főkönyvelő, és azonnal lőni kezdte az engedélyezési ügyet? Elfelejted, hogy Toportyán milyen nehéz fiú, és az öreg, aki addigra visszajött, egyedül nem tudott volna ellengőzt adni Pocskondinak! Csakhogy én ismerem a gyengéjét annak az alaknak, de nem szólhattam, amíg Sülysápi itt volt...

FELESÉG: Miért? Mi a gyengéje Pocskondinak?

FÉRJ: *Ki* a gyengéje, úgy kérdezd! Hát a kis Erzsó a titkárságról, aki ki akarta robbantani a tapló-ügyet, amikor a Csótányos volt szabadságon... Beláthatod, hogy nekem akkor résen kellett lennem, és nem dunsztolhattam baracklekvárt Fáni néninél...

FELESÉG: Na! De világosan emlékszem, hogy Erzsót július végén visszaminősítették a csomagolóba, mire Beléndek lepaktált Toportyánnal! Látod, akkor kellett volna elmennünk! Amikor a Keindli a Bakonyban volt és üres volt a ház...

FÉRJ: Háhá! Megőrülök! Még hogy akkor! Hát nem vagy képes fölfogni, hogy a Pocskondi — Misák — Fertelmescégnek akkor két tempó fórja volt a Modrovics — Beléndek — Sülysápi — Mocsárszárnnyal szemben? És az öreg is pont akkor lendült támadásba... Erre mondod te, hogy nekem akkor kellett volna szúnyogokat fogdosnom Csopakon!

FELESÉG: Jó, ne ordíts, kérlek. De, mikor hagyhatod őket két hétre?

FÉRJ: Nézd. Amikor Sülysápi visszajön, akkor Fertelmes már csak két napig van itthon, azalatt pedig aligha lesz ideje már, hogy telebeszélje az öreg fejét a Házsinger-üggyel! De ha még beszélne is az öreggel, a vizsgálattal várni kell, amíg Csongolyai megérkezik Baden-Badenből. Ezalatt Toportyán persze rámászik Csótányosra, de az nekem csak jó, mert Csótányos erre Misákra lő vissza, aki Modroviccsal fúj egy követ, de Zsótér addigra megkapja a kiutalást, mire Erzsó rögtön sakkot ad Házsingernek, mi pedig elmegyünk szabadságra, érted?

FELESÉG: Ide figyelj, Béla. Én ezt az egészet nem értem. De ha ebben a hónapban se megyünk nyaralni, szépen veszed a kalapod és áthelyezteted magad a Vaskalap- és Szemellenző-gyárba!

FÉRJ: Mit beszélsz? Hiszen én nem is értek a vaskalapokhoz!

FELESÉG: Na és, azok se értenek hozzá, akik csinálják. Viszont ott az egész gyár egyszerre megy szabadságra!...

Kaposy Miklós

SZOVJET HUMOR

(Rajzok a moszkvai „Krokodil"-ból)

ISMERTETŐ-JELEK

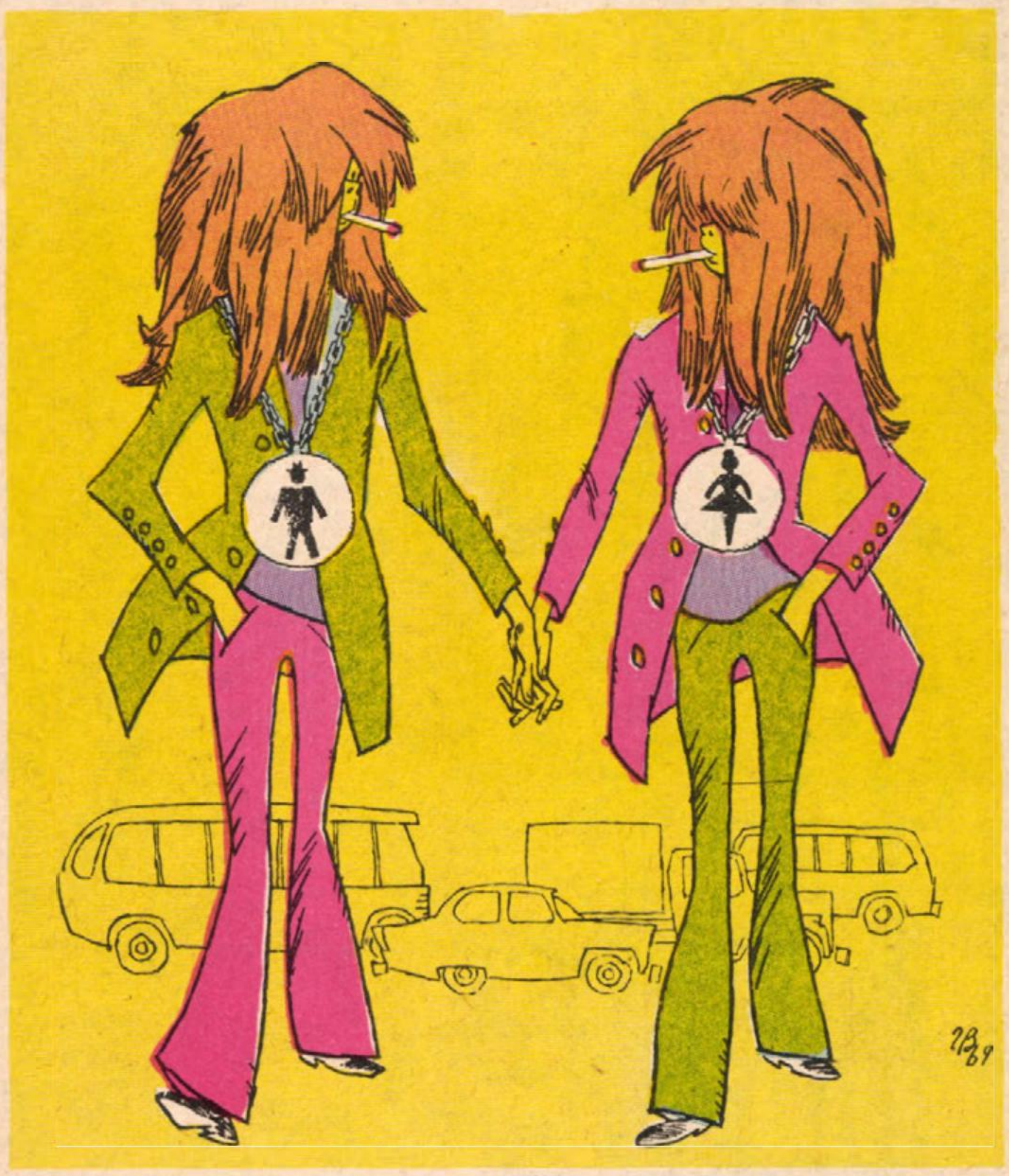

VENDÉGLŐBEN

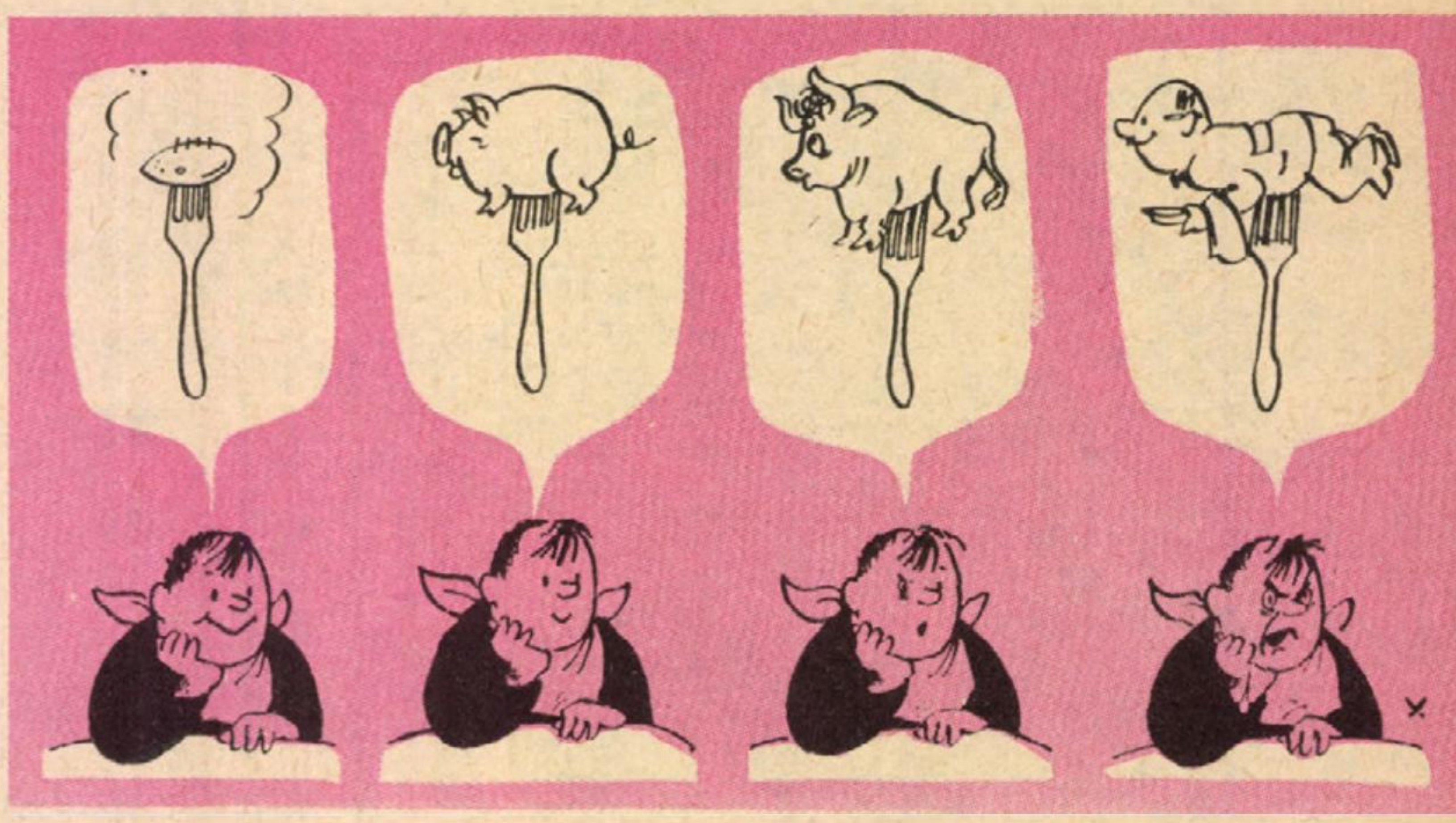

NEHÉZ DIÁK

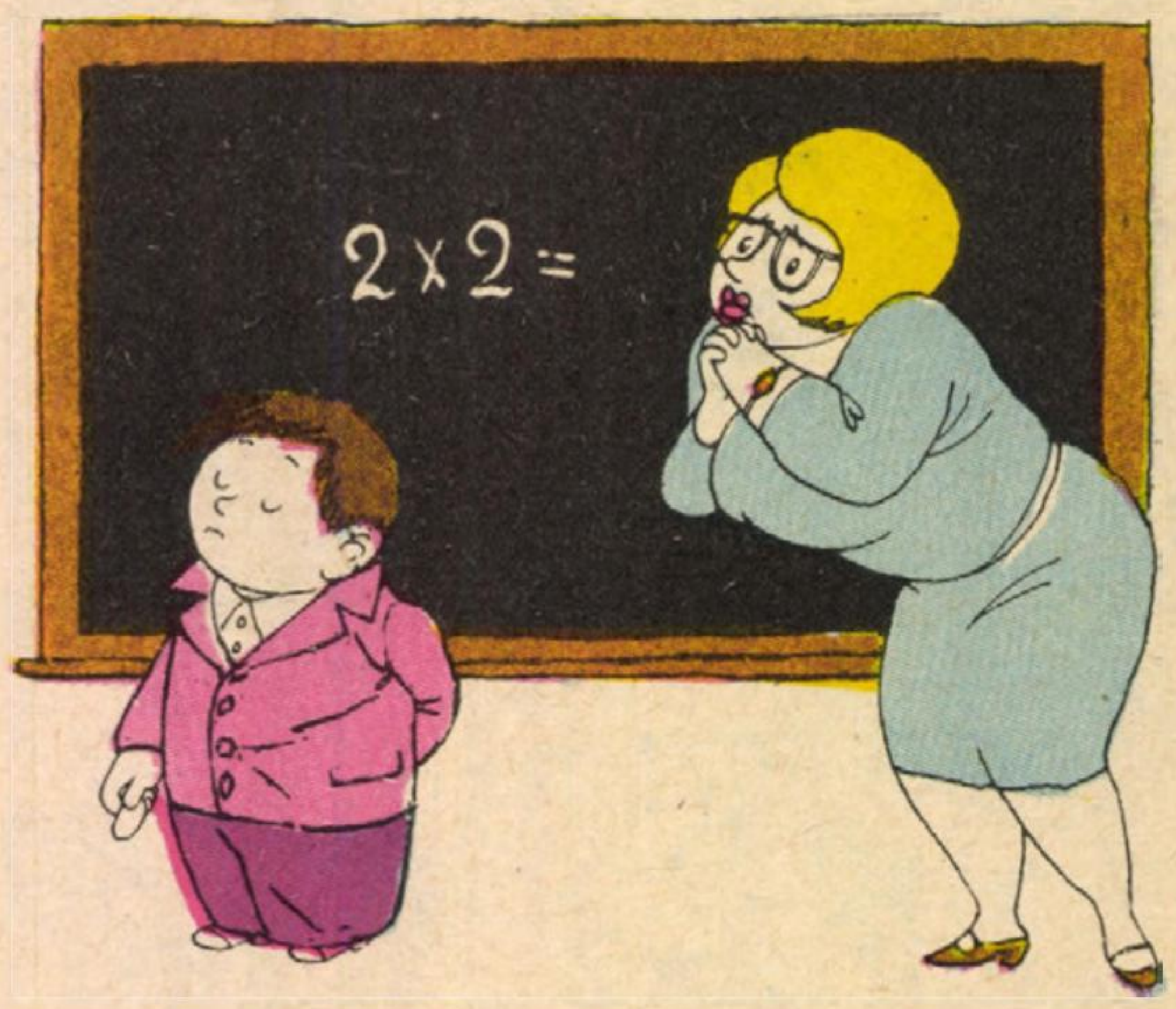

– Legalább körülbelül mondd meg, hogy mennyi?

Az étteremben a vendég a pincért faggatja:

— Mondja kérem, hogy ma ugyanazért az áráért csak a tegnapi porció felét kaptam?

— Hol ült tegnap a kedves vendég?

— Az ablaknál.

— Tudja, kedves uram, az ablaknál ülők mindig dupla porciót kapnak, reklámcélból . . .

Kisfiú kérdezi a mamáját:

— Mondd, mama, hogy ismerkedtetek meg annak idején a papával?

— Egyszer beleestem a folyóba és már-már elmerültem, amikor egy fiatalember belevetette magát a vízbe, odaúszott hozzám és kimentett. Két hónap múlva megvolt az esküvőnk . . .

— Aha . . . most már értem, miért nem enged a papa úszni tanulni.

A TÁVÍRDA IGAZGATÓJA BESZÁMOLÓT TART

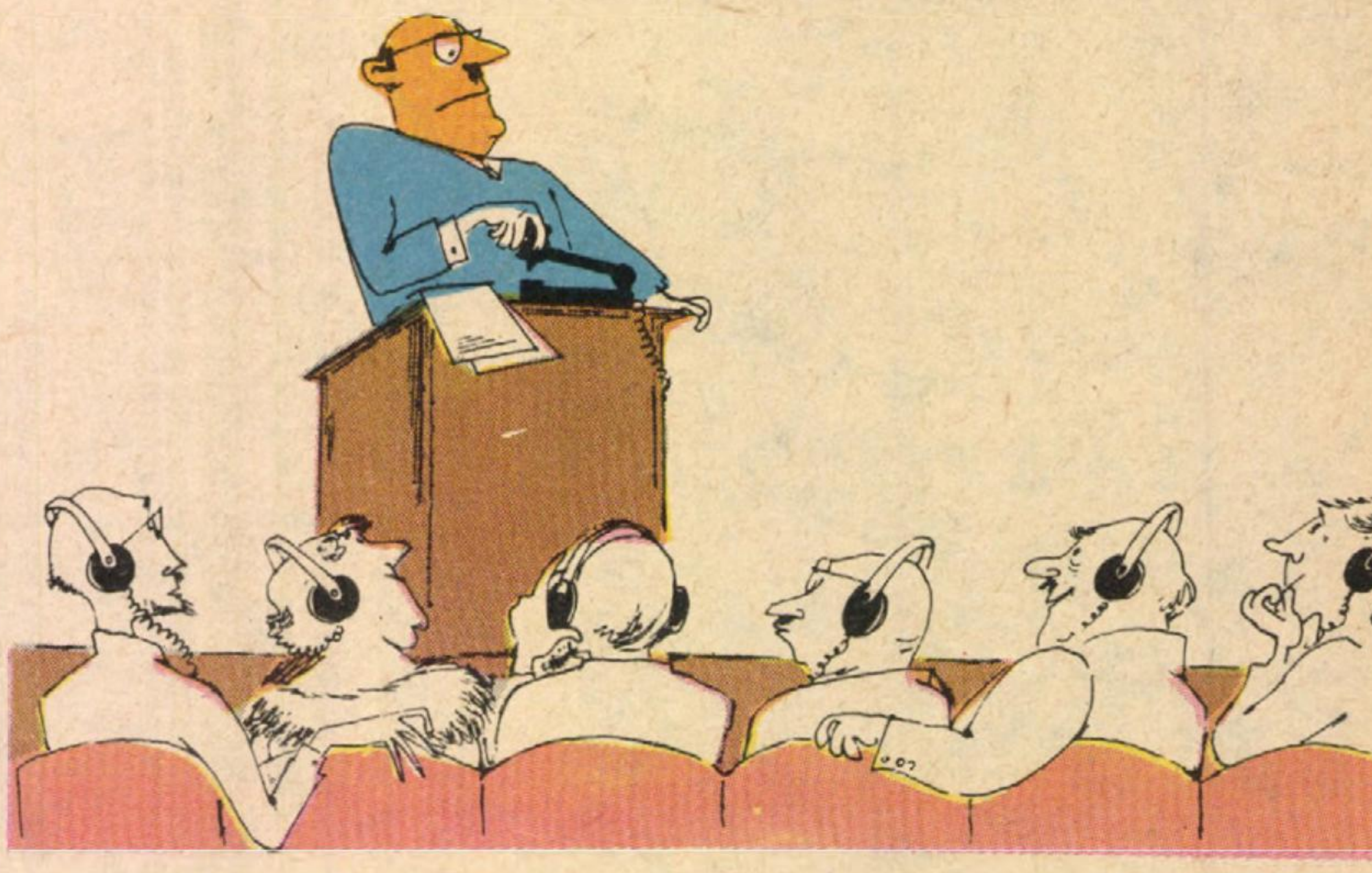

mini-sztorik

AZ ÖRMÉNY CÍMER

Az örmények vidám, vicckedvelő emberek. Így nem csoda, hogy örmény földre lépve, már a megérkezéskor belebotlottam az első sztoriba, mely ráadásul meg is történt, vagyis: hiteles.

A Noé-legendából közismert Ararát-hegyről van szó, mely ugyan a szomszédos Törökország területén magasodik, de Arméniában jószerint mindenütt látható és az örmények nemzeti jelképe. Annyira az, hogy az Örmény Szocialista Szövetségi Köztársaság megalakulásakor, annak címerében is helyet kapott. A törökök annak idején erélyes jegyzékben tiltakoztak, hogy mi jogon szerepel az örmény címerben az Ararát, hiszen a nevezetes bibliai hegység török felségterületen fekszik.

Az akkori idők nagy hírű külügyi népbiztosa, Csicserin, aki szellemes visszavágásairól is híres volt, azt válaszolta, rendben van, eltávolítják az Ararátot az örmény címerből, de csak akkor, ha a török lobogóról is törlik a félholdat. Tudomása szerint ugyanis a Hold sem török felségterület.

AZ ÖRMÉNY VENDÉGSZERETET

Többen óva intettek, hogy semmit se dicsérjek túlságosan a vendéglátó háznál, mert ilyen helyen az a szokás, hogy a vendégnek odaajándékozzák azt, ami neki tetszik. Elfelejtvén az intelmet, kedvtelve forgattam egy faragott cigarettás dobozt, mire a házigazda rögtön nekem adta. Visszautasítani nem lehetett, mert ez a legnagyobb sértés. Mikor a vezetőmet megkérdeztem, most mi a teendő, nevetve mondta, hogy én még könnyen megúsztam. Tud egy esetről, mikor valaki egy örmény kolhozban tett látogatást, hogy megtekintse a gazdaság híres állatállományát. Neje eközben elragadtatva simogatta a szép, kövér, tarka bocikat. Másnap a kolhoz teherautója állt meg az Arménia szálló előtt. Két kövér borjút hozott.

ÚJ LAKÓTELEP

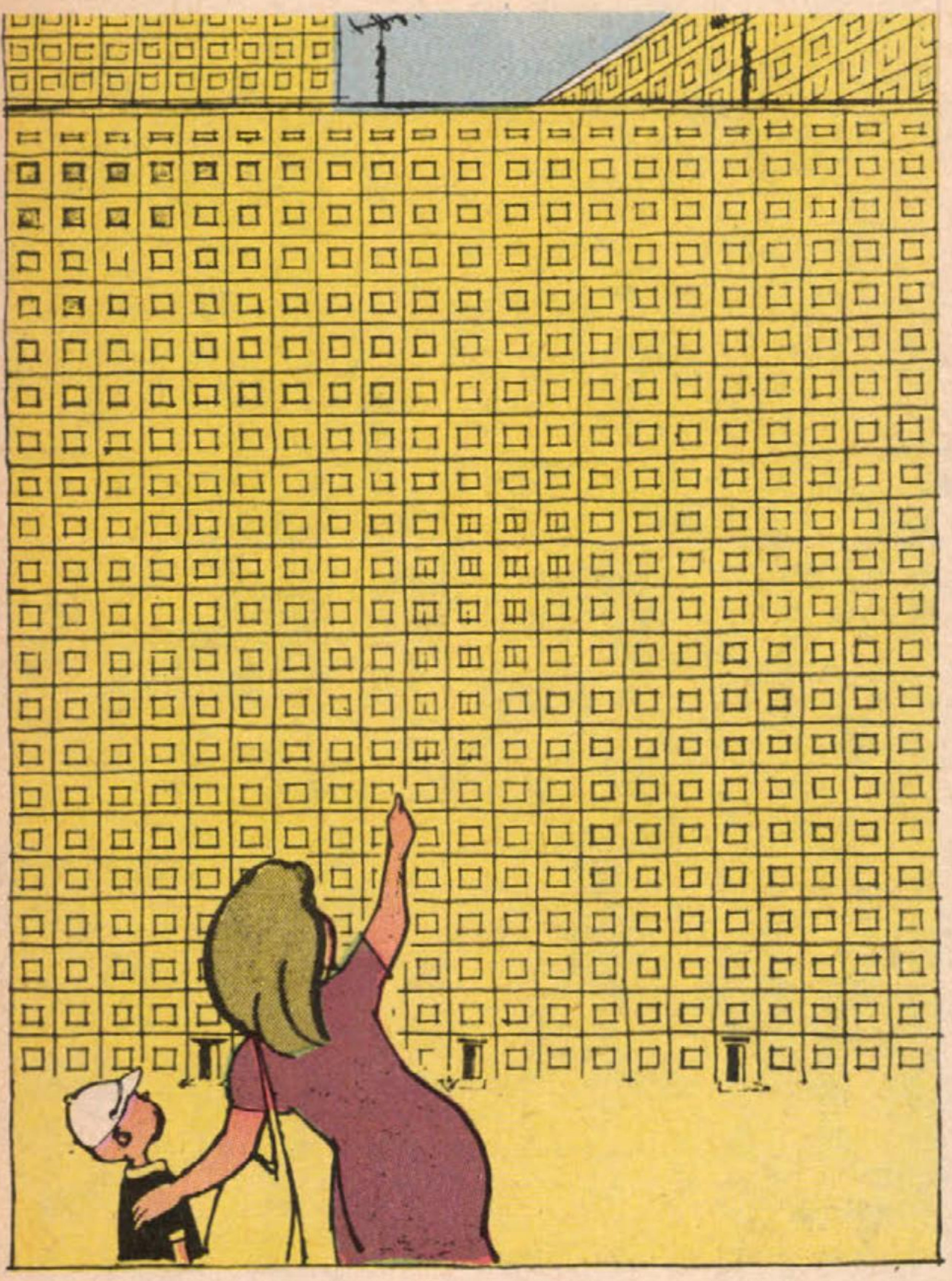

– Integessél a nagymamának, vízszintes ablak 17., függőleges 22!...

A kisgyerek sehogy sem akar elaludni. Az anya megkérdezi a férjét:

– És ha énekelnék neki valamit?

– Miért kéne rögtön azt? Először próbáld meg valahogy kíméletesen...

A pályaudvar éttermében egy vendég idegesen felkiált:

– Mégiscsak hallatlan! Olyan kemény a hús, hogy tíz perce nem tudom szétrágni!

– Ne idegeskedjen, uram – szól vissza a pincér –, a vonat csak egy félóra múlva indul!

PEDAGÓGIA

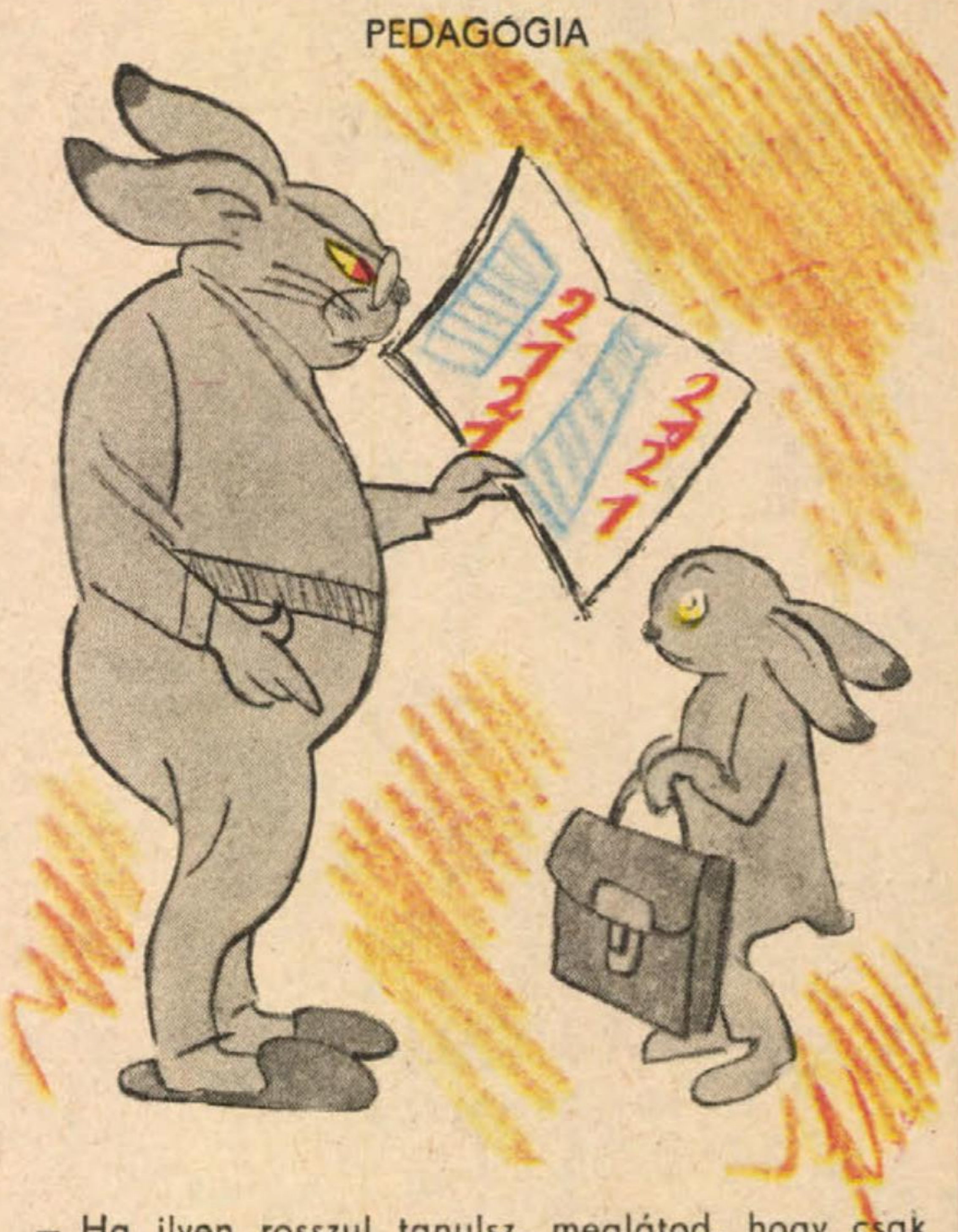

– Ha ilyen rosszul tanulsz, meglátod, hogy csak kalap lesz belőled!

A SZTÁR

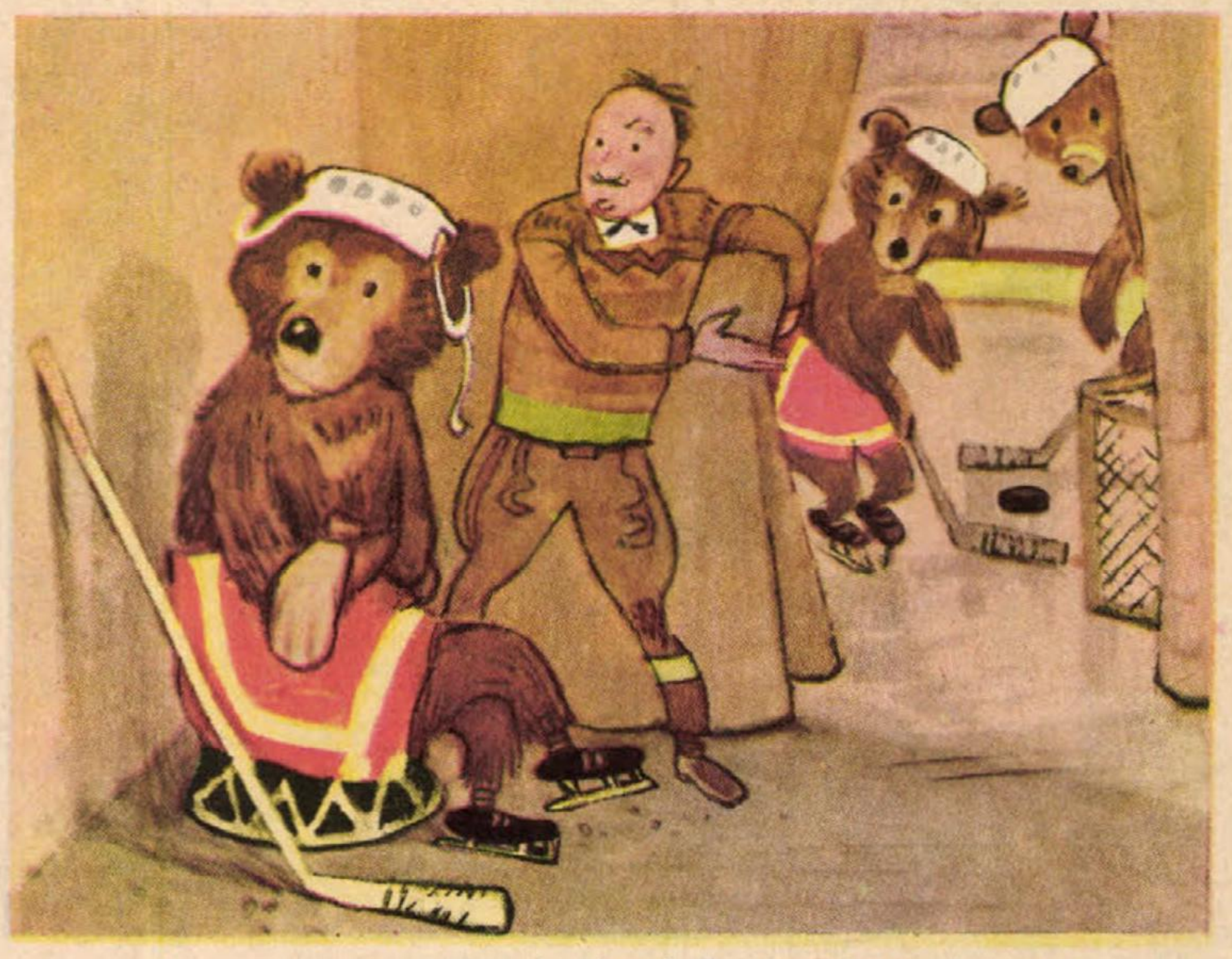

– Vagy adsz egy külön bejáratú összkomfortos ketrecet, vagy nem játszom!

UNALMAS ELŐADÁS

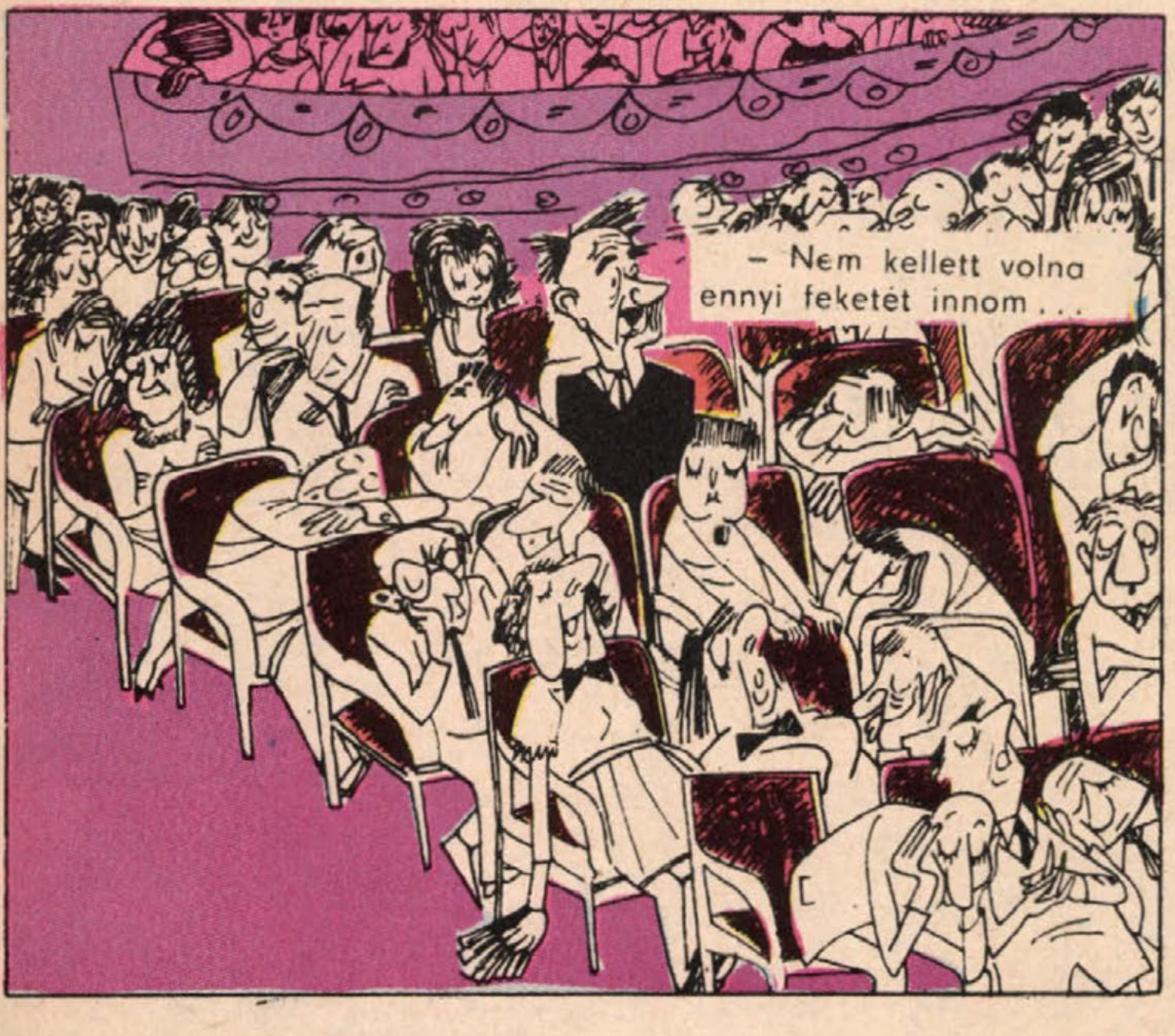
– Nem kellett volna ennyi feketét innom...

Hát bizony, 39,9 a láza, barátom – mondja az orvos a beteg sportolónak.

– És mondja, doktor úr, mennyi a világrekord?

Jereványból

ÖRMÉNYEK A VILÁGBAN

Örmény kereskedők szerte a világban mindenfelé megtalálhatók. Az örmények elelmessége, életrevalósága közismert és erre ők maguk is büszkék.

Történt, hogy egy Jerevánba látogató amerikai turista bevitt egy fadarabkát a történeti múzeumba, mondják meg, mint legilletékesebbek, hogy csakugyan a Noé bárkájának egy darabkájáról van-e szó? Ugyanis neki, mint ilyet adta el Texasban egy műkereskedő.

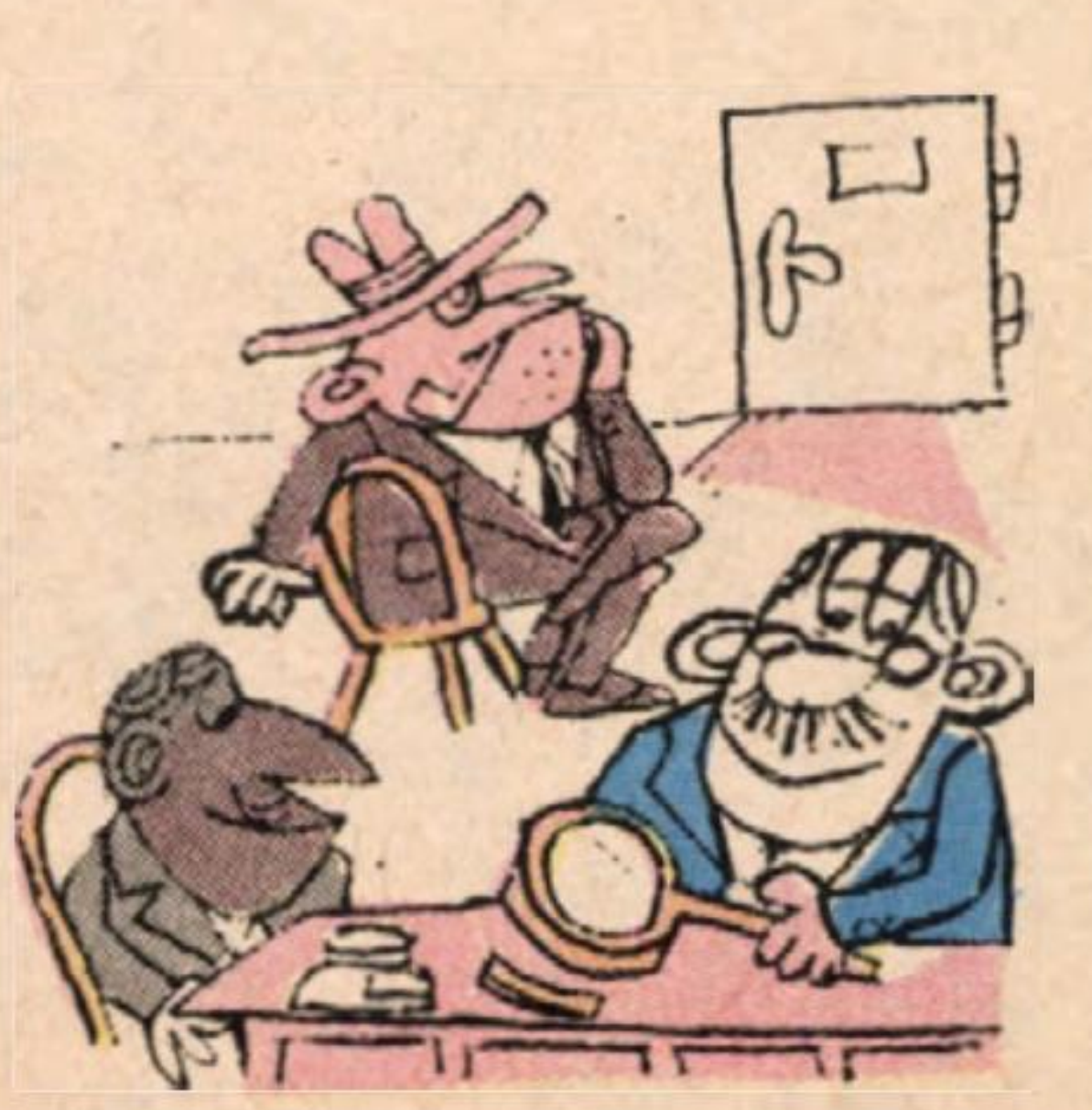

Az örmény muzeológus tűnődve vizsgálta a fadarabot, majd szintén tűnődve így szólt kollégájához honi nyelven:

– Látod, Szalasjan, Texasban is élnek örmények.

ÖRMÉNY MATUZSÁLEMEK

Sokat hallottam a Kaukázus legendás öregjeiről, érthető volt hát az örömöm, mikor megkérdezték, akarom-e látni Örményország legöregebb emberét. Persze, hogy akartam. Az örmény matuzsálem egy kis faluban él, a Szeván-tó mellett. Azt mondták, százharminc éves. Arra a konvencionális kérdésre, hogy hosszú életének mi a titka, azt felelte: az erjesztett bivalytej.

Szomorúan vettem tudomásul, hogy eszerint le kell mondanom a matuzsálemi életkorról. Ugyanis bivalytehenet tartani a Thököly úti bérház második emeletén levő lakásomban a technika mai állása szerint lehetetlen.

Fülöp György

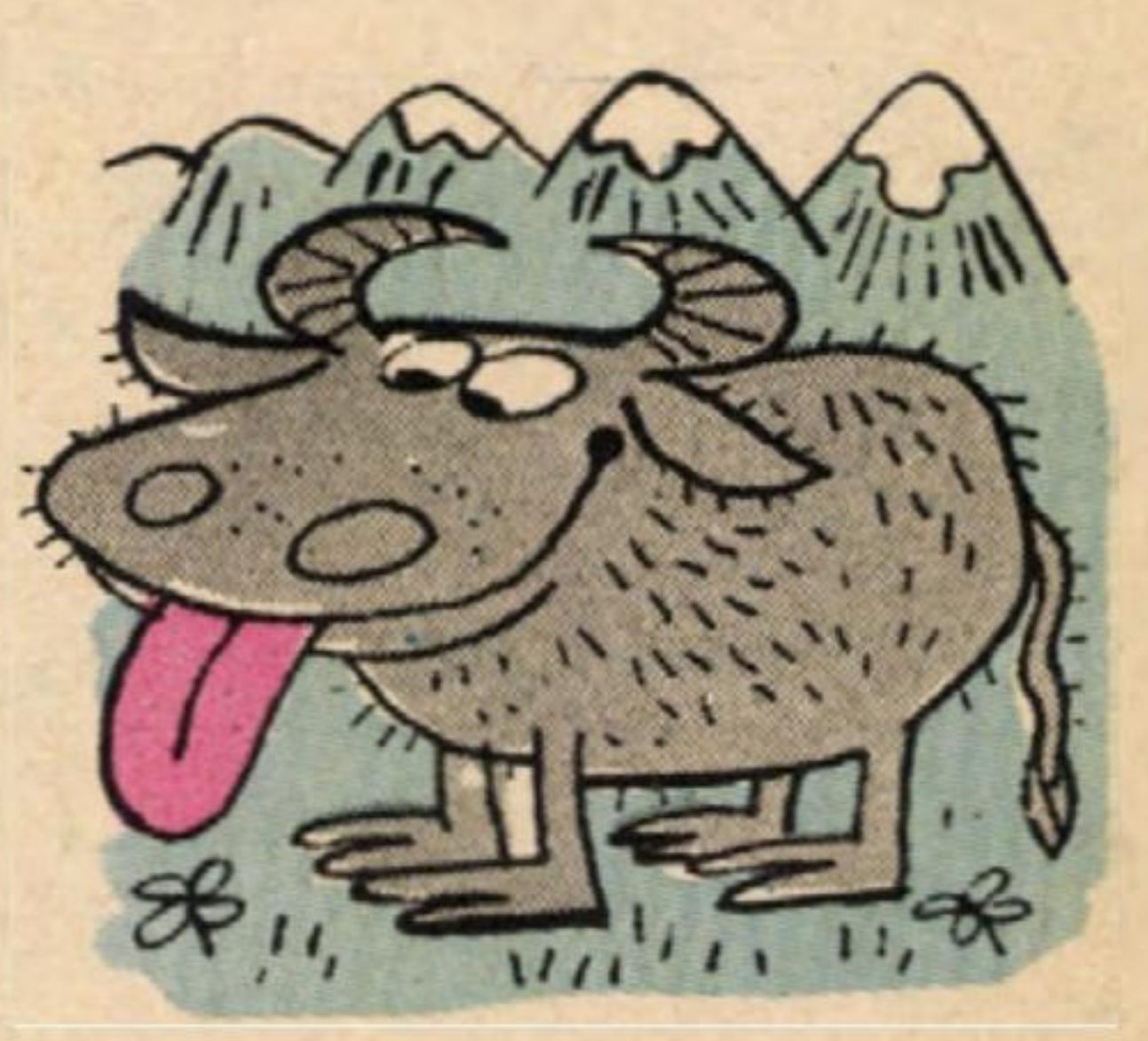

GYANAKVÓ FELESÉG

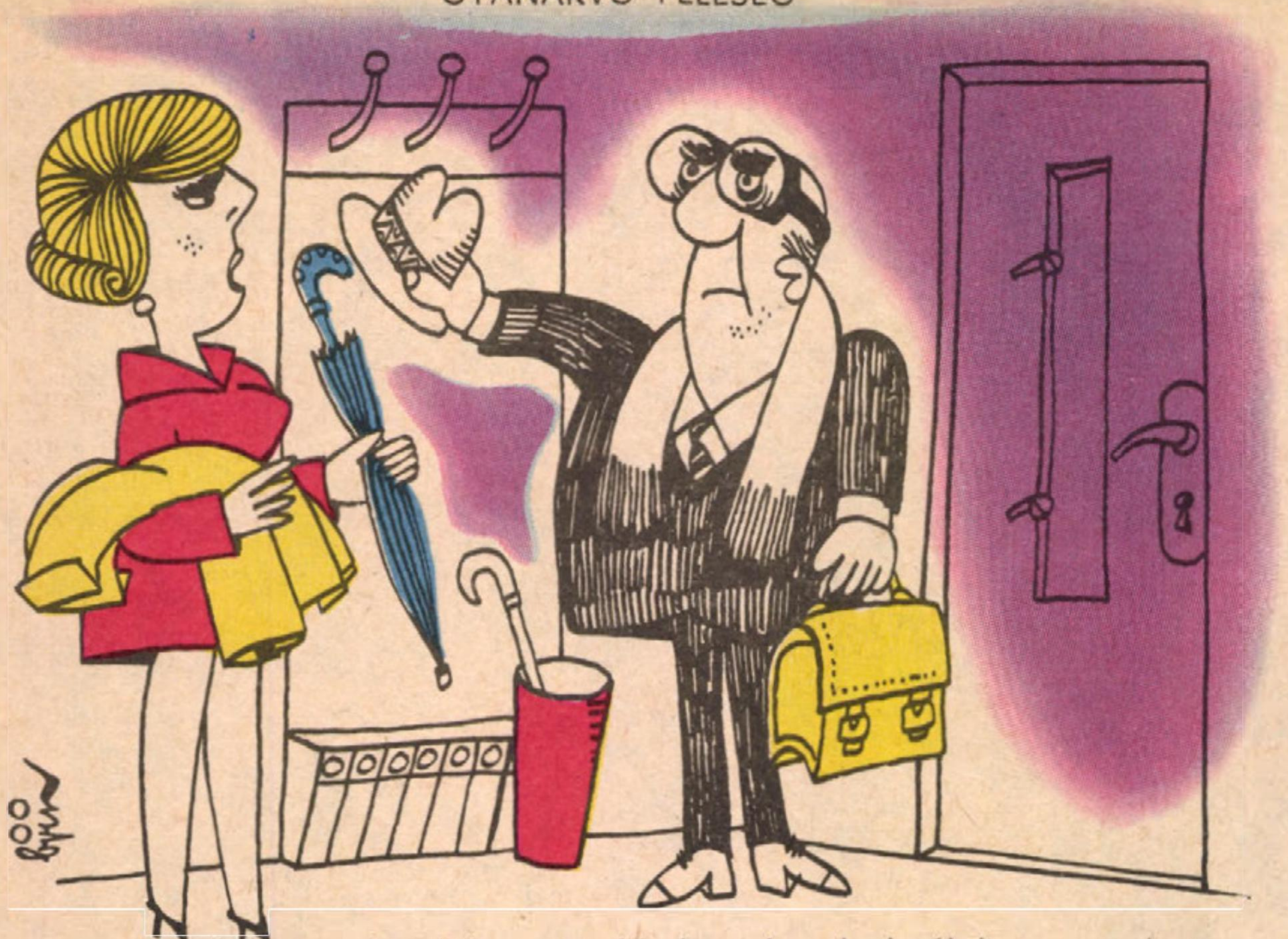

– Mondd csak, fiacskám, nem hízelegnek neked túlságosan a beosztottjaid? Állandóan tömjénillatod van...

ELŐRELÁTÁS

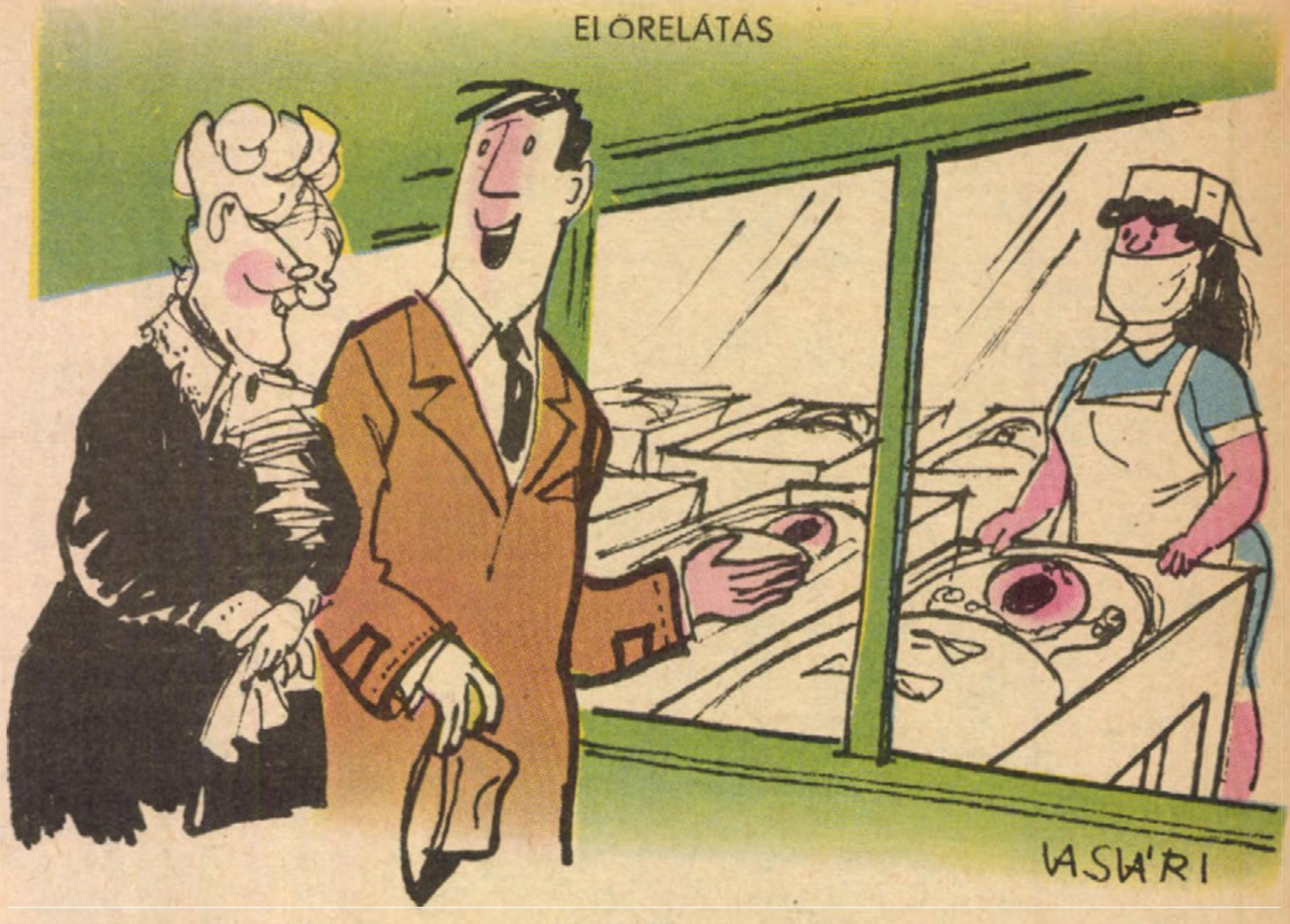

– Már szereztem összeköttetést az egyetemre...

ERŐS LÉLEK

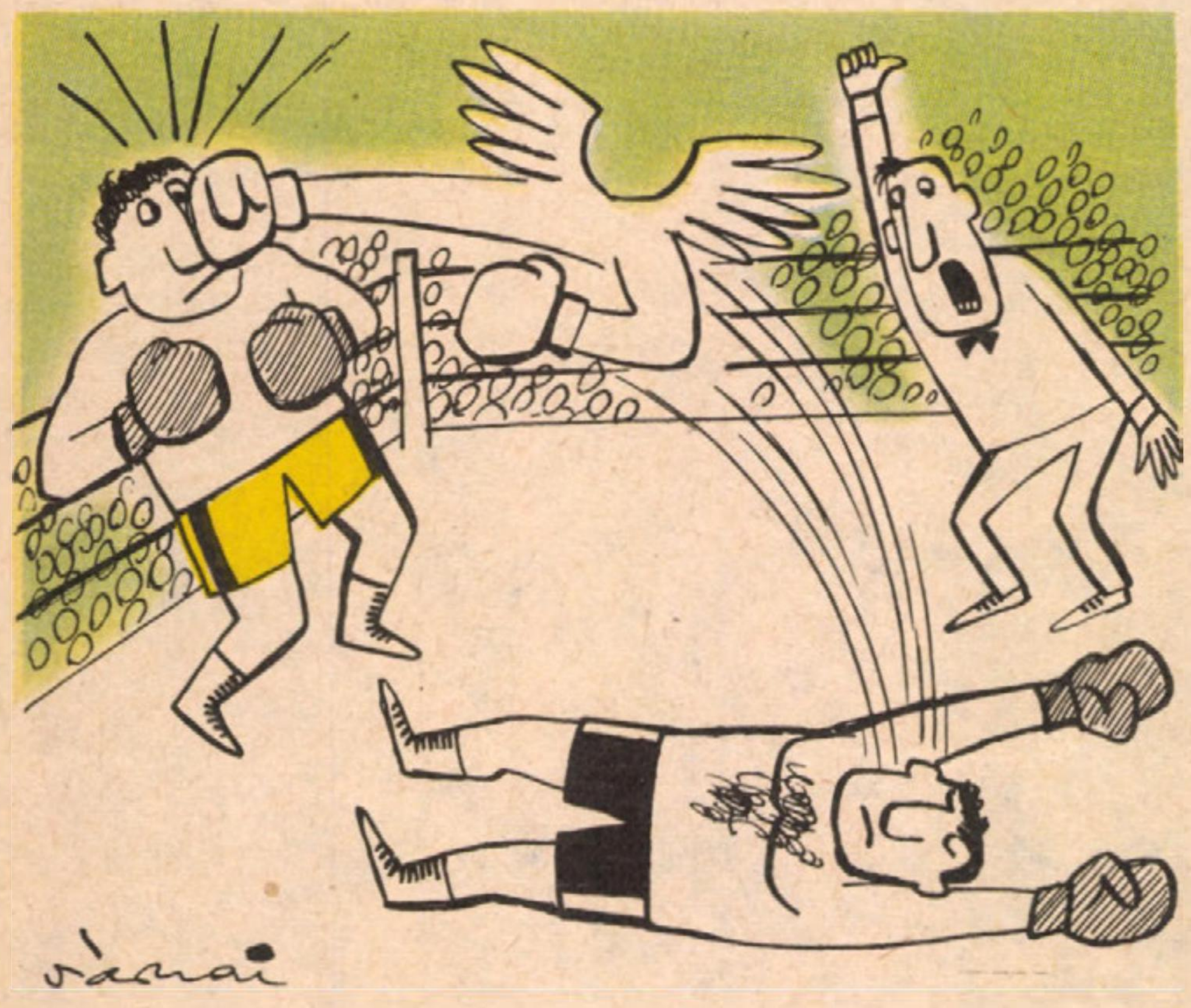

AZ ELRABOLT VŐLEGÉNY

Elrabolt menyasszonyról, helyesebben leányszöktetésről már hallottunk, de ritkábban fordul elő férfi megszöktetése házasság céljából. Az történt, hogy a 19 éves Roberto Balestrato úgy vélte, még fiatal a házasságra, s helyes lenne, ha 16 éves menyasszonyát, a szépséges Carmelina Sanfilippót csak katonai szolgálata után venné feleségül. Carmelina szülei viszont úgy találták, hogy a leány már elég idős, s mi lesz, ha Roberto meggondolja magát katonai szolgálata alatt.

Mindez az észak-olaszországi Alessandriában történ. Sanfilippo papa elment Robertóért, s hogy, hogy nem, a rendőrség az ifjút csak másnap találta meg Carmelina szüleinek házában, pontosabban a konyhában bezárva, feje fölött azzal a fenyegetéssel, hogy az esküvőig nem engedik ki. Emberrablás vádja címén eljárás indult a lelkiismeretes apa ellen. Roberto felszabadultan bevonult, Carmelina viszont férj nélkül maradt, pedig már 16 éves. És katonát még nehezebb és veszélyesebb rabolni, mint civilt.

FURCSA PÁR

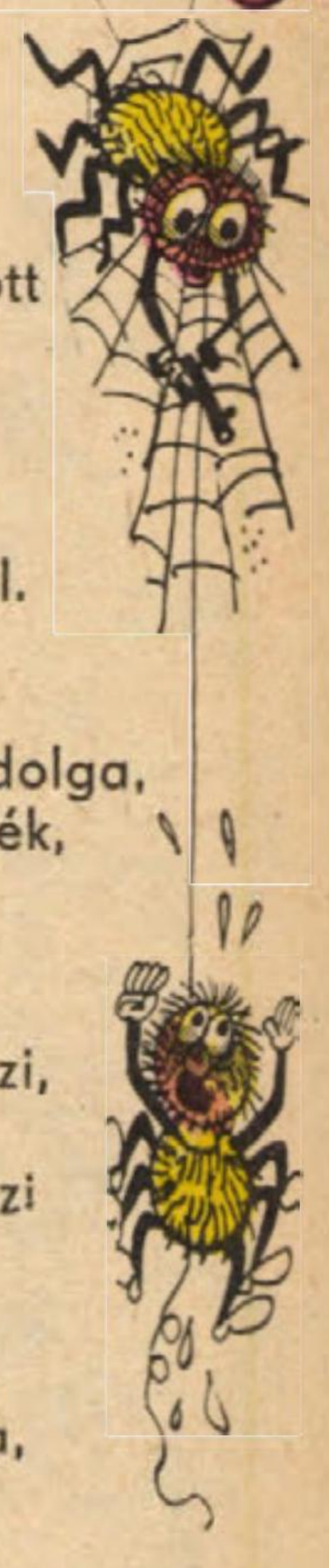

Az Állatkert rovarháza
Nemrég új lakókat kapott,
Brazil madárpók-házaspárt,
Ily pár ott még sosem lakott

A férjet Jóskának hívják,
Különváltan él nejétől,
Külön lakást adtak neki,
Hogy megóvják a veszélytől.

A nősténypók neve Olga,
S olyankor, ha nincs más dolga,
Nem várná, hogy erre kérjék,
Felfalná a saját férjét.

Régi madárpók szokás ez,
Minden póknő csak ezt teszi,
Úgy szereti kedves férjét,
Hogy a végén majd megeszi

A póknejnek szenvedélye
Nem érdemel persze bókot,
Mert, ha özvegyen maradna,
Keresne egy pénzes pókot.

Hidvéghy Ferenc

HUMORÜGYBEN RUTTKAI ÉVÁNÁL

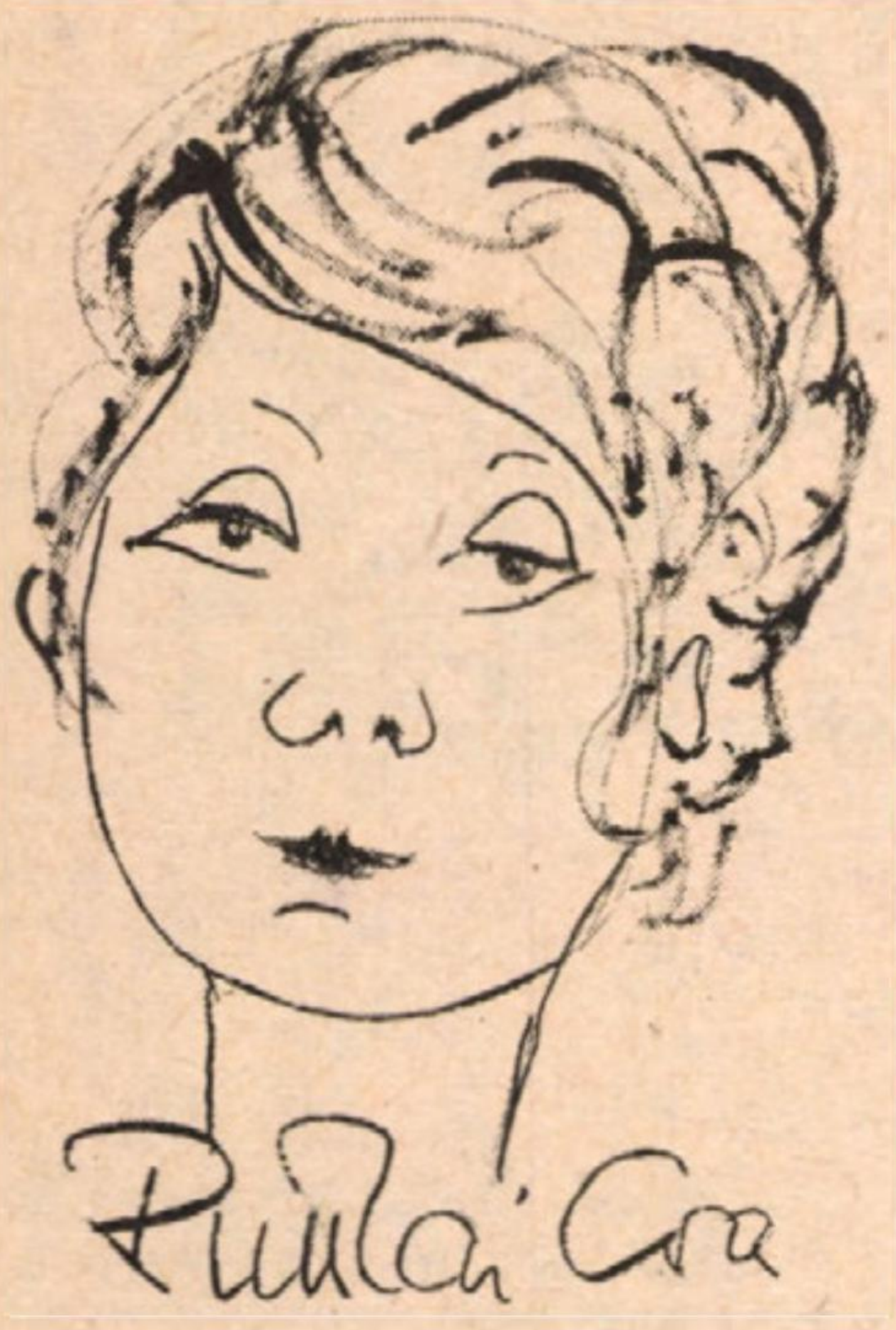

Íme, ilyennek látja Ruttkai Éva önmagát. Beszélgetésünk közben rajzolta, csak úgy emlékezetből. Igaz, a tükörbe hiába is nézne, onnan a tragikus sorsú királynő lárva-arca tekintene vissza reá.

Azt hiszem, felesleges többet mondanom: rejtvényfejtő nemzet vagyunk, ennyiből is tudja mindenki, hol beszélgetünk és melyik darabról van szó.

— Humorügy? — ízlelgeti a kérdést, elmosolyodik, kis ruttkais grimasz, majd nagyon komolyan: — Számomra a humor valóban ügy, de úgy vagyok vele, mint ahogy a költő vallja a csókról: Ne magyarázd, hanem gyakorold! Mi gyakoroljuk is! — és a tükörbe nézve összekacsint Vele. — Igaz, Böske?

— Nem túl bizalmas ez a hang? Nem fél, hogy felségsértéssel vádolják?

— Ó, nem. Erzsébet nagyon okos és az okos ember nem haragszik a humor miatt, még ha rajta csattan, akkor sem.

— Folytathatom? — Kegyes királynői gesztussal ad engedélyt a szólásra. — Mert az okos embernek van humora, tehát érti a humort. (Evvel már el is árultam, hogy Angliai Erzsébettel ülök szemközt.)

— Hál' isten, nálunk nagyon sok okos ember van. — Kijelentését aláhúzva bólogat: — Bizony!

— Ezt talán abból következteti, hogy a maga humorát általában megértik? Bocsásson meg, de ebben nagy „szerepe" van annak, hogy azon sem sértődik meg, ha maga humoros alkat, azaz a lényében van valami... no...

— No, meg az orromban! Erről eszembe jut egy kis történet Monte-Carlóban a fesztiválon... Mikor is? Mindegy! Szóval, odajött hozzám egy távolba szakadt hazánk-nénje: „Azt mondják, hogy maga odahaza híres színésznő." — „Hát. igen... valamennyire..." — szerénykedtem. — „És mondja, drámában is szokott játszani?" — „Igen. szoktam." — Félrehajtja a fejét, úgy mustrál: „Evvel az orral?" — „Nincs más!" — válaszoltam, mert akkor még nem volt divatban a klasszikus pesti „ez van".

— Ez a sztori azt bizonyítja, hogy maga az életben, mármint a hétköznapi életben is humorral játszik.

— Akár hiszi, akár nem, én még a vígjátékban is humorral játszom.

Ha nem ismerném Ruttkai Évának azt a szállóigévé lett mondását, hogy „akinek nincs humora, az viccel", azt hinném, gúnyolódik.

— Hadd tegyek föl egy sablonos kérdést! Milyen szerepet játszik a legszívesebben?

— Sablonos kérdésre sablonos a válasz. Minden szerepet szívesen játszom, ha már ott tartok, hogy eljátszom. Ám a legszívesebben valami jó sablonos mai figurát szeretnék játszani. Az lenne az igazán izgalmas feladat! Megmutatni a kedves közönségnek: ilyen vagy te! Önmagán nevessen a tisztelt néző.

— Ezt sohsem érné el: Minden kedves néző a szomszédján nevetne.

— Azt bízza csak rám! — mondja harcosan, de pillanat múlva elhalkul. — Persze, nem minden sikerül és nem mindig. Adva van — például — egy kitűnő vígjátéki jelenet. Húsz előadáson egymás után holtbiztosan bejön a nevetés és a huszonegyedik alkalommal csend fogadja. Igaz, a válogatott futballista is mellérúgja olykor a labdát.

— Vagyis mindig a színészben van a hiba, ha hiba van?

— Miért? Hallotta valaha azt mondani, hogy elmozdították a kaput? Ugye, nem? Mindig mindenki csak azt mondja, hogy az a szegény focista mellérúgta a labdát.

— Igazán szép magától, hogy sajnálja a focistákat. Ők valóban nehezebb helyzetben vannak, az ő játékukhoz mindenki ért; az ő helyükben mindenki jobban tudta volna, hogy mit tegyen; az ő munkájukba egyre többen beleszólnak.

— Hát, ami azt illeti... No, de nem mondom. Még a végén rám sütnék, hogy csak jár a szám és valójában nekem nincs humorérzékem.

Hiába kérlelem, faggatom, a világért sem mond többet. Így nem tudom, még csak nem is sejtem, vajon kikre gondolhat?

Sólyom László

MEGKÉRDEZTÜK RAJZOLÓINKAT:

Mit tartanak feleslegesnek?

Várnai:

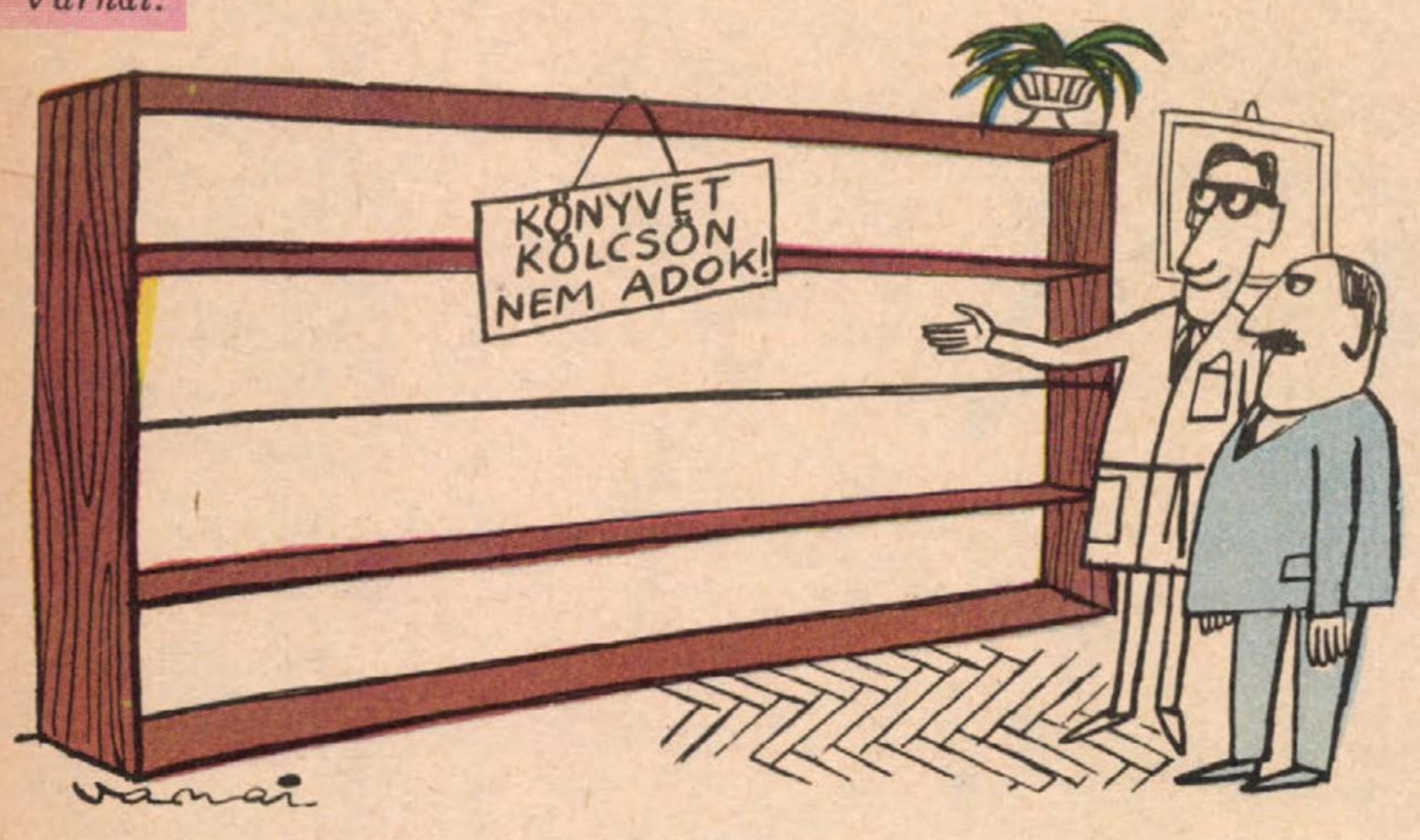
KÖNYVET KÖLCSÖN NEM ADOK!
várnai

Pusztai:

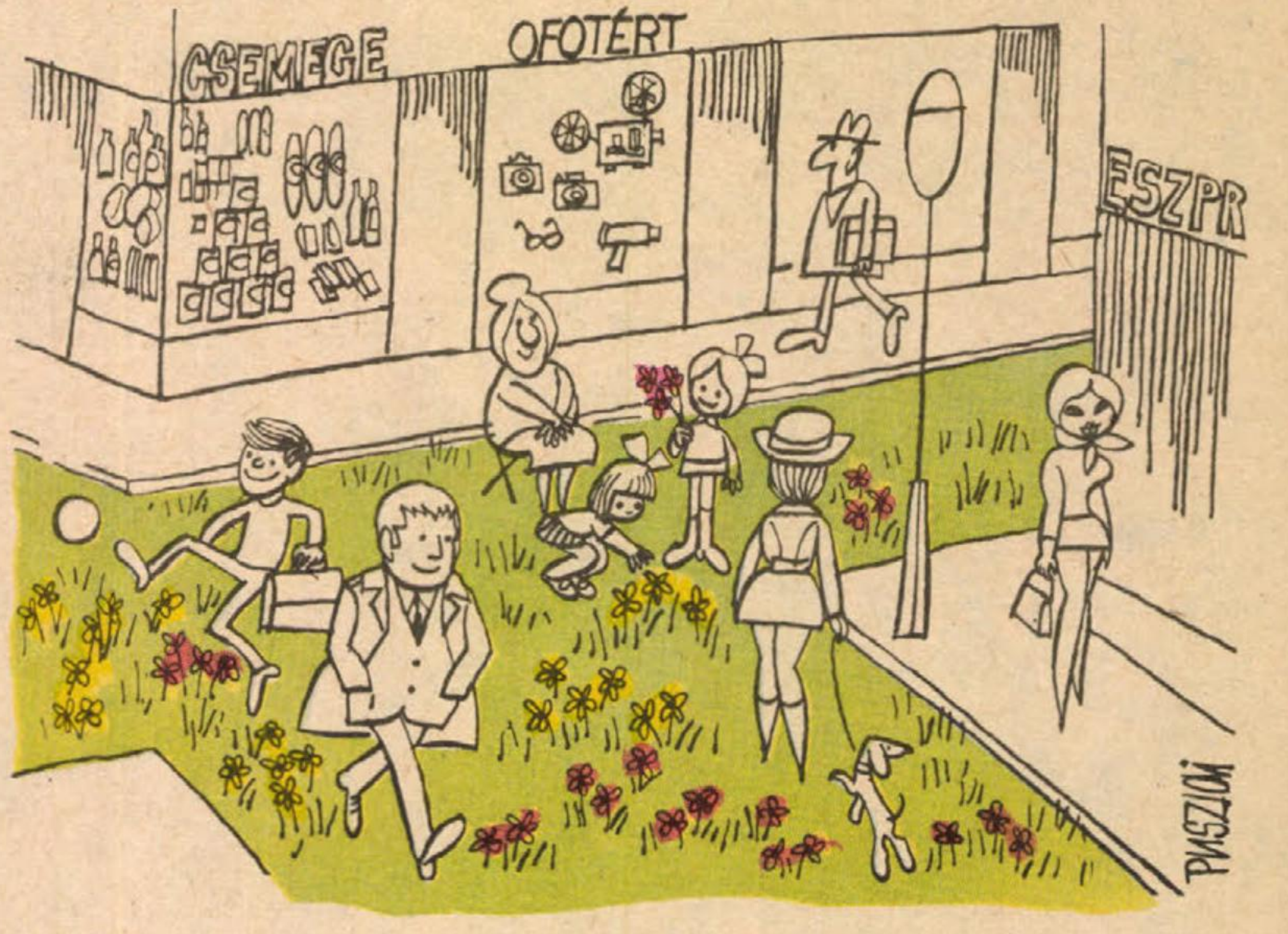
CSEMEGE
OFOTÉRT
ESZPR
PUSZTAI

– A városi közlekedési járműveket.

Balázs-Piri:

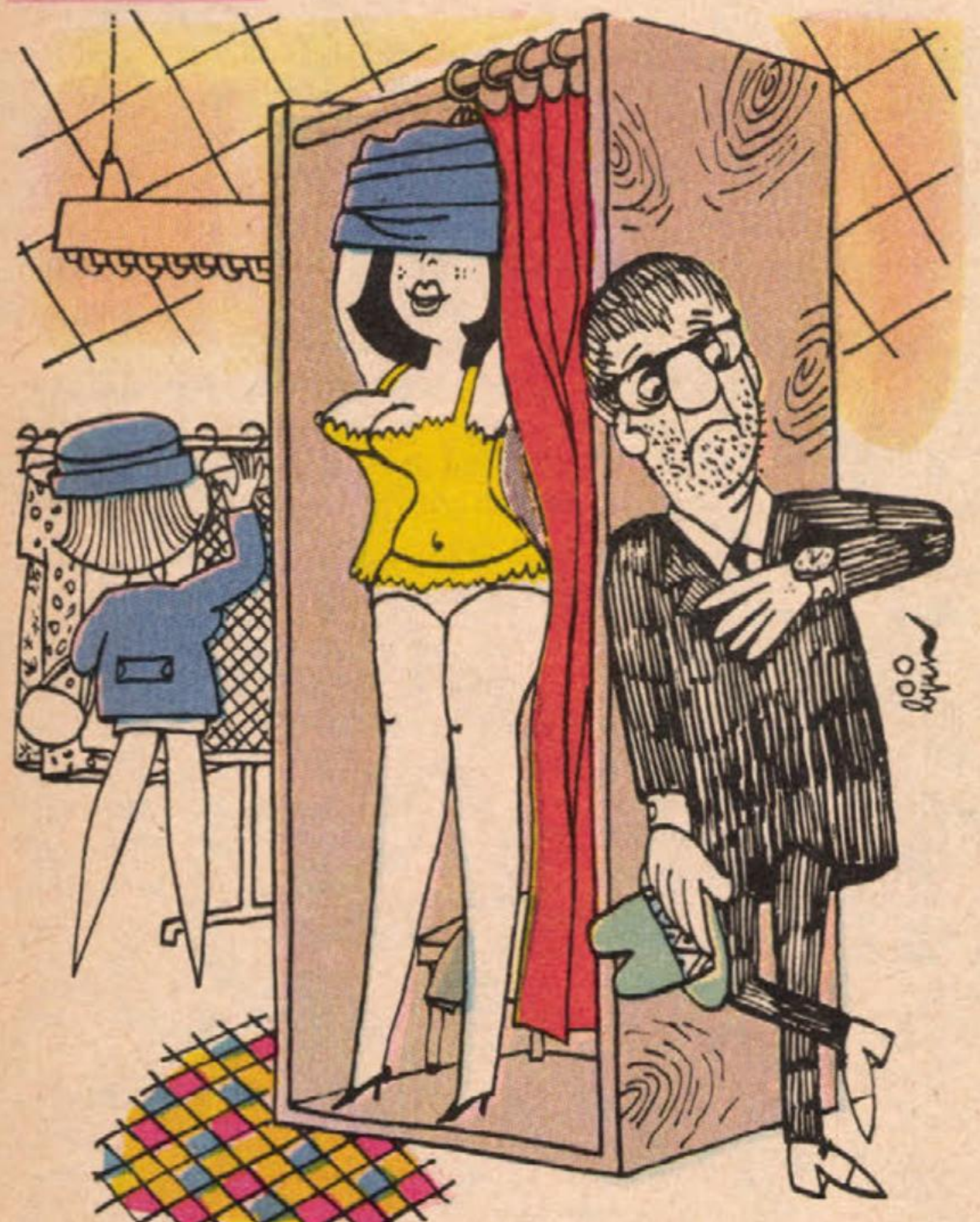

– Az áruházak próbafülkéit . . .

Vasvári:

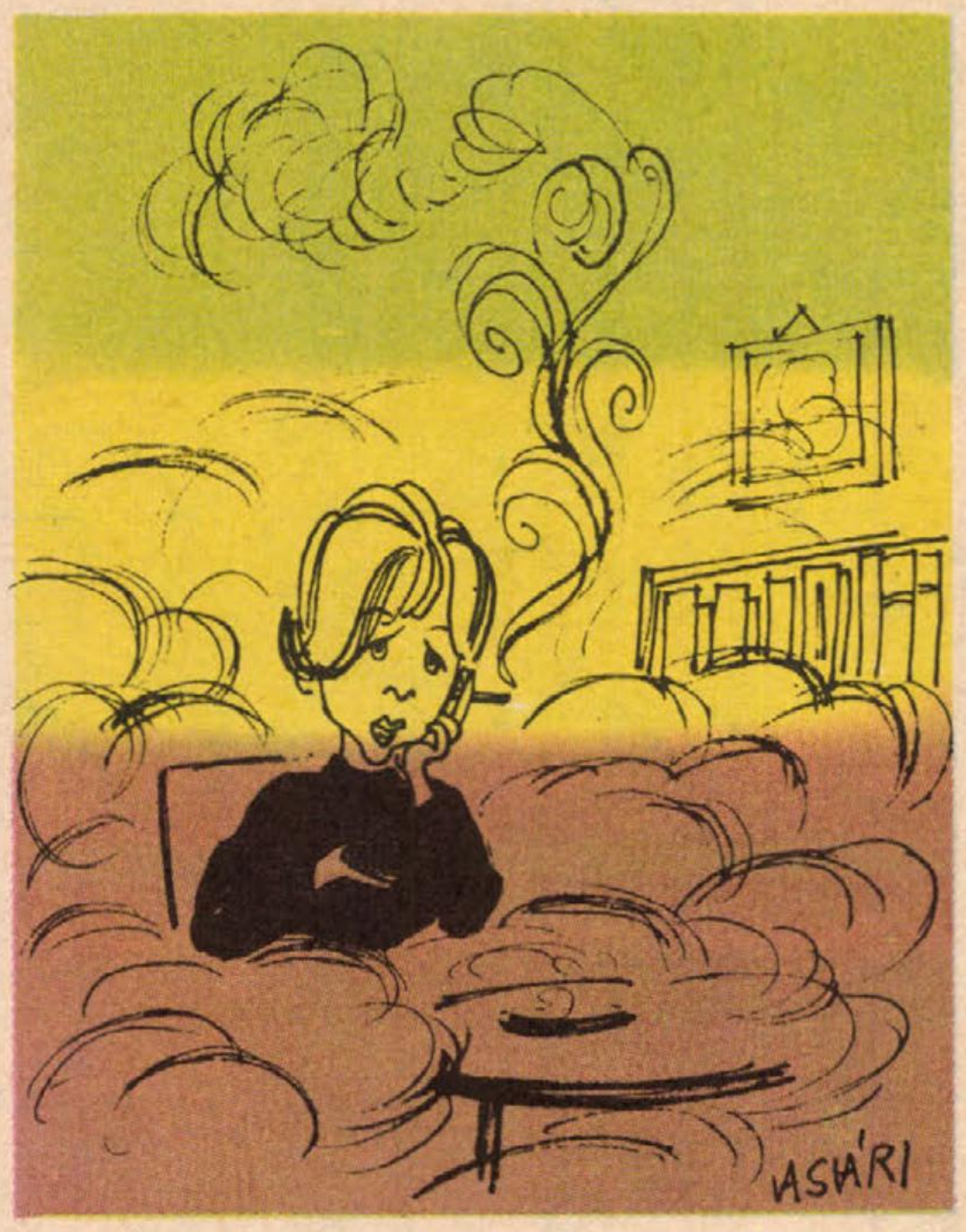

– A pipázást . . .

Endrődi:

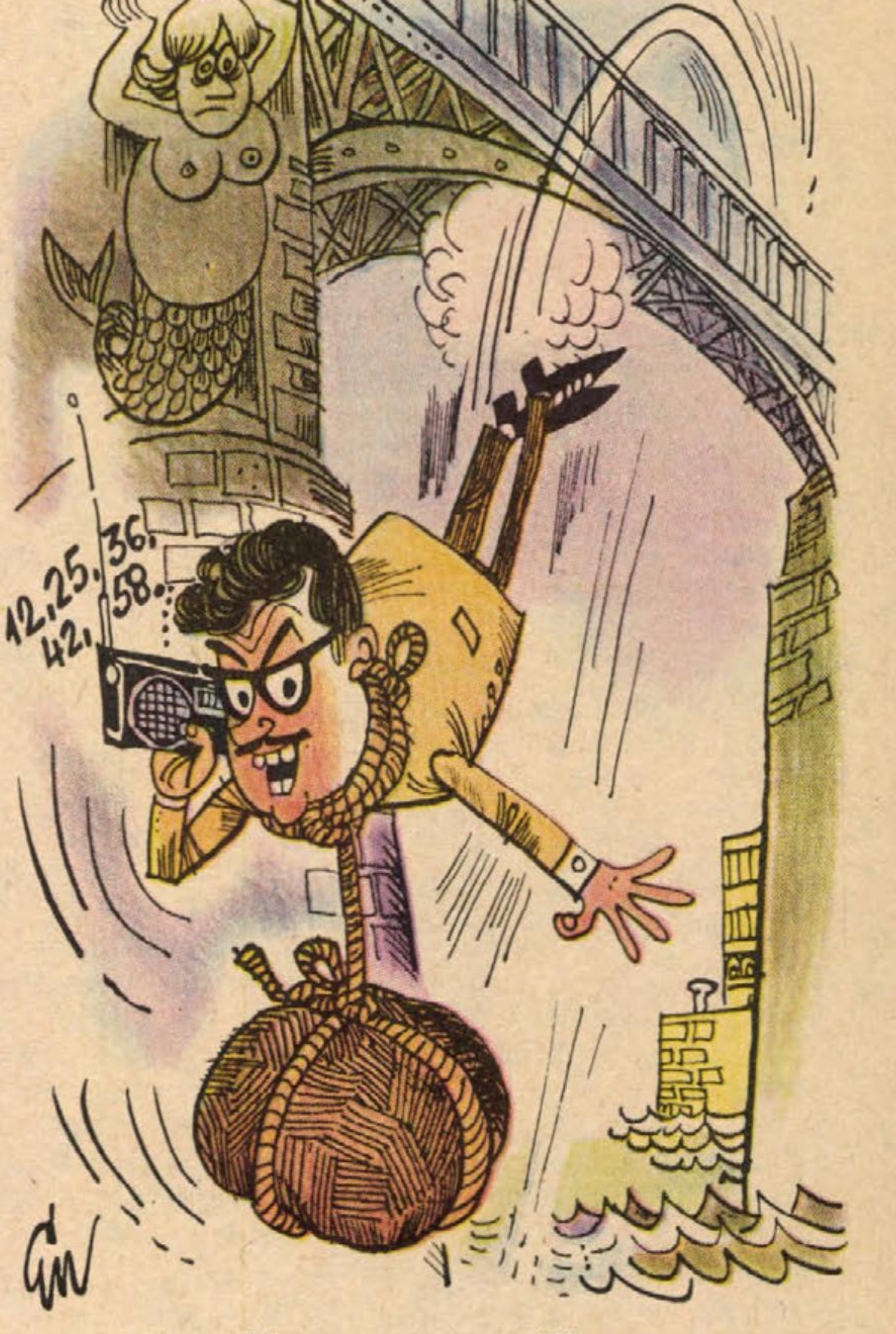
12, 25, 36, 42, 58.

– Most egy ötös találatot . . .

Tót:

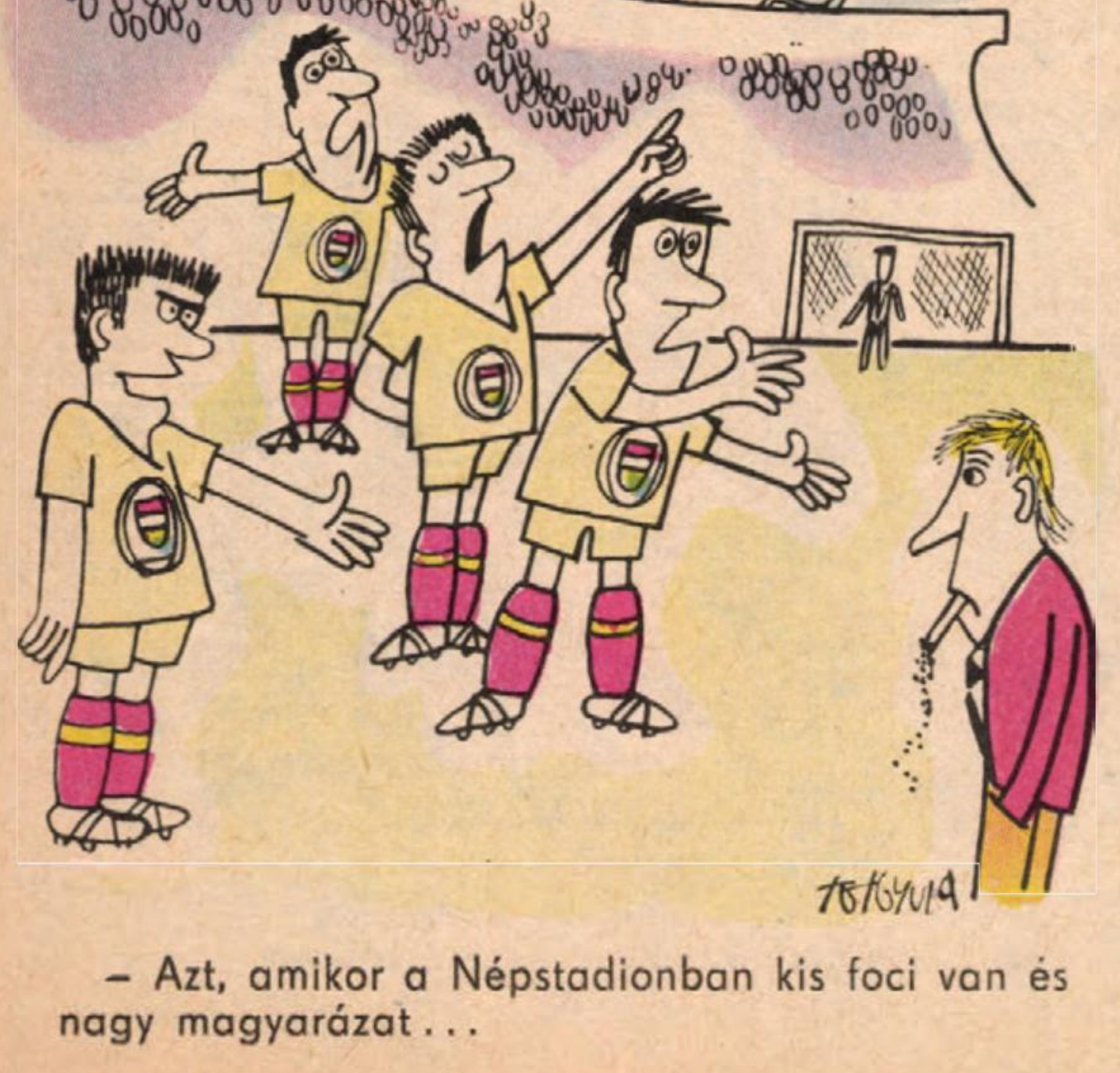

– Azt, amikor a Népstadionban kis foci van és nagy magyarázat . . .

Erdei:

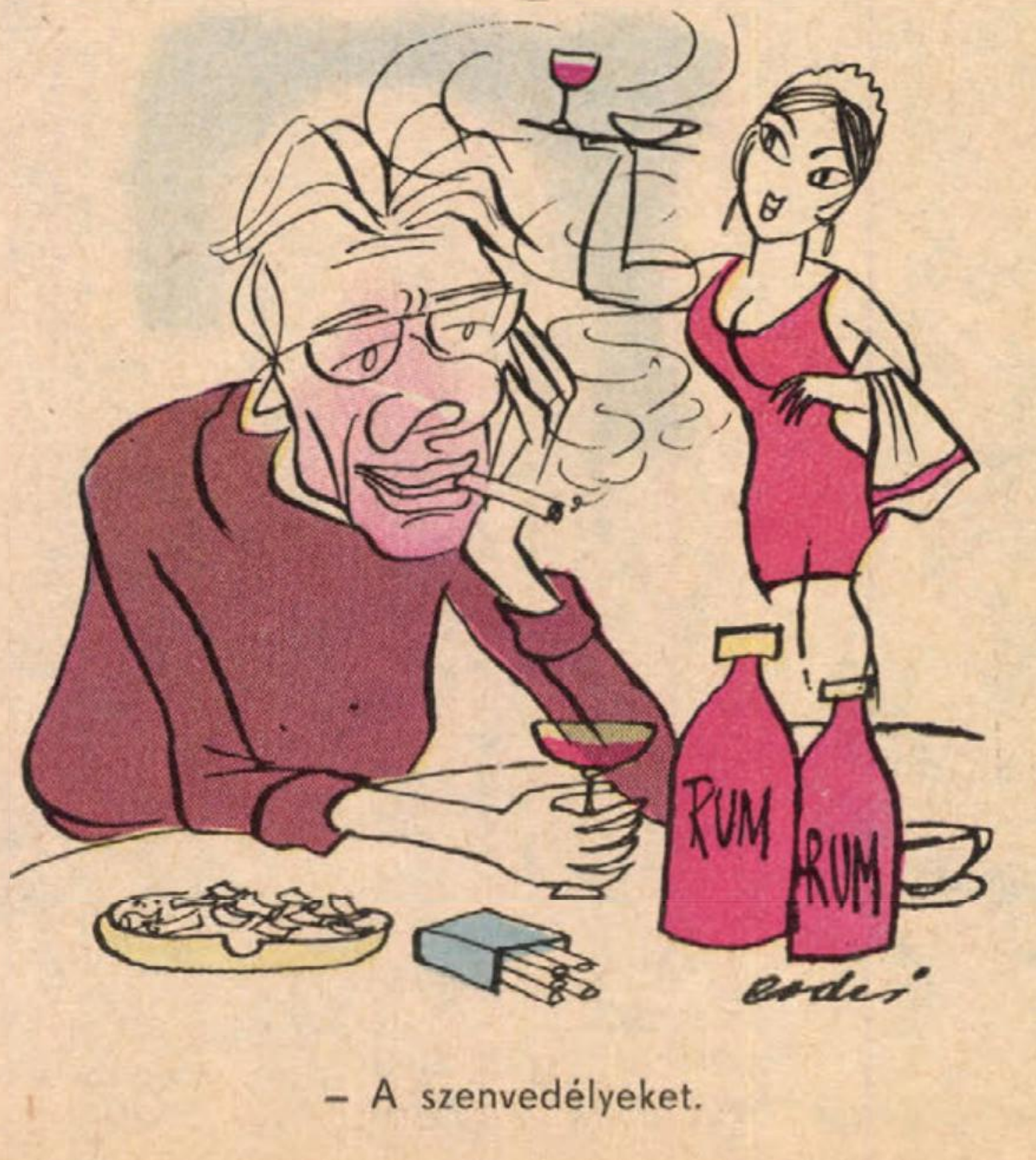
RUM
RUM
erdei

– A szenvedélyeket.

Sajdik:

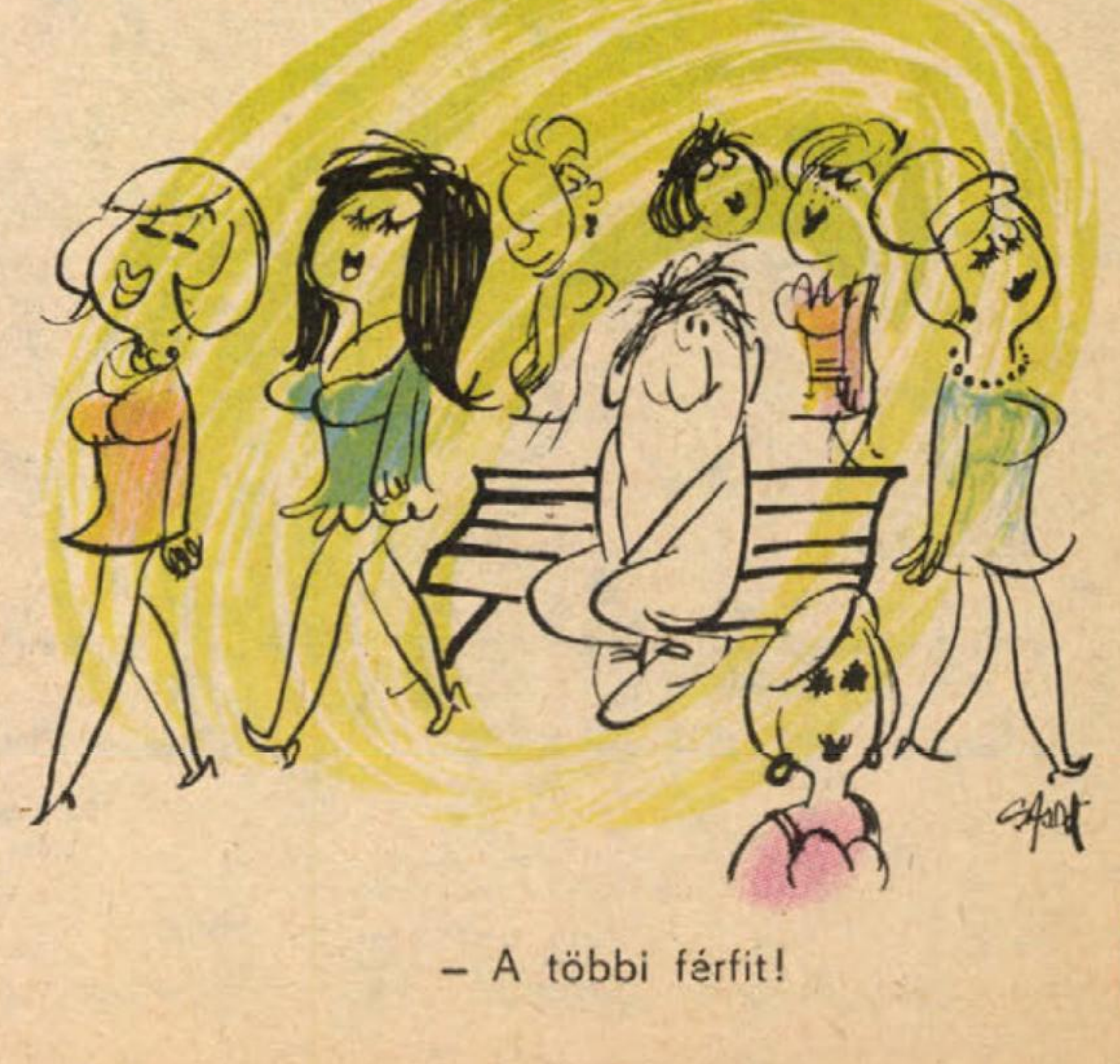

– A többi férfit!

PÁRBAJ

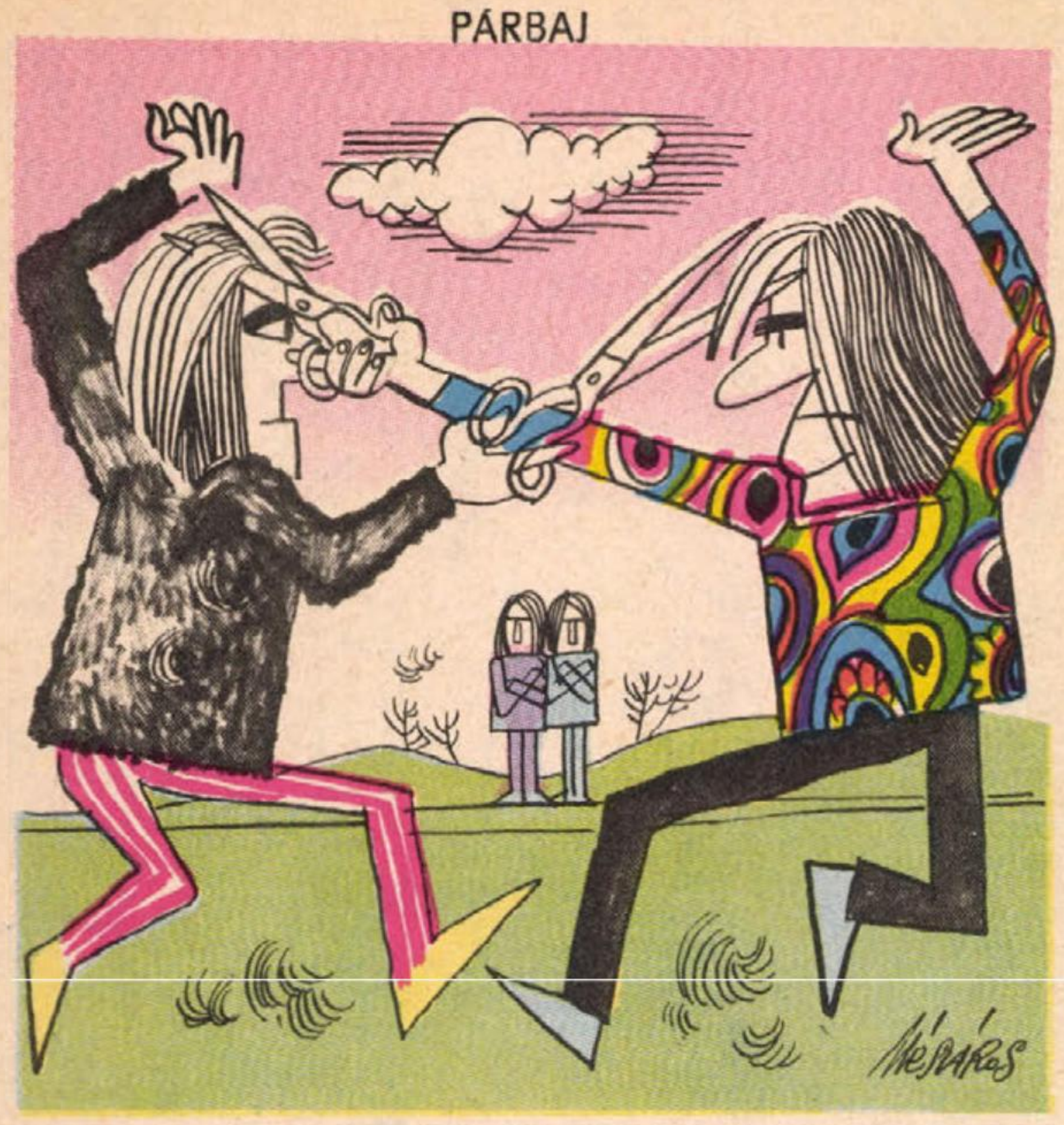

KRIMI FELVÉTEL

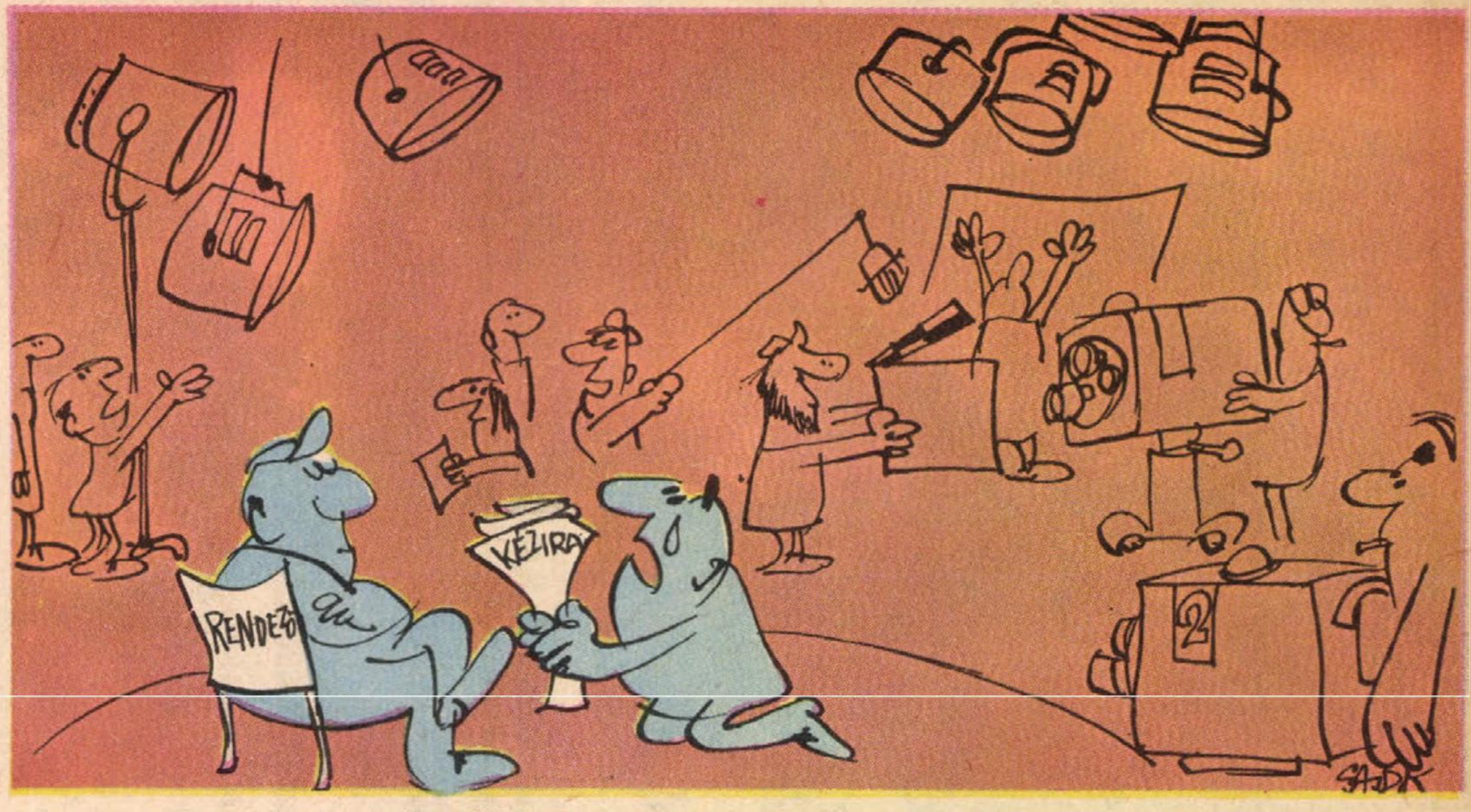

– Legalább egy szereplőnek kegyelmezzünk meg!

GYAKORLAT ÉS ELMÉLET

Tisztelt sporttársak! — nyitotta meg a szakosztály kibővített vezetőségi ülését az elnök. — Beszéljünk nyíltan, egyenesen. Szereplésünk a világversenyeken az utóbbi tíz évben azt mutatja: válságban van nálunk a csingezés! Az a hagyományosan magyar sportág, amely hajdanán annyi dicsőséget hozott hazánknak s különösen a mi egyesületünknek, hiszen a klasszis csingezők egész sora itt, a mi patinás klubunkban nevelődött, itt bontotta ki pelyhes szárnyait és repült, ki erre, ki arra...

Kis szünetet tartott, leküzdötte meghatottságát, aztán folytatta:

— De ez most nem az érzelgősség, a szép emlékekben való vájkálás ideje. Elég a szavakból, beszéljünk a tettekről. Korszerű, a megnövekedett igényeknek megfelelő, tudományosan megalapozott edzésrendszert kell kialakítanunk. Ez az első. Másodszor pedig új alapokra kell fektetnünk csingezőink egész pszichikai felkészítését. És végül olyan versenynaptárat kell összeállítanunk, amely az eddiginél célszerűbb, hasznosabb, jobban számba veszi a sajátos éghajlati, anyagi és egyéb viszonyainkat! Kérem a hozzászólásokat, a konkrét javaslatokat.

Elsőnek A. kért szót.

— A pszichikai felkészítés javításáról akarok beszélni, a lehető legkonkrétabb formában. Arról ugyanis, hogy szakosztályunk egyik tehetséges játékosát, Bondorka Kettőt, aki vitán felül az első kétszázhetvenkilenc legjobb csingező közé tartozik, lelkileg teljesen visszavetette az a sajnálatos herce-hurca, amely a legutóbbi külföldi portyáról visszatérve, a vámvizsgálat során érte. A csingezés közismerten idegi sport, nem lehet eredményesen csingezni úgy, hogy az ember fél lábbal a tömlöcben van. Javaslatom: az illetékes hatóságoknál sürgősen járjunk el, nehogy pszichikai okokból elveszítsünk egy szuper-tehetséget.

Ezt követően B. emelkedett szólásra.

— Korszerű edzésmód? Két kézzel írom alá! De addig ne beszéljen nekem senki korszerű edzésmódról, míg versenyzőink a korszerűtlenekre sem járhatnak rendszeresen, önhibájukon kívül. Itt van Mlaticzel Csöpi. Sporttársak, mindnyáján férfiak vagyunk. Csöpi különösen az. Így hát legtöbbször egyszerűen nem jut másra ideje. Javaslom, keressük fel sorra, neveket itt most nem említek, azt a két művésznőt, azt a négy presszós kisasszonyt, és a Cserkúti utcai leányotthon első emeleti lakóit, akik érdekeltek ez ügyben, és beszéljünk a lelkükre a korszerű edzésmód fontosságáról. Mondjuk meg nekik, hogy a csingezésben a hegemónia visszaszerzése nem megy bizonyosfokú áldozatok és lemondás nélkül.

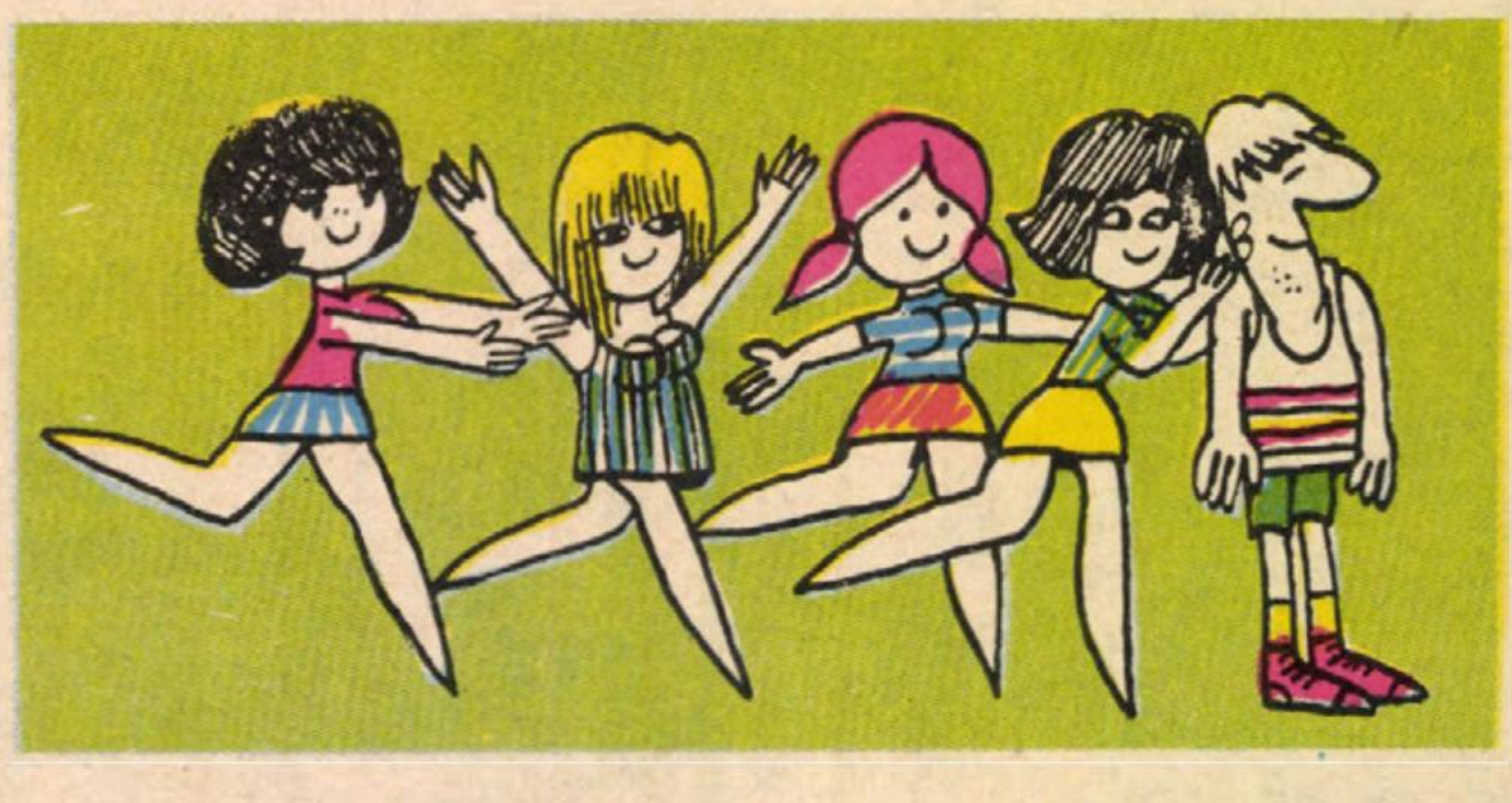

A felszólalók sorát C. zárta be.

— A versenynaptár ügyéről, röviden. Alapvető fontosságú. A megfelelő időpontra a megfelelő kondíciót! Ezt csak akkor biztosíthatjuk, ha tekintetbe vesszük a keresztnevek gyakoriságát. A mi szakosztályunkban például három László van, kilenc István, két Jenő, egy Alfonz és így tovább. A névnapokat régi magyar szokás szerint egy kis eszem-iszommal illik megünnepelni. Azt hiszem, a dolog ezek után mindenki előtt világos, gondosan egyeztetnünk kell a névnapokat a bajnoki fordulókkal és a világversenyek időpontjaival, nehogy a sportkupák találkozzanak a sörös kupákkal.

— Mindnyájuknak köszönöm értékes felszólalásukat — zárta le a tanácskozást az elnök. — Meggyőződésem, hogy javaslataik gyakorlati végrehajtásával nagy lépést teszünk előre, hogy a korszerű edzés, a jó lélektani felkészítés és az ideális versenynaptár kialakítása terén felzárkózunk a legjobbak mögé. Hogy milyen távolságban, az a következő tíz évben majd kiderül...

Kürti András

ESKÜVŐI VACSORÁN

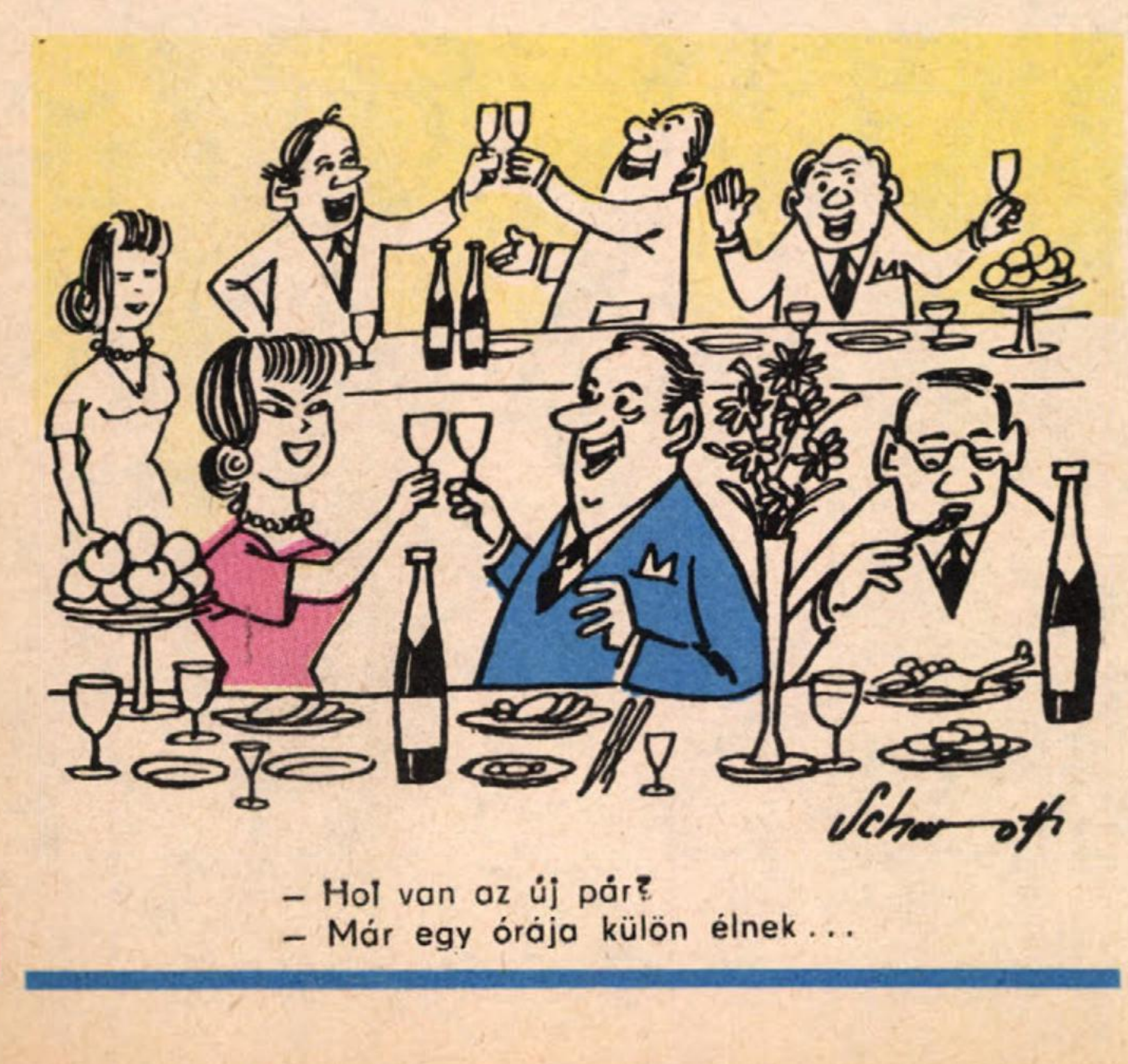

– Hol van az új pár?
– Már egy órája külön élnek...

ÁRUKAPCSOLÁS

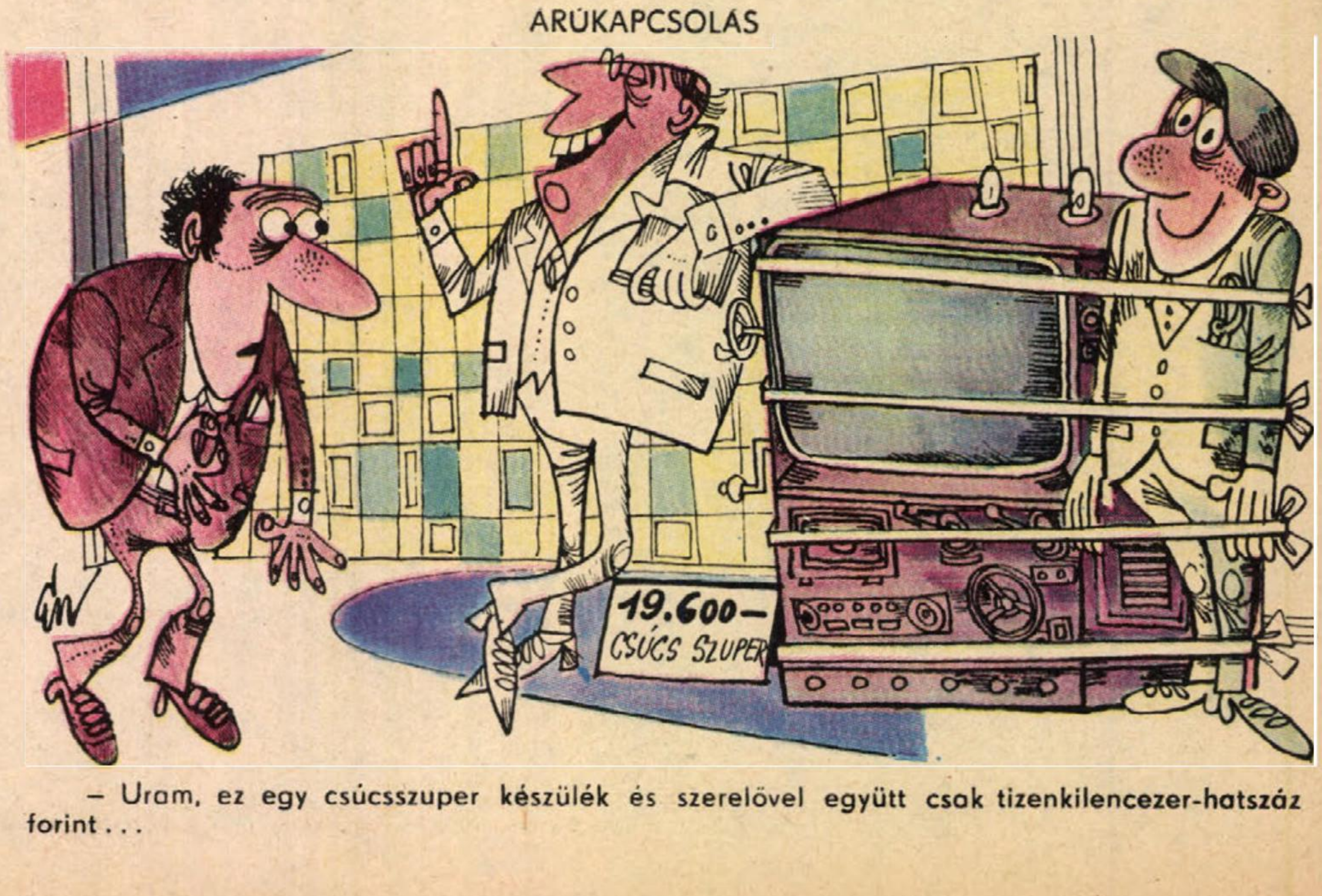

– Uram, ez egy csúcsszuper készülék és szerelővel együtt csak tizenkilencezer-hatszáz forint...

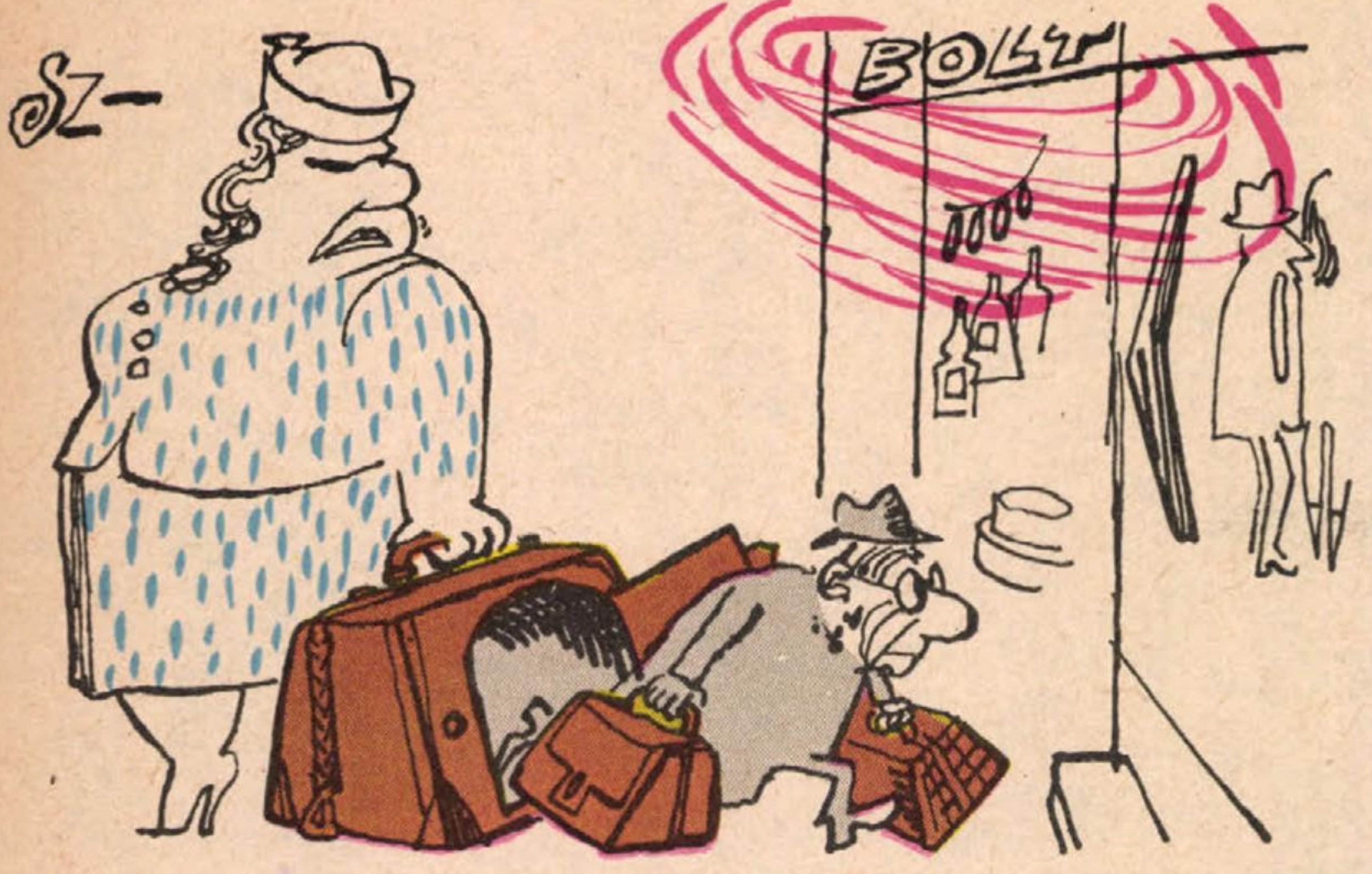

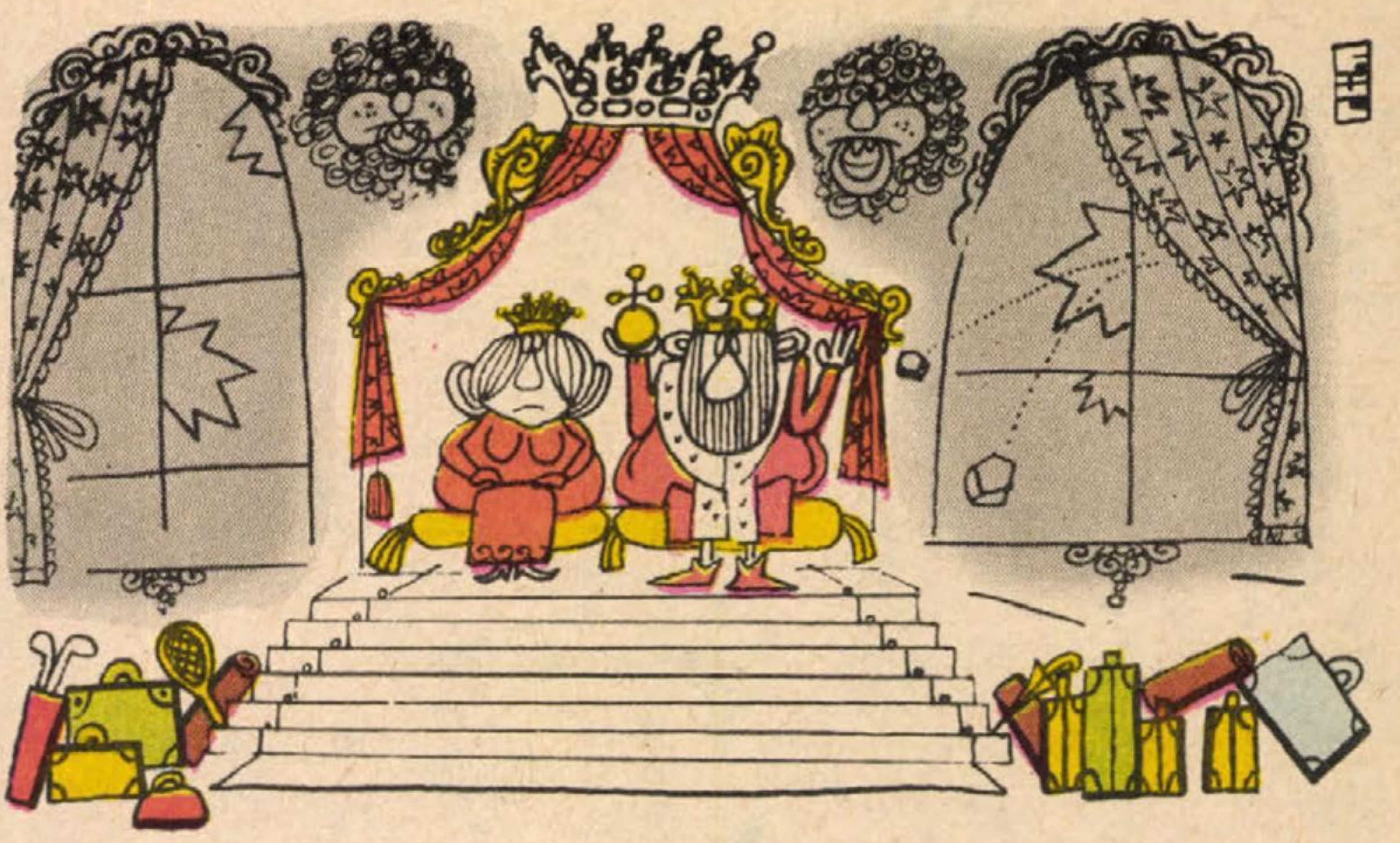

TÁSKA

SZŰR-SZABÓ,
FÜLÖP,
BALÁZS-PIRI,
HEGEDŰS,
SAJDIK,
PUSZTAI,
VÁRNAI

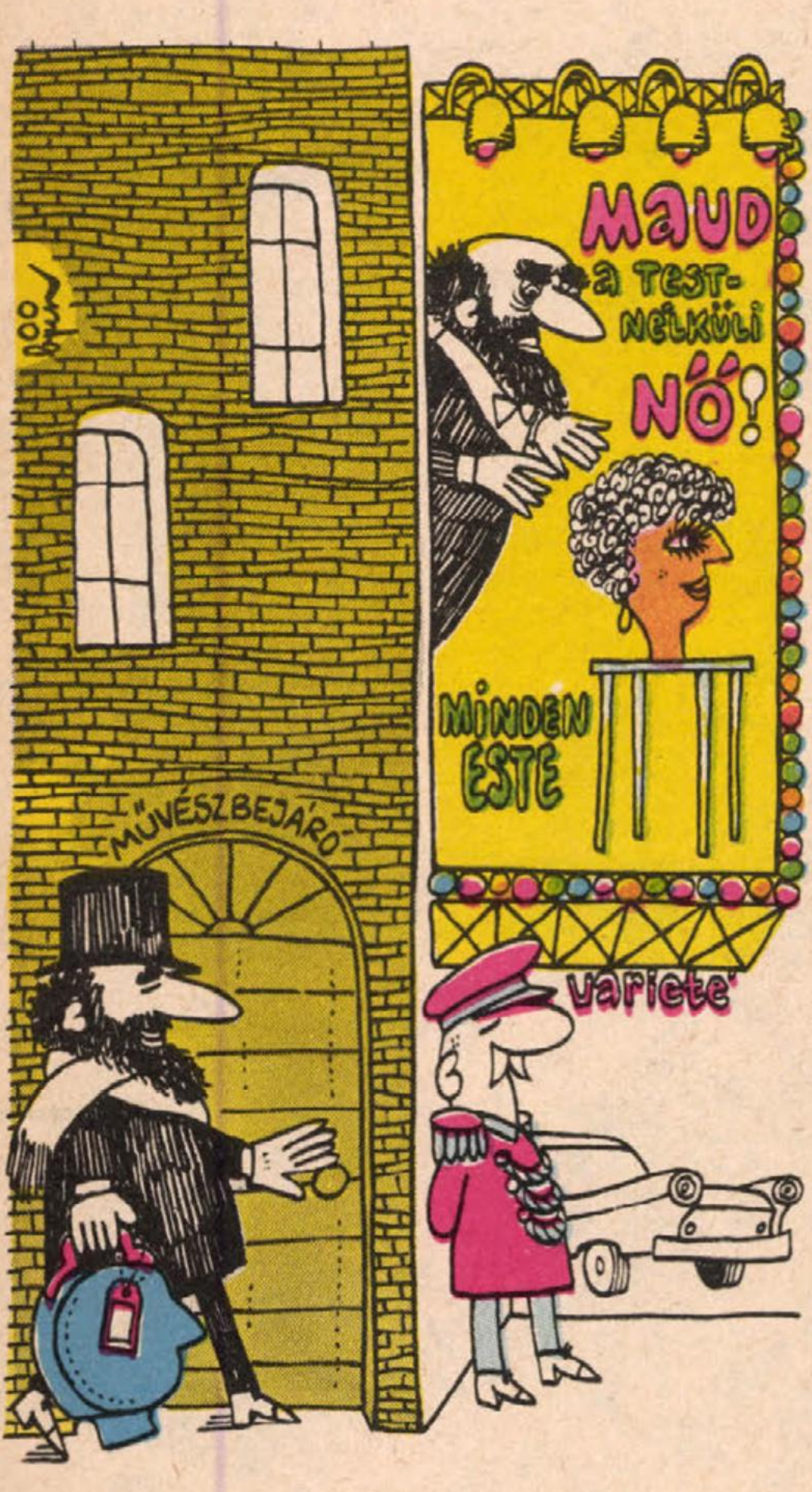
MAUD
a TEST-
NÉLKÜLI
NŐ!
MINDEN
ESTE
MŰVÉSZBEJÁRÓ
variete

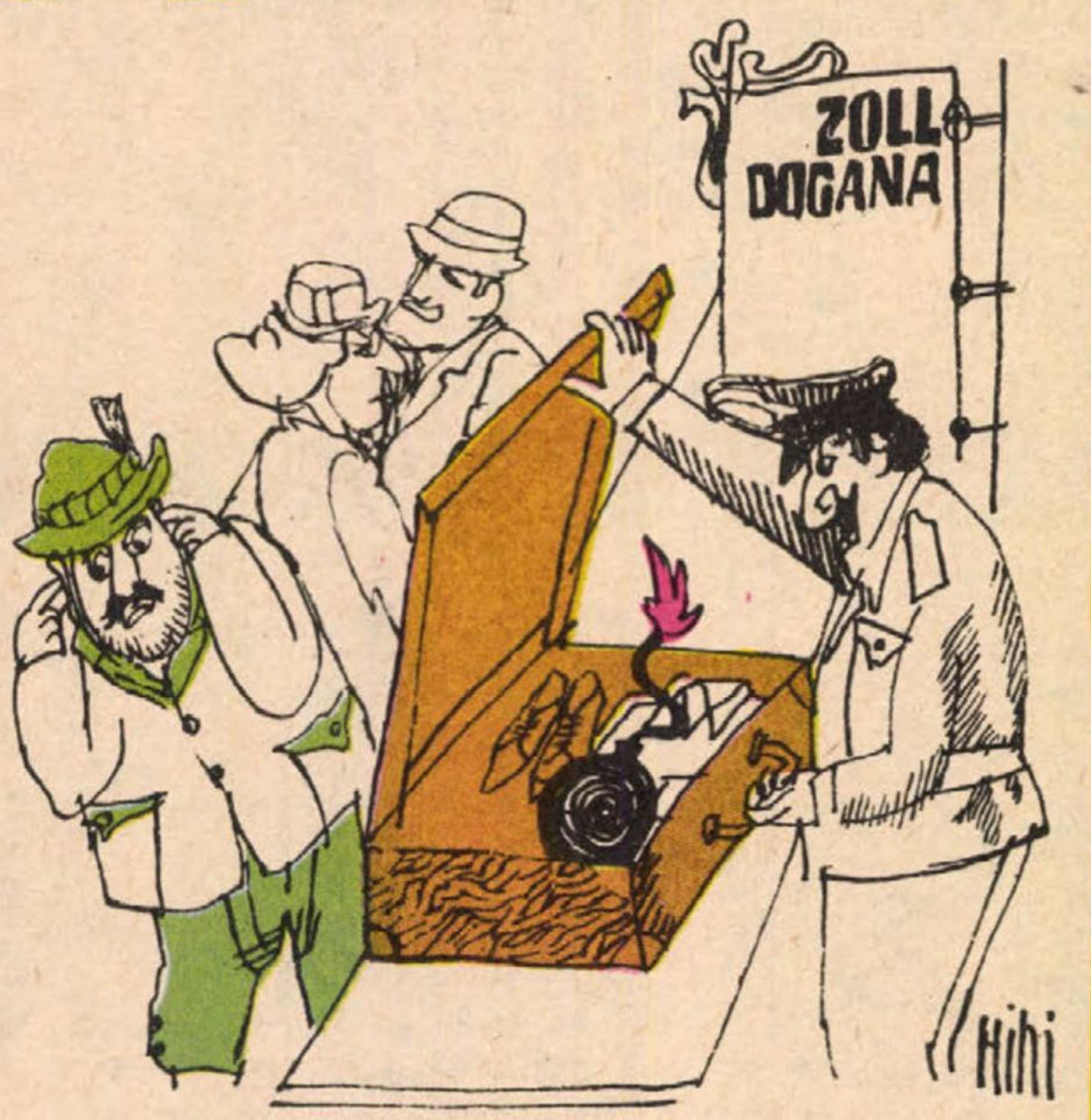
ZOLL
DOGANA
Hihi

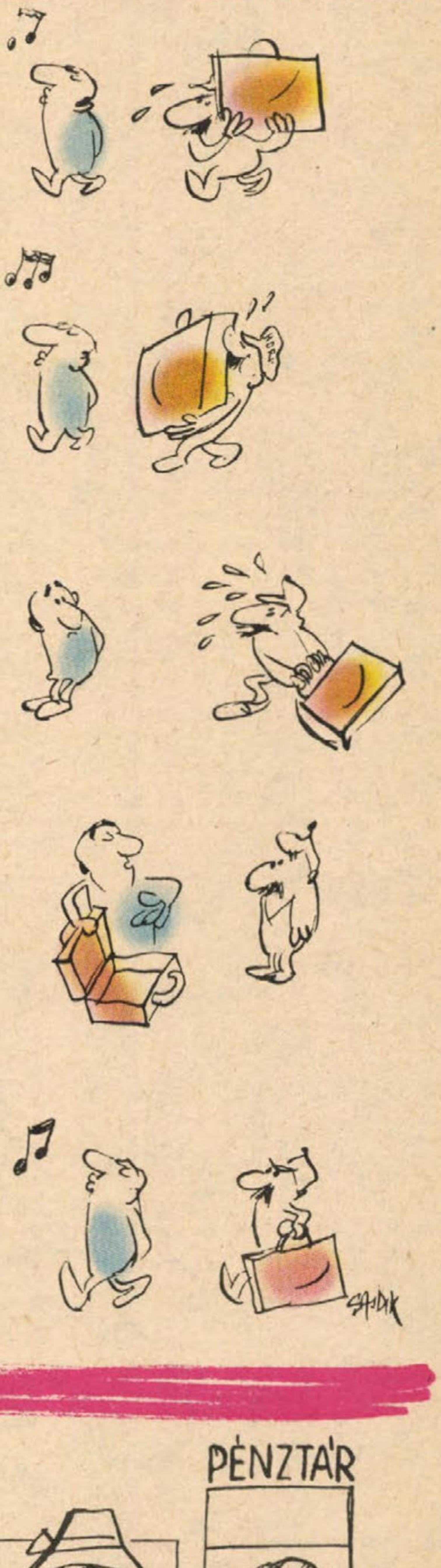

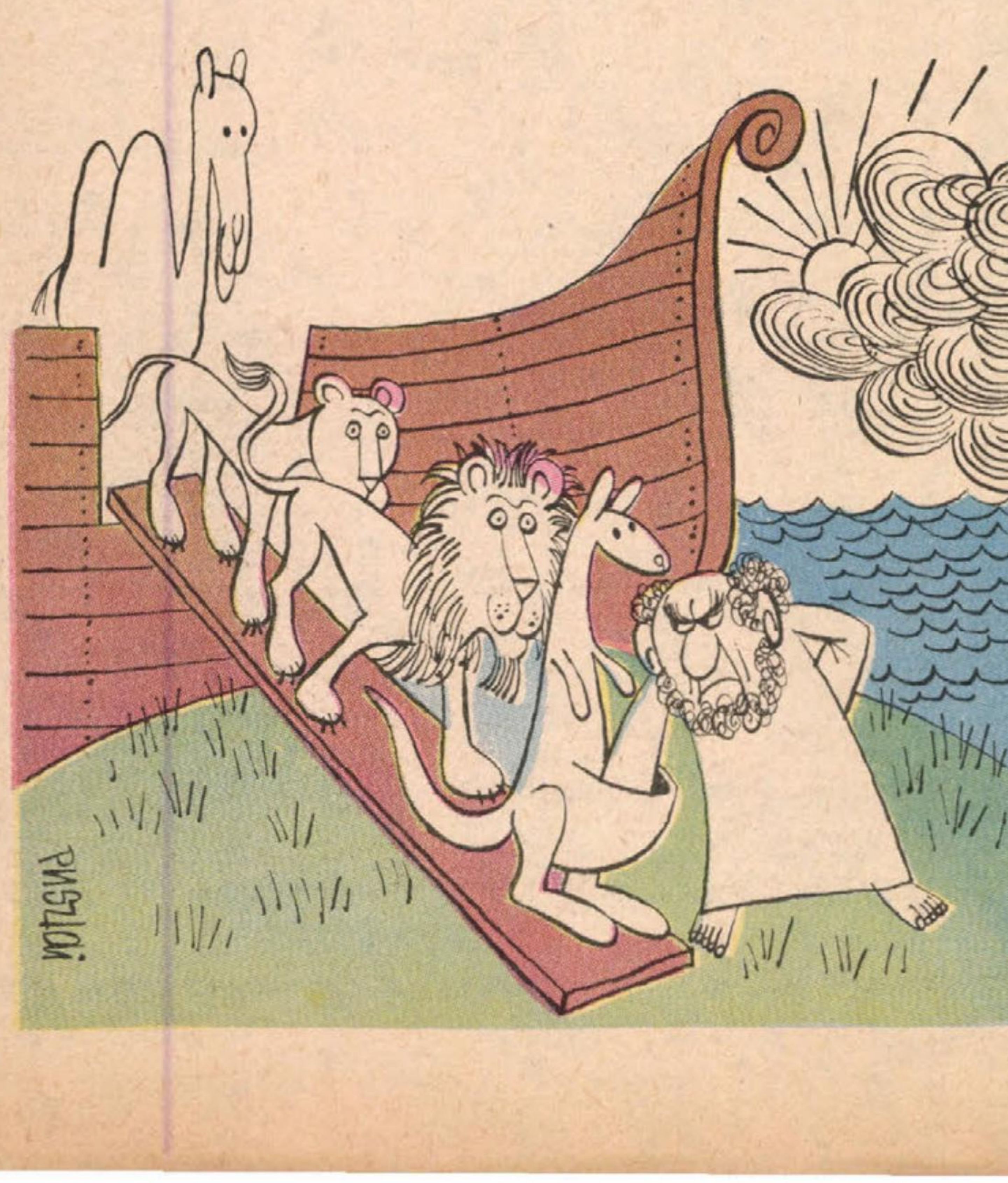

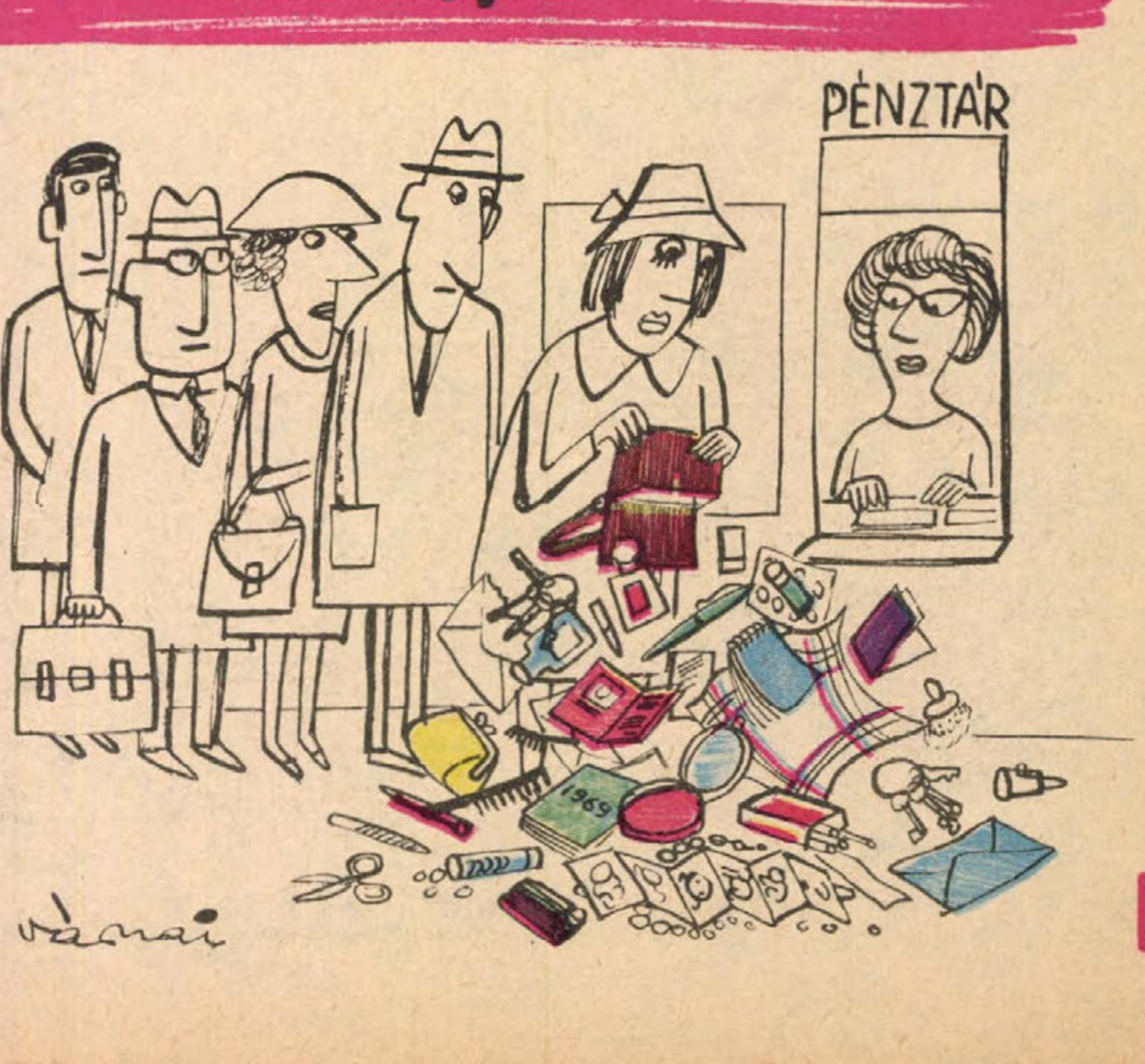
PÉNZTÁR
1969
várnai

EZT OLVASTAM

EZ IS VALAMI

Mondat a Tükörből: „Sürgette, hogy *a New York—lisszaboni Atlanti-óceán* felett vezető Clipper légijáratokon szervezzenek szabotázsokat.”

Zaklatott időket élünk. Engem, mi tagadás, már az is boldoggá tesz, hogy csak a new york—lisszaboni Atlanti-óceán fölött van veszély, s a többi Atlanti-óceán aránylag megússza szárazon.

SEMMI SEM LEHETETLEN

„Új-Zélandban történt” — így kezdődik az Ország Világ egyik riportja, melyben utóbb ezt olvasom: „Most már elhiszem, hogy kitűnő esztergályos vagy — *fordította tegezésre a szót az oaklandi munkás.”*

Hogy a — mint később kiderül — Harry nevű oaklandi (Új-Zéland) munkásnak miképpen sikerült megértetnie a riporterrel, miszerint a *you are*-t ezúttal nem magázásnak szánja, mint korábban, hanem tegezésnek, arra igencsak kíváncsi volnék.

LEHET KÉT ÉVVEL TÖBB?

Napihír: *„Ma húsz esztendeje, hogy 1947. szeptember 24-én* alakult meg a Magyar Képző- és Iparművészek Szövetsége.”

Nem tudom, feltétlenül szükséges-e évszámot írni, ha egyszer megmondtuk, hogy „ma húsz esztendeje”; ám vigyázat: ha számolni nem is, *utánaszámolni* még a matematikában járatlanabb olvasó is képes!

CSÁBÍTÓ AJÁNLAT

Egyik képes hetilapunk „Levelezők klubja” rovatában szerepeltek az alábbi sorok: „A fővárosban végeztem iskoláimat, majd falura kerültem pedagógusnak. Férjem unta az egyszerű vidéki életet, elhagyott, s hároméves kislányomat most egyedül nevelem. Jeligém: *»Sorstársam, mondd, akarsz-e lenni?«”*

Mármint, hogy szeretném-e, ha engem is otthagyna a házastársam. Érett megfontolás után sajnálattal kell közölnöm: *nem.*

Timár György

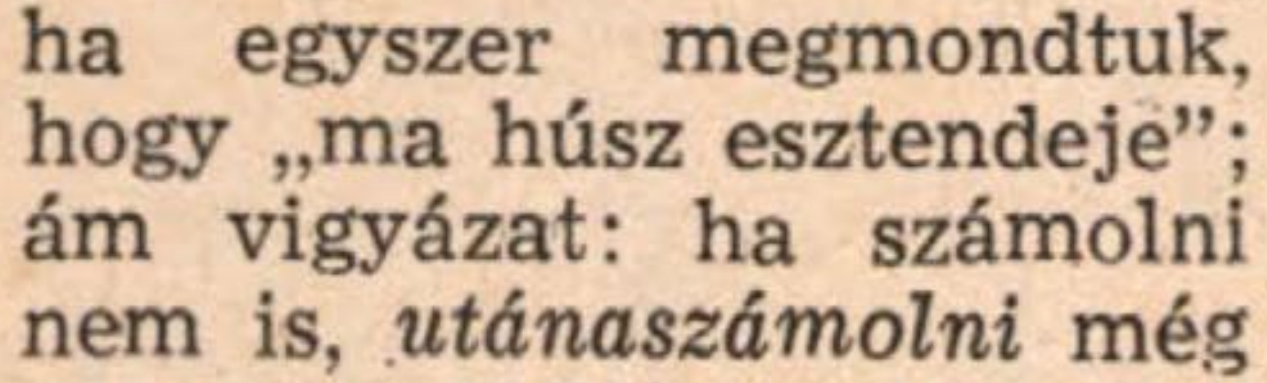

SZTRÁJKOL A SZTRIPTÍZ-GÖRL

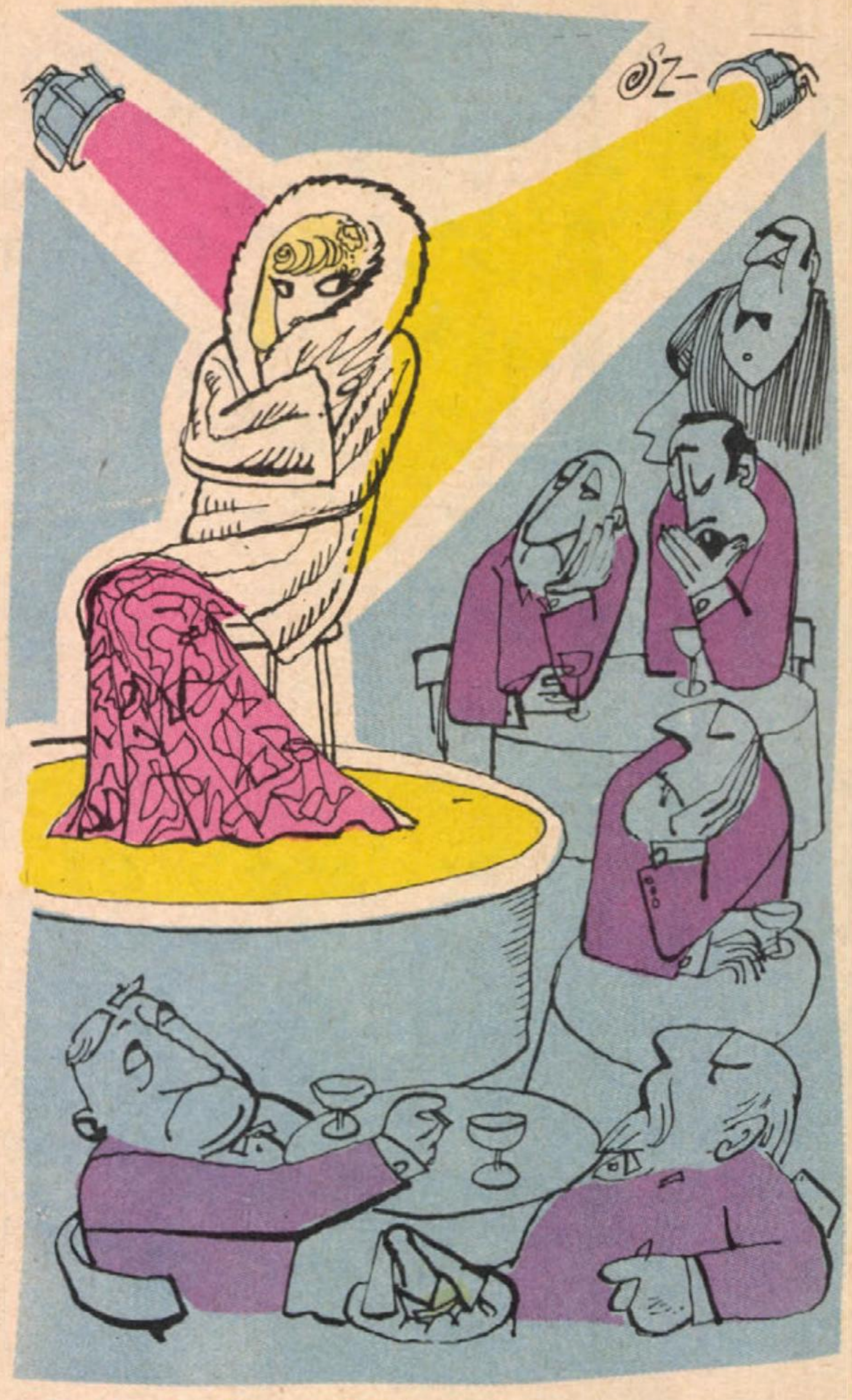

ESKÜVŐ UTÁN

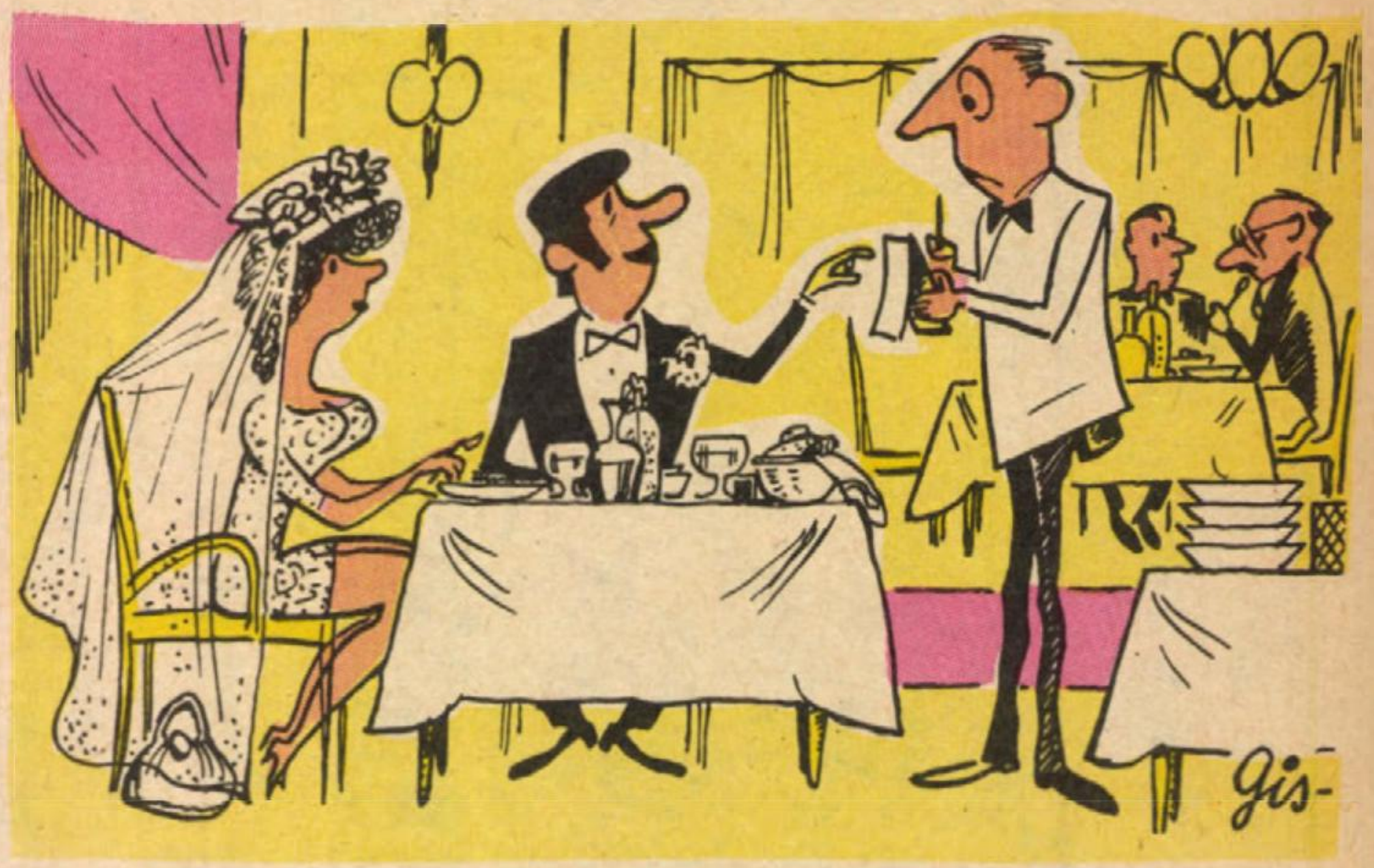

– Külön számlát kérünk, ki-ki alapon házasodtunk

HIÁNYCIKK A JEGYGYŰRŰ

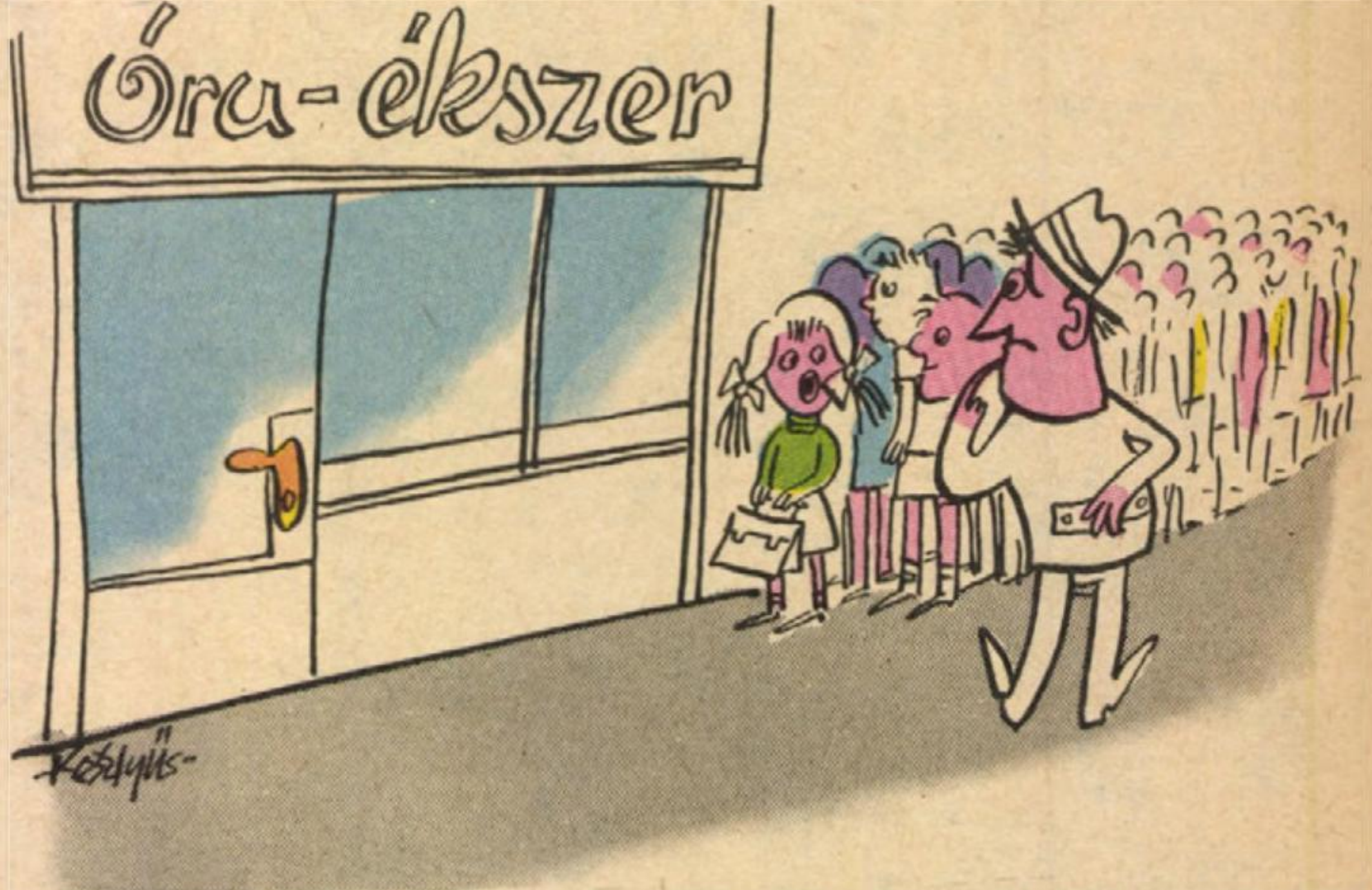

– Mit csodálkozol, apa? Ha majd megnövök és férjhez megyek, akkor már lesz jegygyűrűm . . .

HIRDETÉSEINK • HIRDETÉSEINK

Szeretne jobbat?
HASZNÁLT FÉNYKÉPEZŐGÉPET
vesz, elad, cserél az
OFOTÉRT

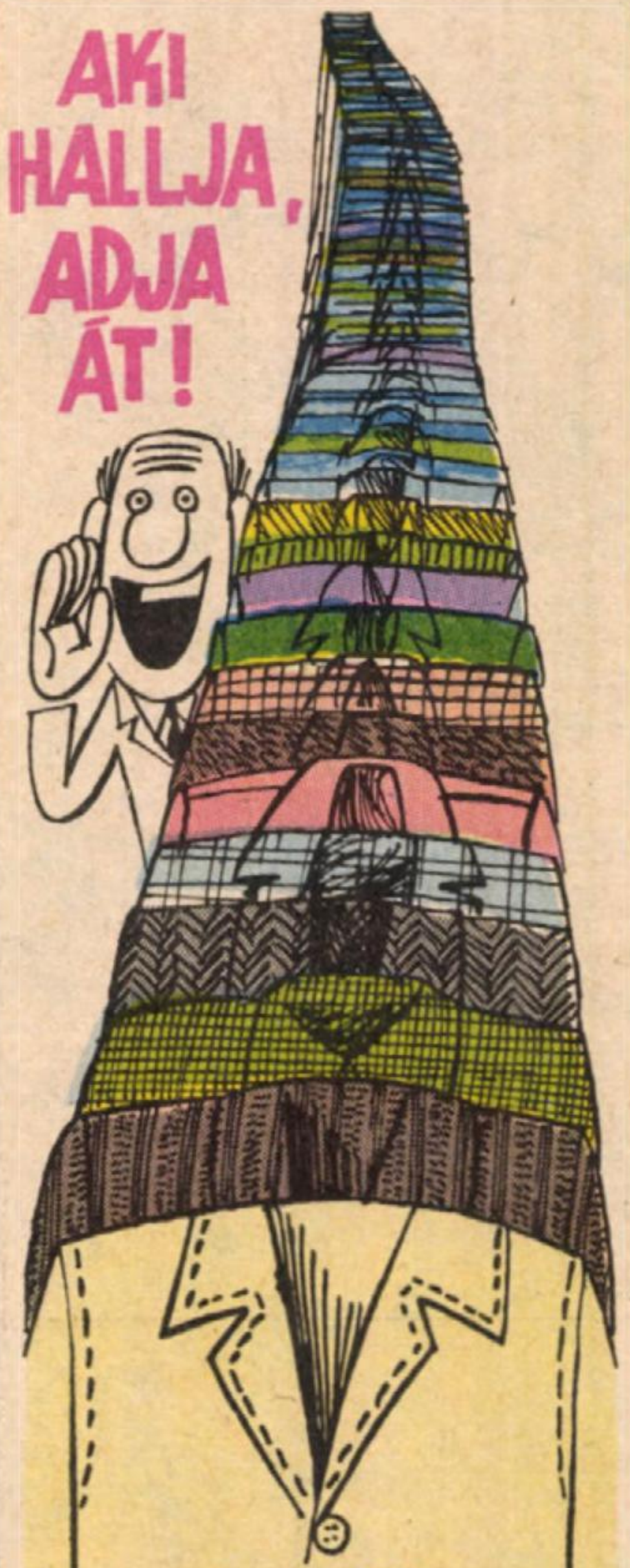
AKI HALLJA, ADJA ÁT!
NAGY VÁLASZTÉKBAN KABÁT
A CORVIN ÁRUHÁZBAN
CORVIN CENTRUM LEGNAGYOBB ÁRUHÁZ LEGNAGYOBB VÁLASZTÉK

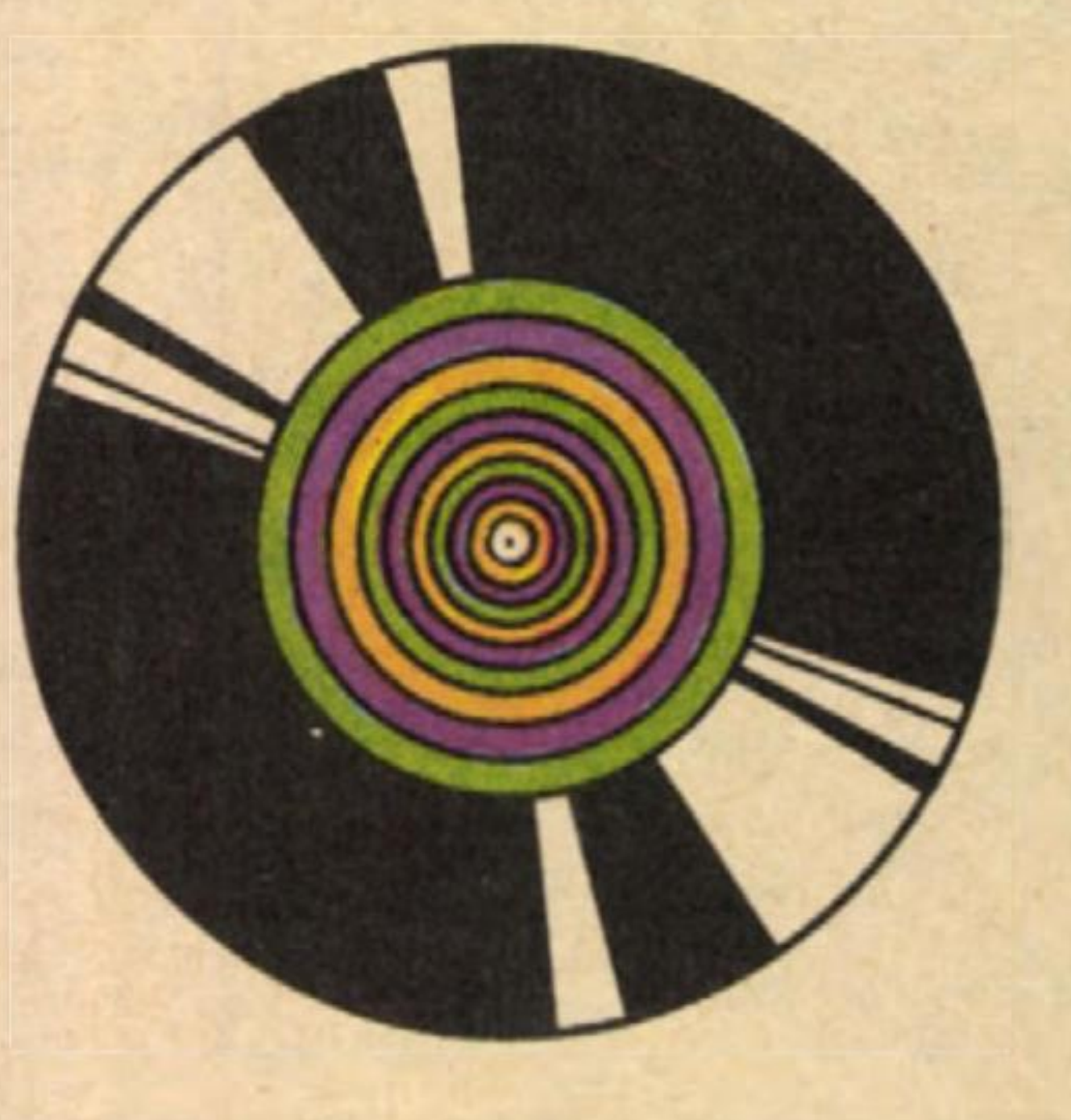
HANGLEMEZ-VÁSÁR
Hanglemezek már 5 Ft-tól
FŐVÁROSI KERAVILL
V., Kossuth Lajos utca 2.
V., Váci utca 13.
VII., Lenin krt 22.
XI., Móricz Zsigmond körtér 12.

ÁLMOSÍTÓ A MECCS?
Egy csésze valódi Café do Brasil felrázza

NAGYMAMA

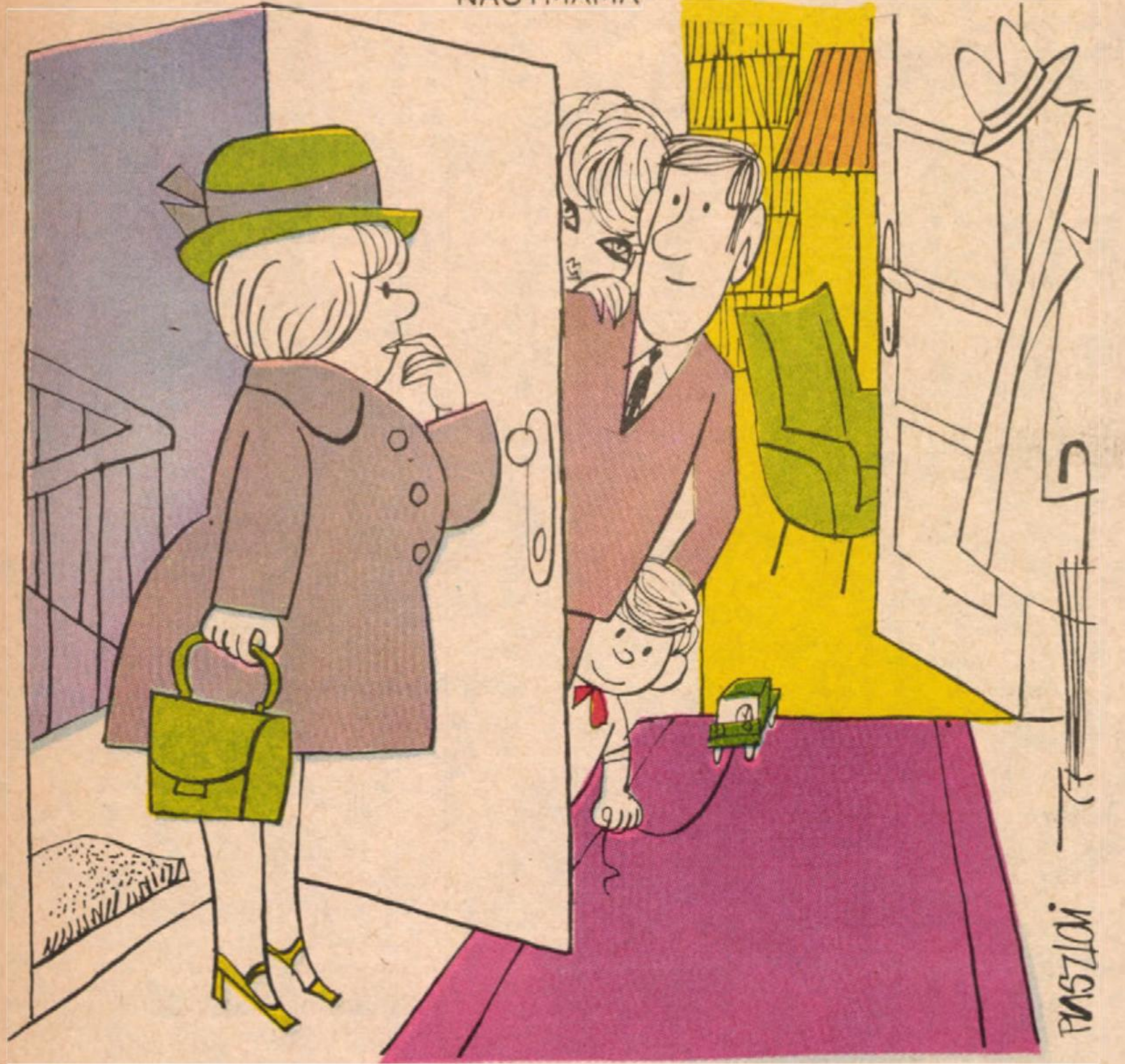

– Most nem tudom: mint vendég jöttem-e ma, vagy mint bejárónő?

DÜHÖS FÉRJ

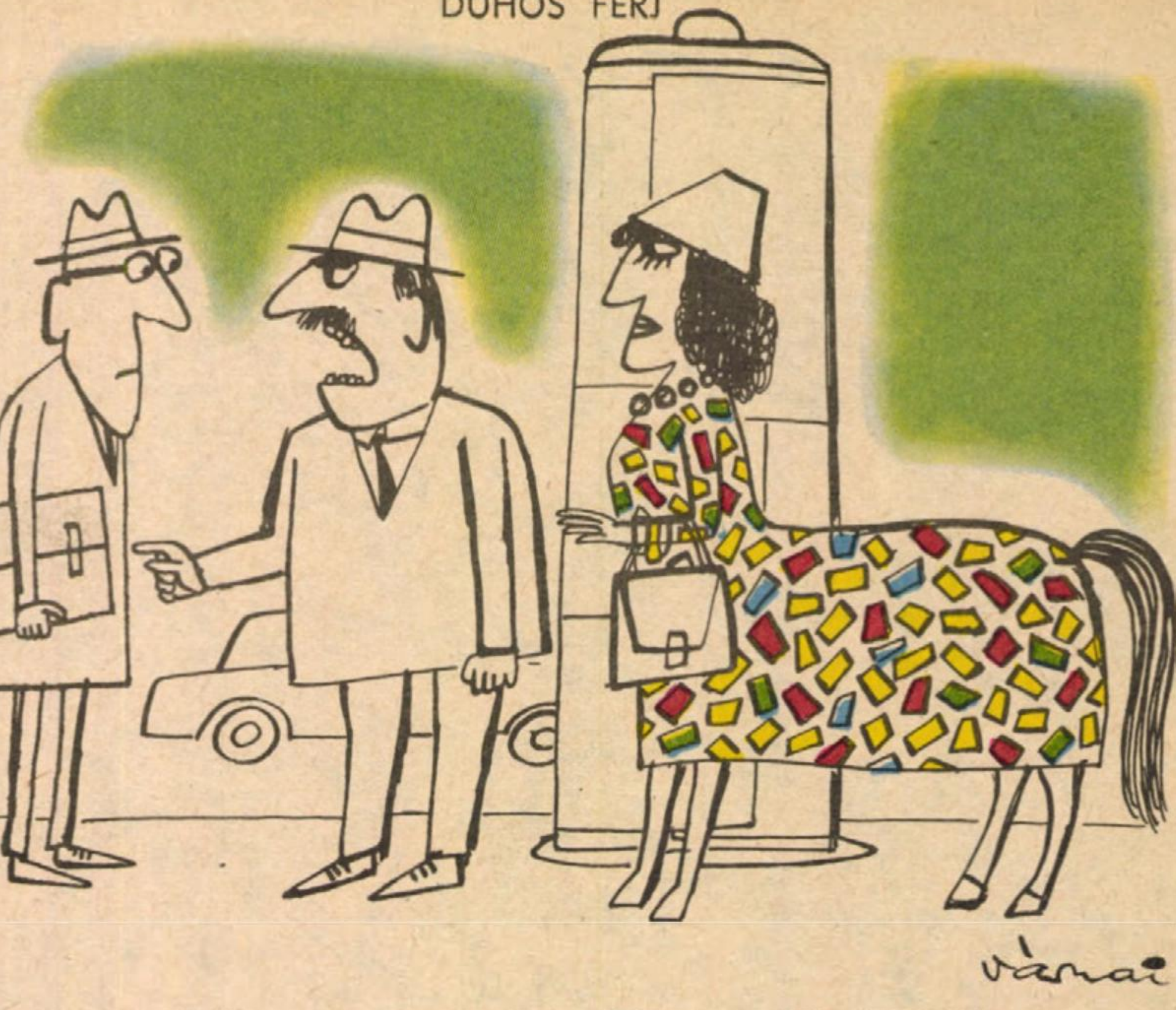

– Kikérem magamnak, hogy fixírozza a feleségemet!

HA A DUNA ÍGY APAD TOVÁBB

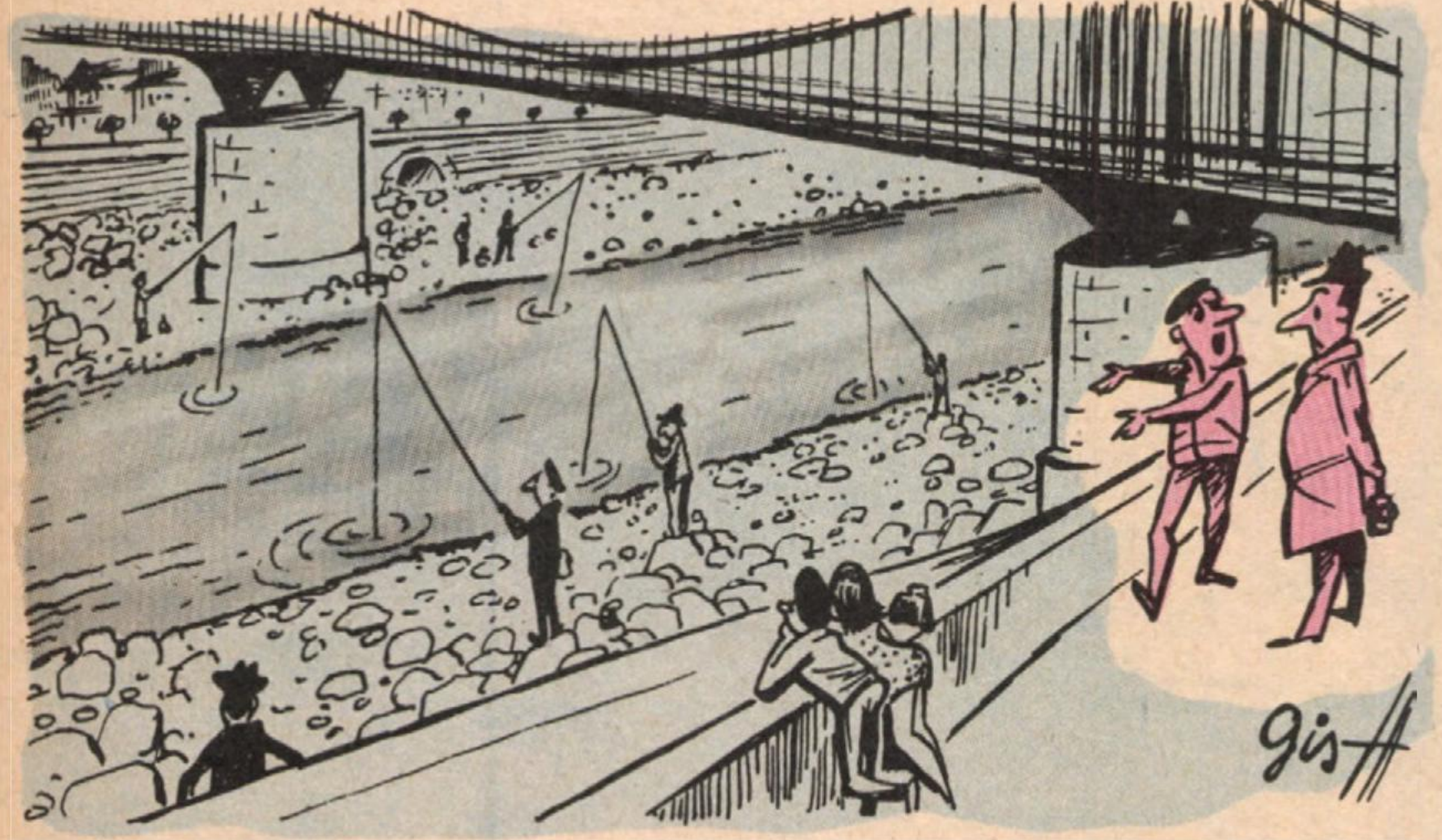

– Pazarlás ilyen kis patakocskának ekkora meder.

VITA A TÉVÉ ELŐTT

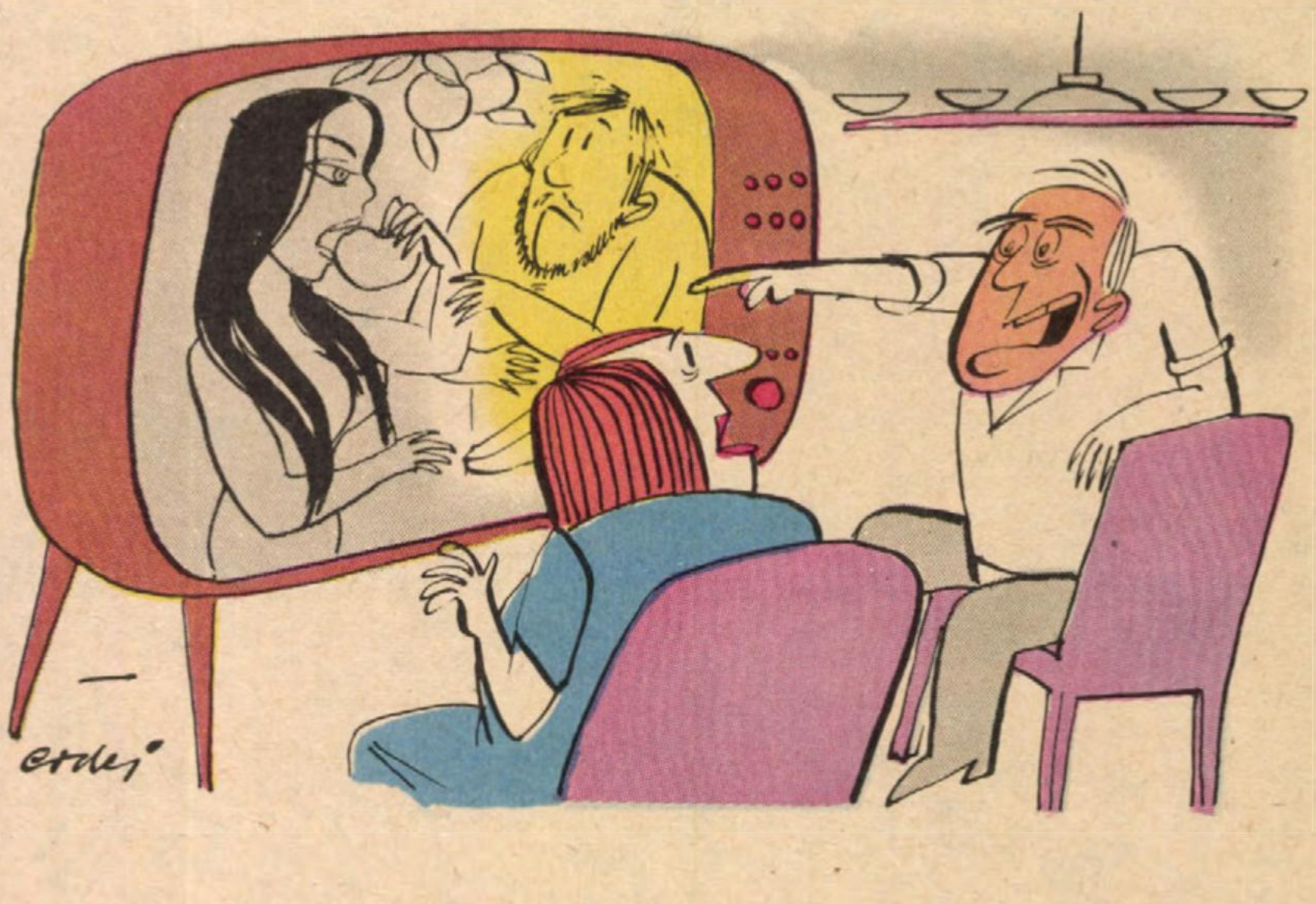

– Most a saját szemeddel láthatod, hogy mindig ti kezditek...

ZSENIÁLIS ÖTLET

Jelenthetem a szaktársaknak, hogy gyárunk már a jövő évi lemaradáson munkálkodik — mondta harsányan Stirpák Sándor, a Timsó- és Robbanómotorgyár csavaros eszű vezetője. A termelési értekezlet résztvevői nagy figyelemmel hallgatták a beszámolót.

— A munkafegyelem nálunk kritikán aluli, az anyaggazdálkodás, a munkaszervezés pocsék. Szerencsére Stirpák Sándornak mindig vannak ötletei, hogyan hozza rendbe a dolgokat...

Hatalmas taps fogadta a bejelentést. Egy pöttömnyi kislány kenyeret és sót nyújtott át az igazgatónak.

— Remélem, friss — ropogtatta meg a cipót, és így folytatta: — Elképzelésem a következő: önállóságunk lehetővé teszi, hogy gyártani kezdhessük a robbanómotorral hajtott timsózó automatát. A fodrászüzletek és az otthoni borotválkozók részére készült a találmány. A készülék emberi kéz érintése nélkül, alaposan és egyenletesen betimsózza az arcot. Elkészítettük a prototípust. Most önök bizonyára azt hiszik, hogy mi azonnal elkezdjük a sorozatgyártást? — nézett körül az igazgató kíváncsian a zsúfolásig telt teremben.

— Igen, azt hisszük — mondta udvariasan Perczegős Norbert művezető.

— Óriási tévedés — felelte titokzatosan Stirpák. — A készülék előállítási költsége, darabonként negyvenkétezer forint. Egyelőre ezer darab készüléket nem gyártunk le, ezzel máris spóroltunk üzemünknek negyvenkétmillió forintot. A gépet ugyanis a kutya sem vásárolná az üzletekben, mert drága és a konstrukciója sem jó. Az idén egyelőre csak ezer gépet nem gyártunk le, de ha a kapacitásunk megengedi, jövőre már kétezer ilyen vacak készülék legyártásáról nem lehet szó. A perspektíva tehát biztató. Köszönöm szíves megjelenésüket. A termelési értekezletet bezárom — búcsúzott Stirpák Sándor, a Timsó- és Robbanómotorgyár zseniális vezetője, és az ünneplés elől — szerény emberhez illően — a vészkijáraton át távozott.

Galambos Szilveszter

TELEFON-TÉMÁK

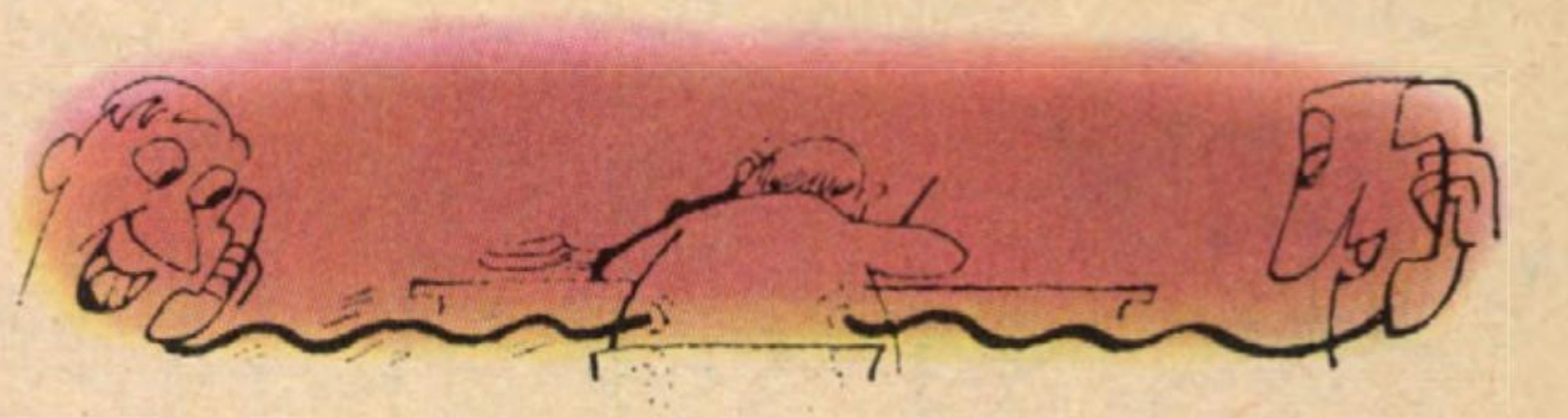

Fúrás

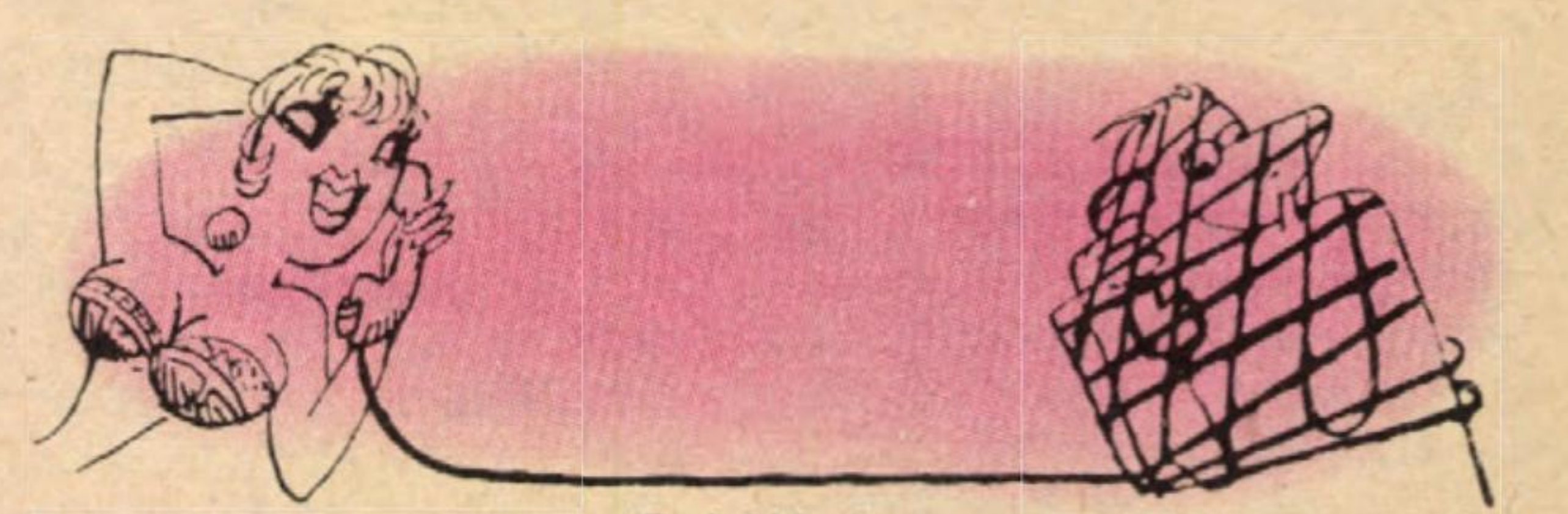

Behálózás

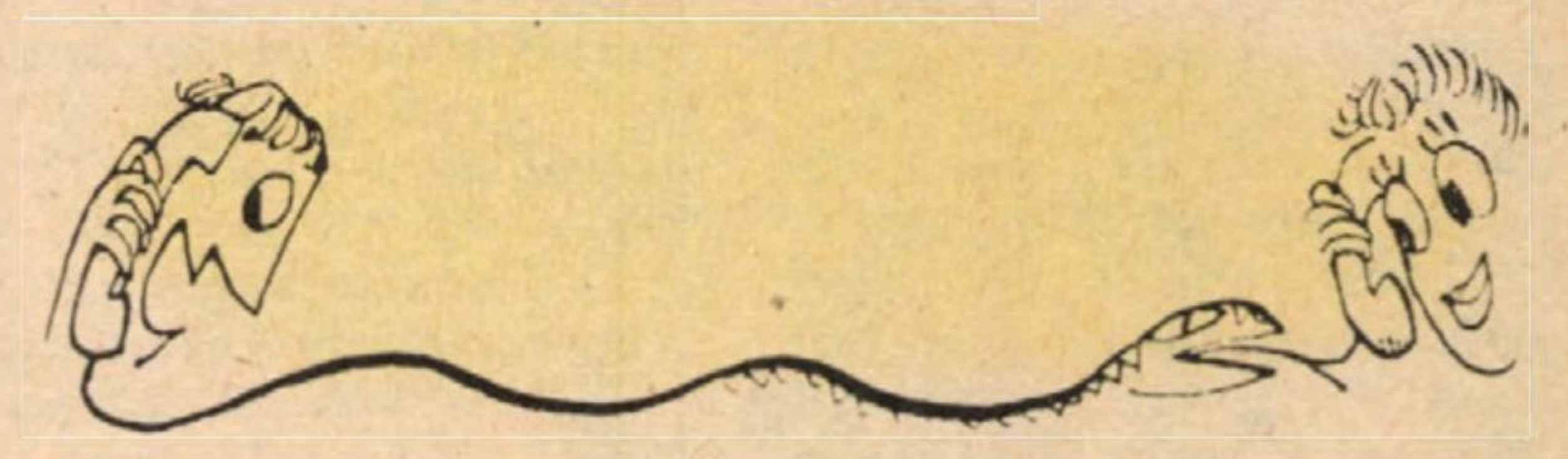

Pletyka

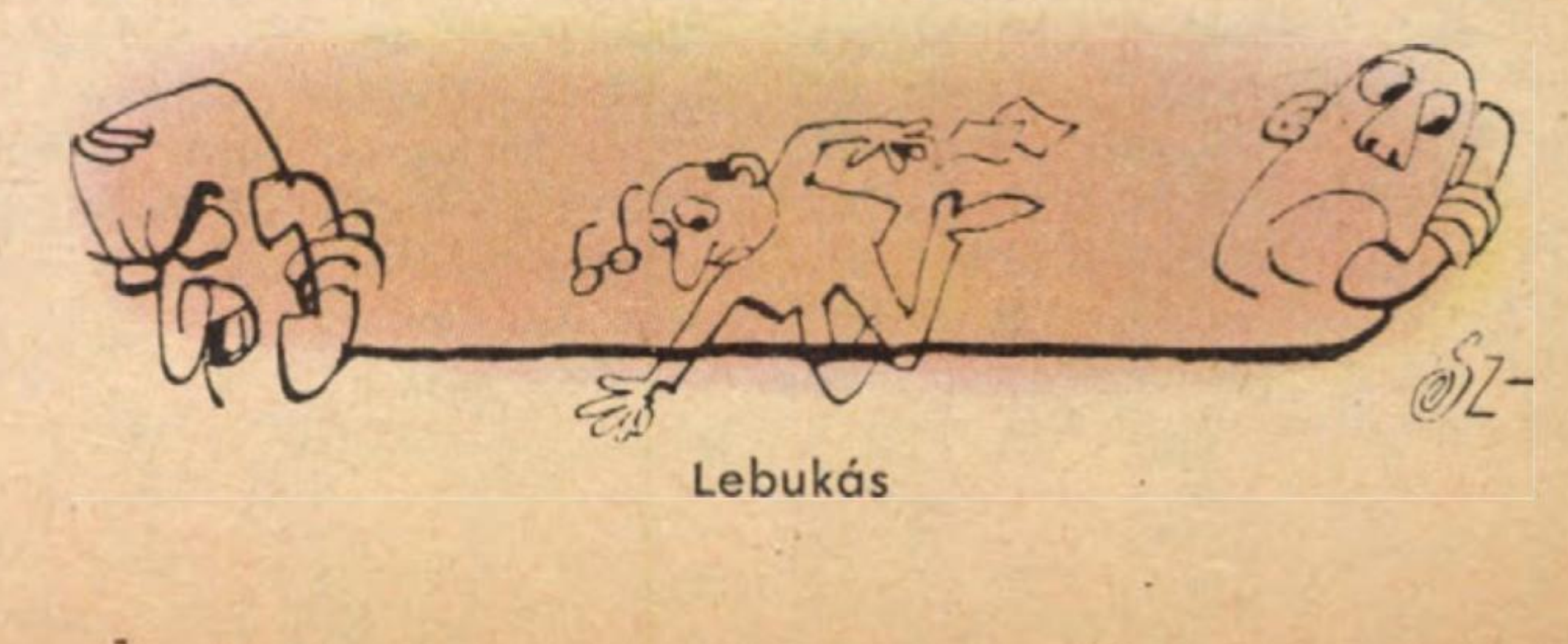

Lebukás

SETA

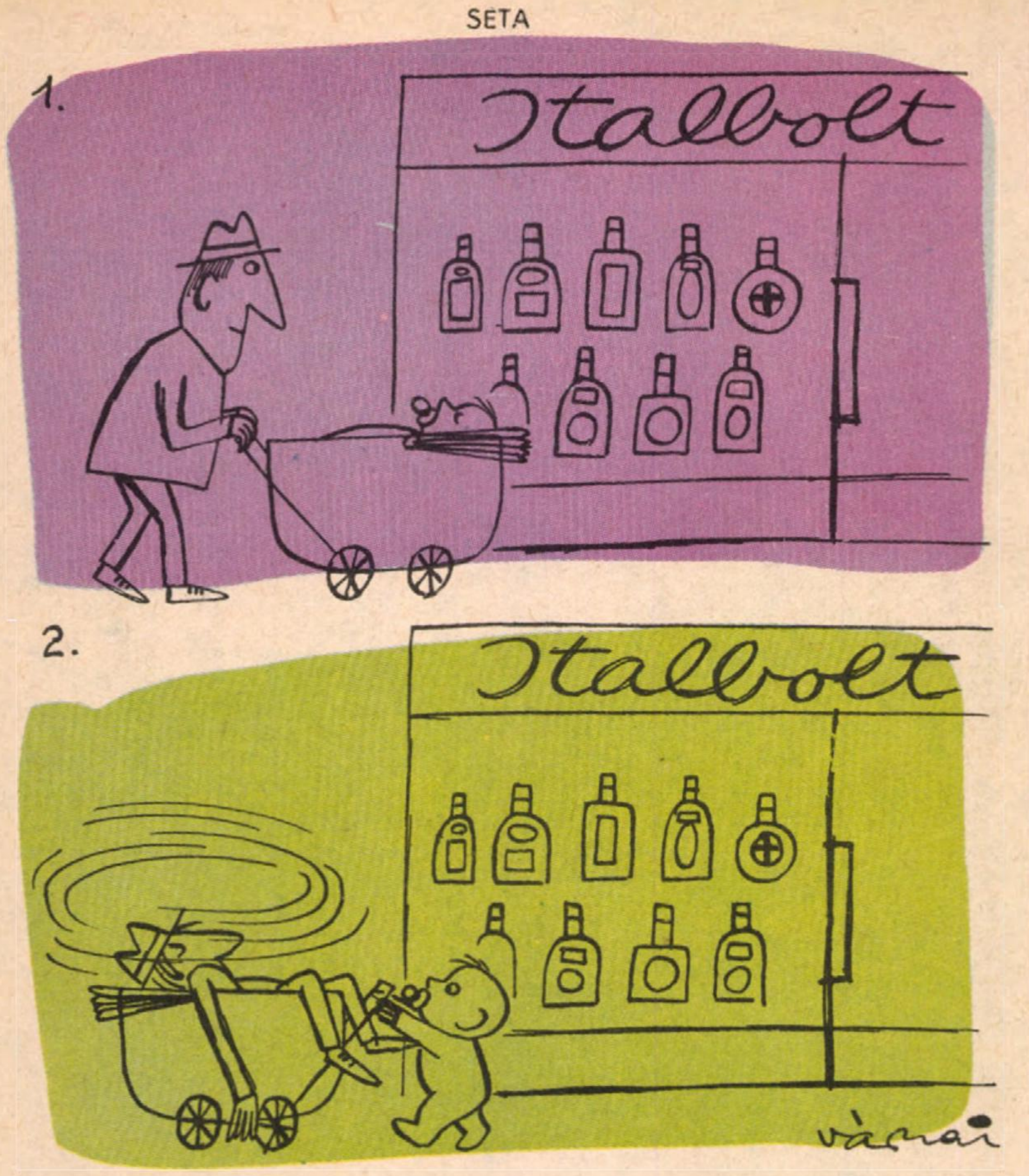

VILLAMOSON

Mostanában egyre sűrűbb
az eset,
A villamos-ajtókkal van
baleset.
Hátul csukva, rossz a zár,
elöl pedig
Nem nyílik ki, bárhogy is
erőltetik.
Nem segít az ajtón vegyszer,
se kegyszer,
Próbálhatjuk nem is egyszer,
ezerszer.
A kocsi meg orrunk elől
elszalad,
Azt se bánja, ha a szívünk
megszakad.

*

A Békávé, ha orránál
tovább lát,
Akasszon a rossz ajtókra
egy táblát.
És a táblán a felírás
mi lehet?
„Idegennek itt tilos a
bemenet!"

Szőnyi Zoltán

Apróságok

Elmélyülten tanulmányozgatok egy kirakati táblát: „Az Ofotért Vállalat nappali és esti *fotosétával* egybekötött tanfolyamot indít."

Érdekes, én máskor unottan megyek el az ilyen táblák mellett, mi az, ami most mégis idehúzott a kirakathoz? Csak nem a hirdetményt illusztráló foto, amelyen egy fekvő hölgy látható, de olyan anyaszült pőrén, hogy annál pőrébb már nem is lehetne?

Hiába, na, az Ofotért tudja, mivel lehet az emberekben felkelteni — a tudásszomjat!

Gusztálgatom a képet, s elhatározom, hogy én is beiratkozom. Természetesen, az esti tagozatra. Így, ha ezentúl Mancikám kérdőre von a késői kimaradásom és a zsebemben talált ledér képek miatt, könnyedén azt felelhetem neki: Ne gondolj semmi rosszra, szívecském, csak esti fotosétán voltam az Ofotérttal...

*

Egyik vidéki színházunk egy évtizedek óta nem játszott, a jótékony feledésnek átengedett magyar drámát bányászott elő, s állított színpadra. Mióta az erről szóló hírt elolvastam, állandóan víziók gyötörnek:

A magyar színigazgatók elszánt kisded csapatát látom, amint az őszi mélyszántást végző traktorok nyomában baktatnak, vagy a régészeti ásatások körül bolyonganak, s azt lesik: mikor fordít ki az eke vagy a kutatóásó a földből egy kellően beporosodott, legalább száz éve nem játszott, naiv és unalmas „eredeti történelmi szomorújátékot", amelyet sürgősen műsorra lehetne tűzni, a színházba járók mérhetetlen örömére...

R. B.

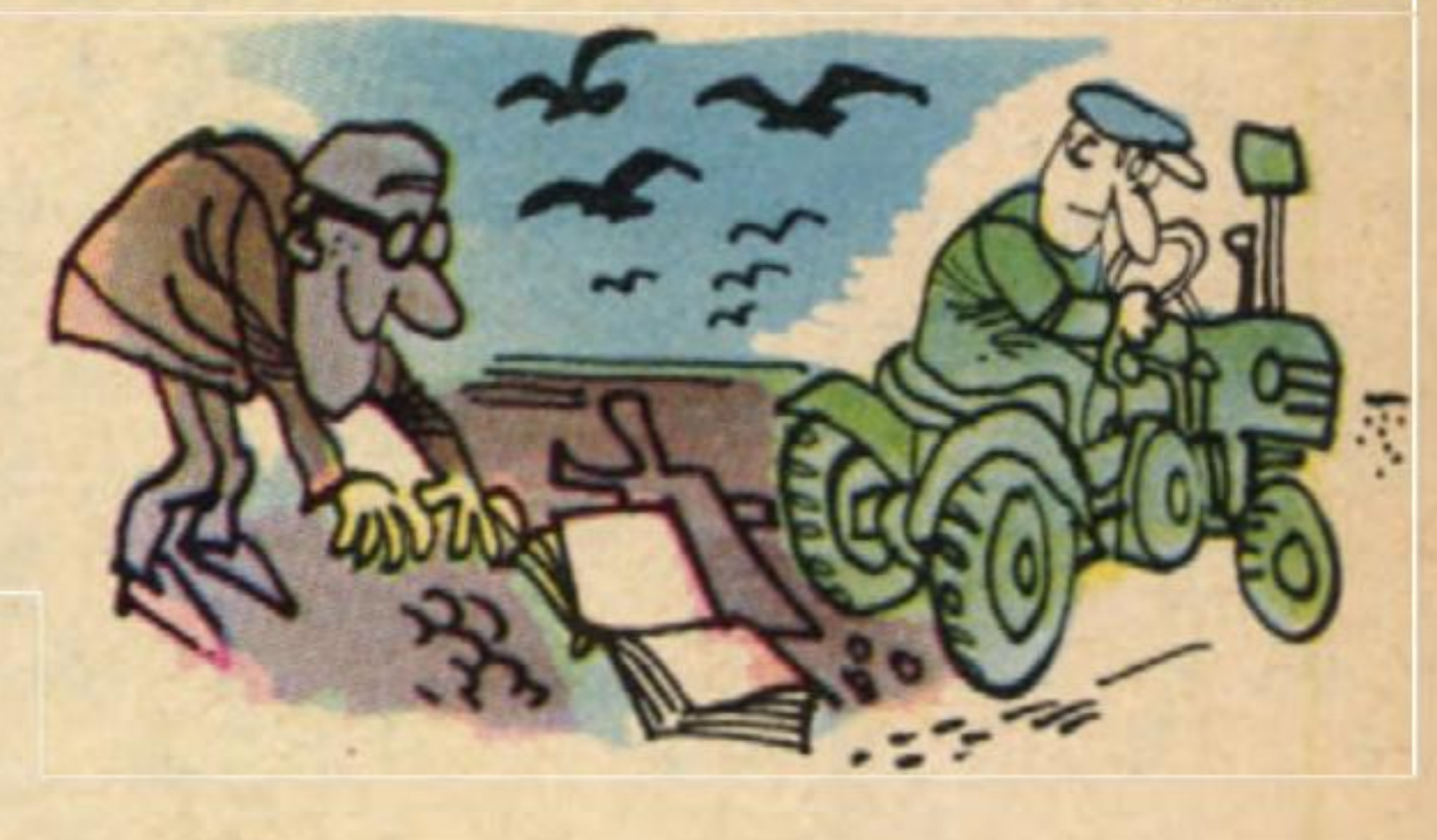

KUTYA-TURF

Egyszer volt Budán kutyavásár, de többször lesz Pesten agárverseny, mert múlt vasárnap óta a galopp-pályán már nemcsak lovak, hanem agarak is versenyeznek, és legjobb agaraink egy motorral húzott műnyulat kergetnek, hogy ország-világ lássa: él még a magyar virtus — legalább is az agarakban.

Örvendetes, hogy nem akarunk nagyon lemaradni a művelt nyugattól, és ha már nincs délibábos rulettbarlangunk és szívet-lelket melengető bikaviadalunk, van már szolid kis agárversenyünk, ami okvetlen mimózalélekre vall, mert mint tudjuk, a rulettbarlangban folyik a pénz, a bikaviadalon folyik a vér, de az agárversenyen legfeljebb csak a fűrészpor folyhat, ha valamelyik túlbuzgó agár véletlenül utoléri a kitömött műnyulat.

Külön öröm, hogy a versenyző agarakra fogadni is lehet. Eddig a dolgozó legfeljebb elihatta a fizetése egy részét, totózhatott, lottózhatott, néha kimehetett a lóversenyre, de aztán slussz, a megmaradt pénzét kénytelen volt hazaadni családjának, mert nem volt se bikaviadal, se agárverseny, se békekölcsön. Ennek most már, hála agarainknak, vége, mert a jövőben a dolgozónak nem kell a pénzét hazaadni, hanem kimehet az agár-galoppra, és nézheti, hogy az agarak mint futnak a pénze és a műnyúl után és azzal a boldog tudattal térhet haza, hogy pénze jó helyre került, mert az agárversenyeken elvesztett pénzekből is óvodákat, iskolákat, játszótereket, esetleg agárverseny-pályákat építenek majd a köznek.

Az se közömbös számomra, hogy mint olvasom, illetékesek engedélyezték: a jövőben magánszemélyek is tarthatnak versenyagarakat. Örülök neki, mert ha már nincs szent tehenem, tenyészbikám és versenylovam, legalább versenyagaram legyen, hogy ne álljon mindig üresen az agáristállóm, mert még a végén kiigénylik. Ezért úgy döntöttem, hogy legközelebbi prémiumomból veszek is néhány versenyagarat, hogy saját pénzemet, saját agaraimon veszthessem el.

Hallottam azt is, hogy az agárversenyek tisztaságához nem férhet kétség, mert amíg a zsoké visszatarthatja a lovat, a műnyúl az agarat soha, s zsoké fülbe súghatja a biztos tippeket, a műnyúl soha, és végül egy tisztességes műnyúl a mérlegelésnél sem csal.

De azt azért el tudom képzelni, hogy a legközelebbi Aranycsont-futam után Burkus III. eredményét megsemmisítik, ajzószer használata miatt, mert kiderült, hogy tulajdonosa merő nyereségvágyból három bolhát helyezett el a bundájában.

Miklósi Ottó

VALAMI NEM STIMMEL

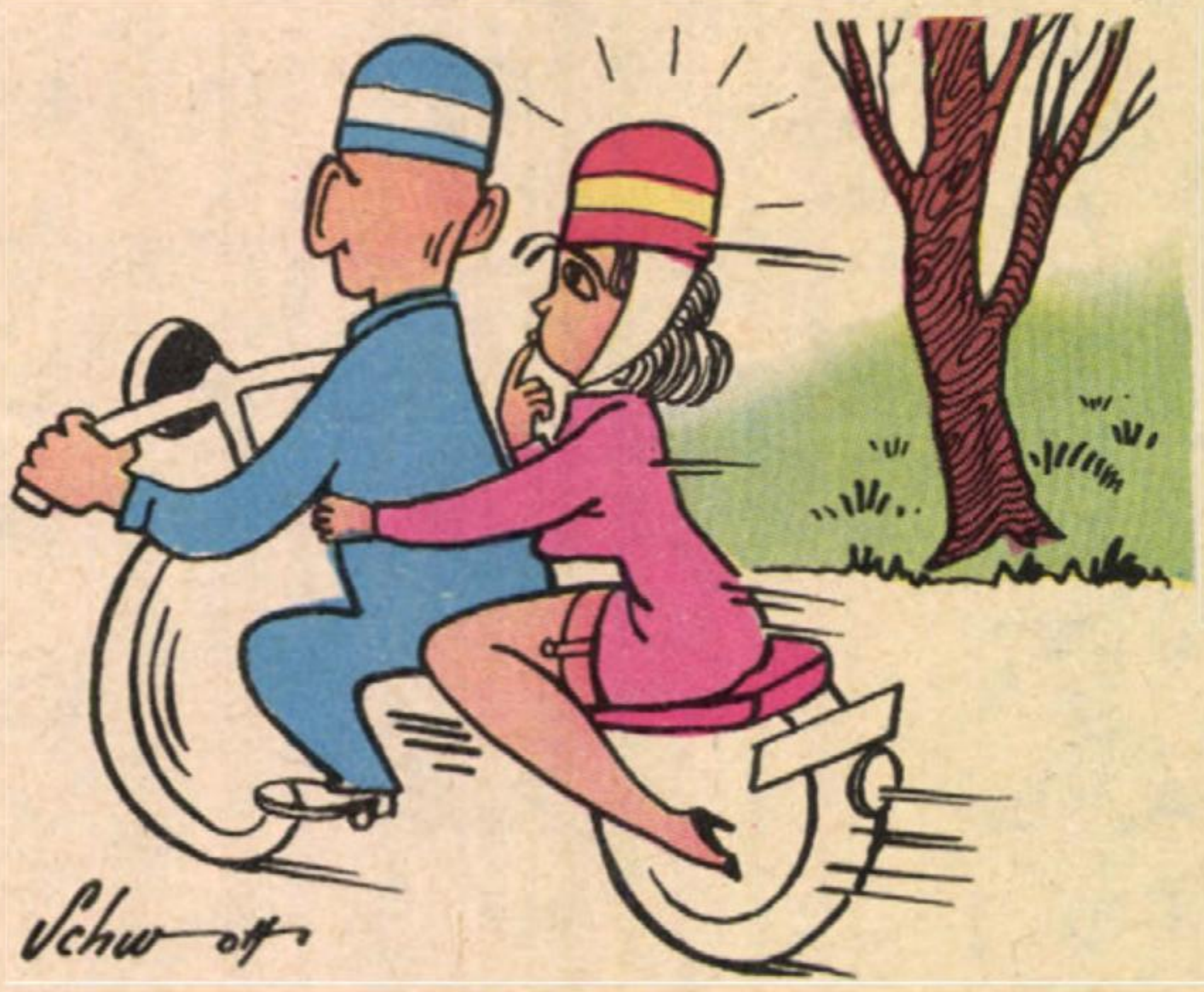

– Érdekes, akivel reggel elindultam, annak nem volt ilyen elálló füle...

NAGYKÉPŰ VAKOND

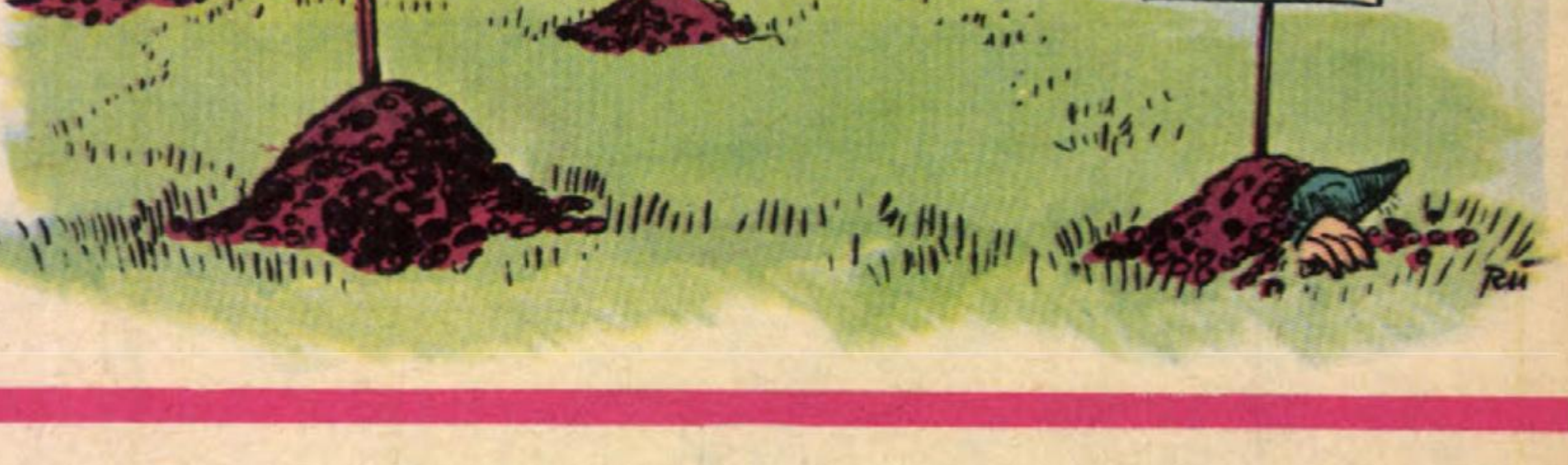

HÁTHA VALAKI NEM ISMERI

Mottó: Nincsenek régi viccek, csak öreg emberek vannak. Egy újszülöttnek minden vicc új.

Egy hetvenöt éves férfi feleségül vesz egy húszéves nőt. Gyermekük születik. A férfi fenyegetőzik:

— Ha még egy gyerek lesz, én főbe lövöm magam, hiszen nem tudom a kicsiket felnevelni.

A második gyerek is megszületik, a férj előveszi revolverét és az erdőbe rohan, de csakhamar visszatér.

— Azt mondtad, agyonlövöd magad! — fogadja a feleség.

— Meggondoltam magam. Nem akarok egy ártatlan embert megölni.

*

— Doktor úr, a nejemnél egy idegen férfit találtam. Amikor az idegen meglátott, felöltözött, karon fogott, és elvitt egy bárba, ahol leitatott. És ez így megy már két hete.

— Én orvos vagyok, maga rossz helyen jár. Egy ügyvédhez menjen!

— Dehogy járok rossz helyen! Alkoholmérgezést kaptam.

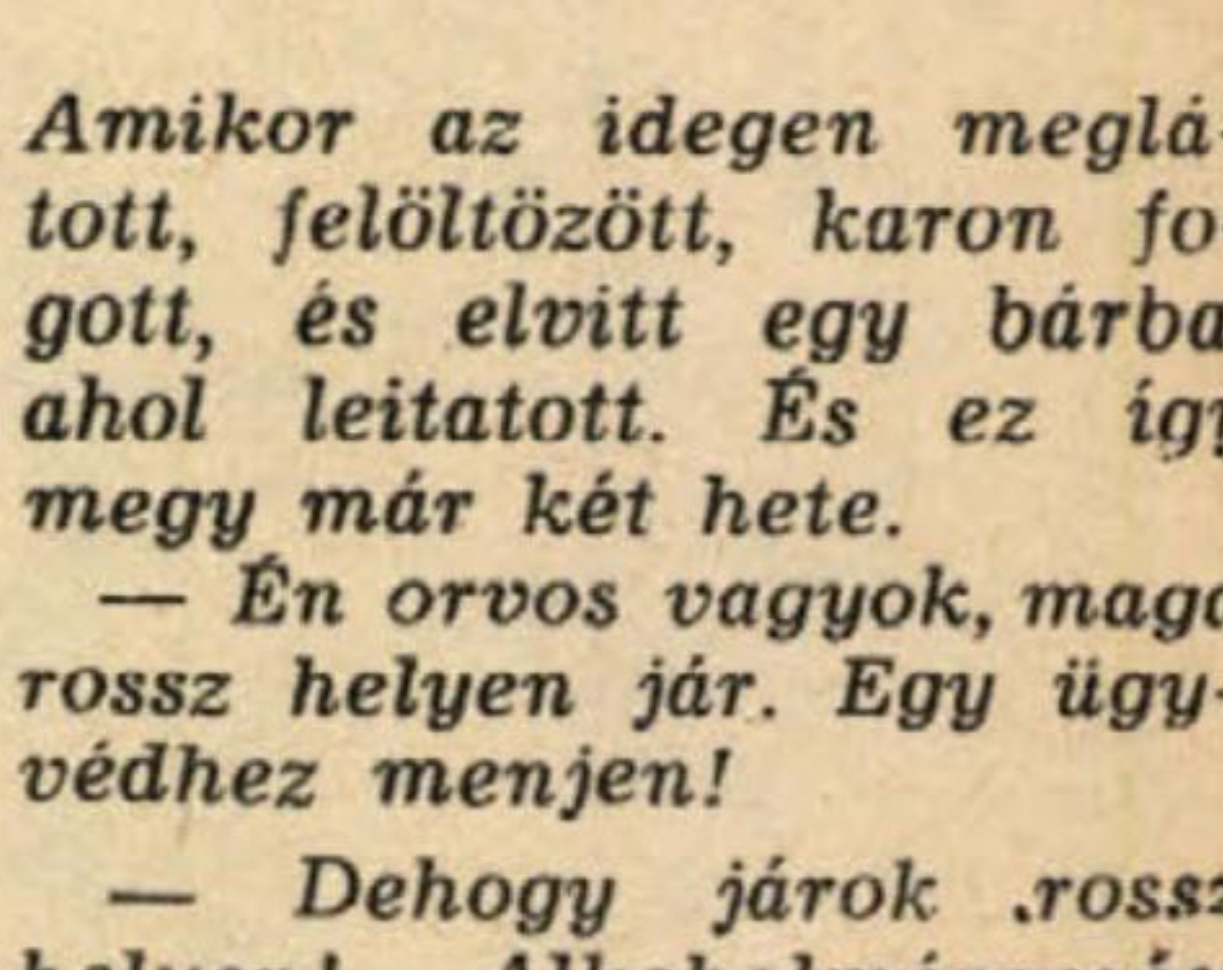

PANASZ

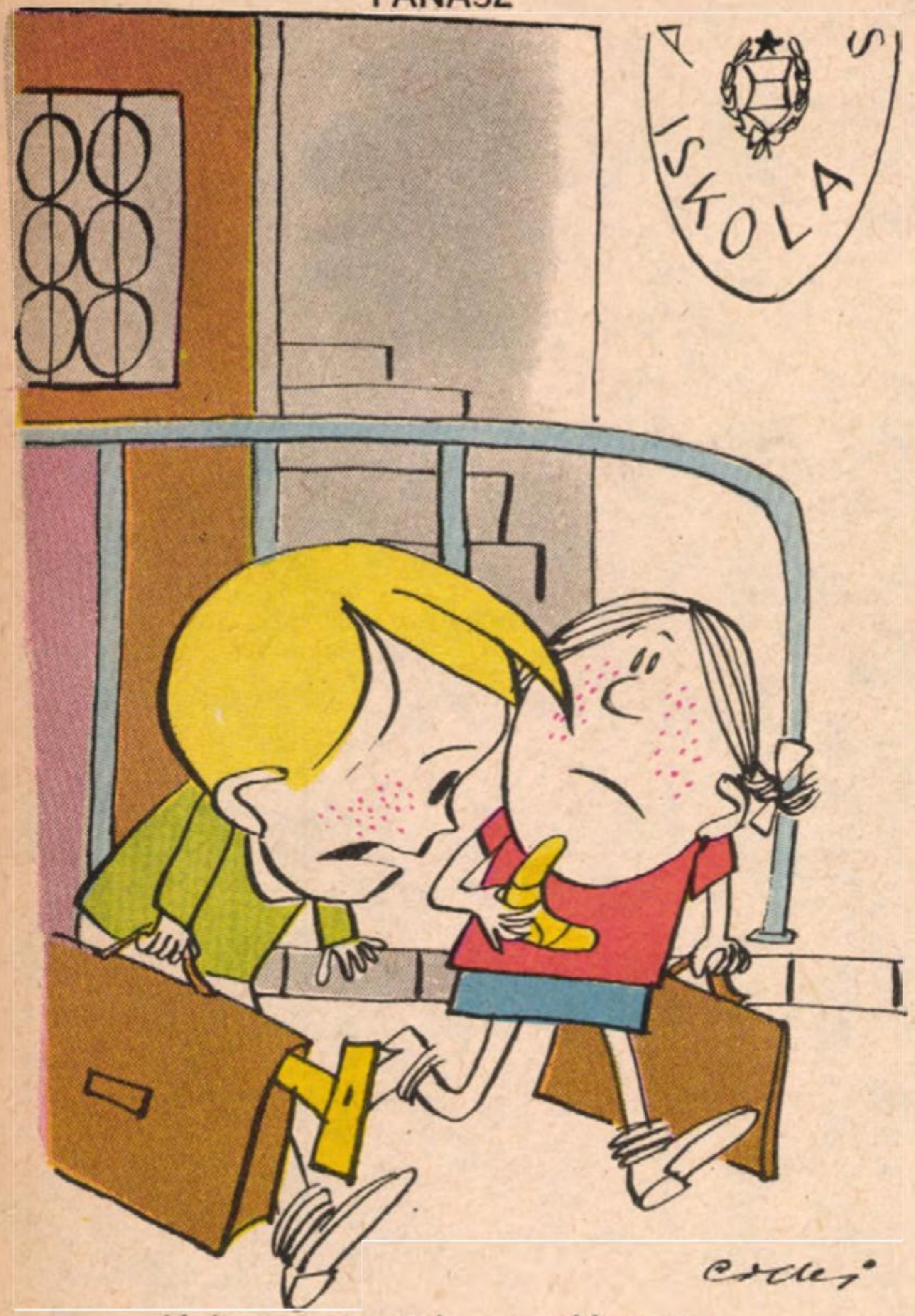

– Nekem nem volt gyerekkorom...

RÉBUSZ

95. sz. rejtvényünk megfejtése:

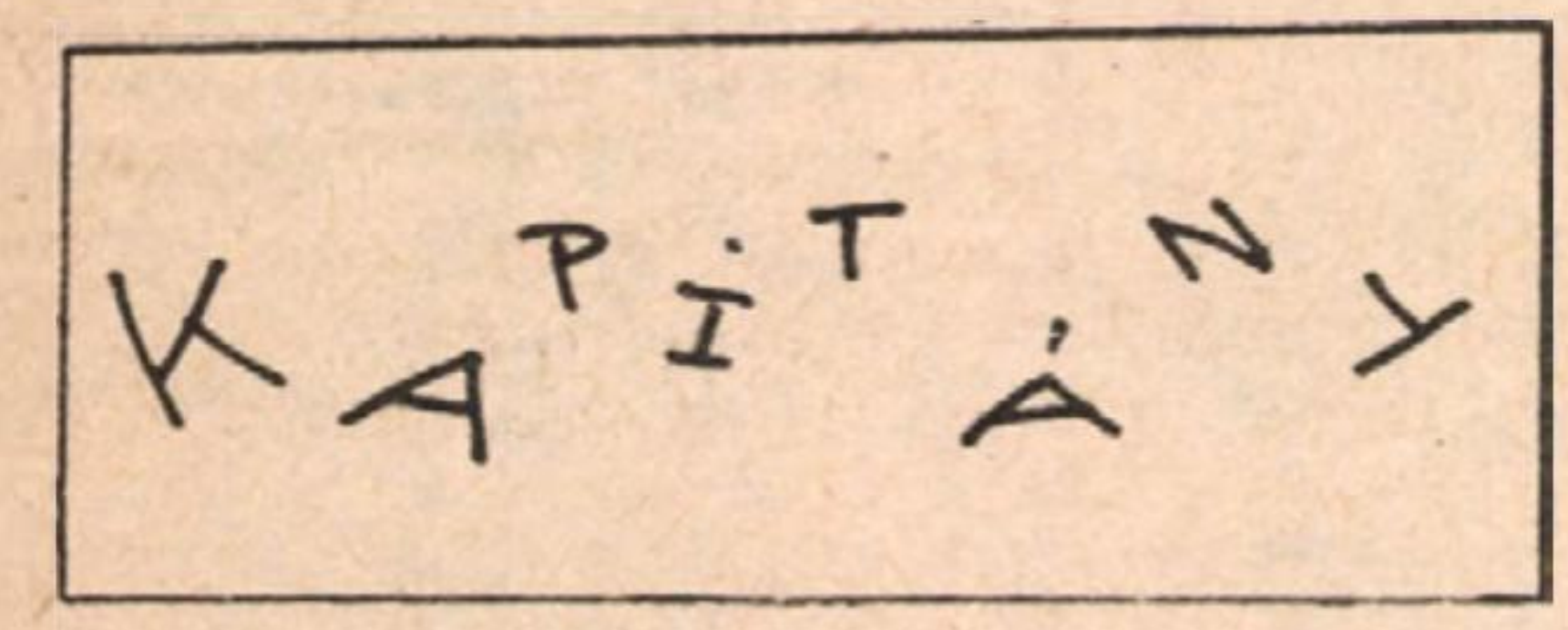

Sorhajókapitány

A 100 forintos díjak nyertesei a következők:

Gönczöl Gyula, Budapest VI., Népköztársaság útja 3., Mihalecz Lajos, Miskolc III., Szinyei u. 19., Kovács János, Budapest VIII., Baross u. 6.

97. SZ. REJTVÉNYÜNK

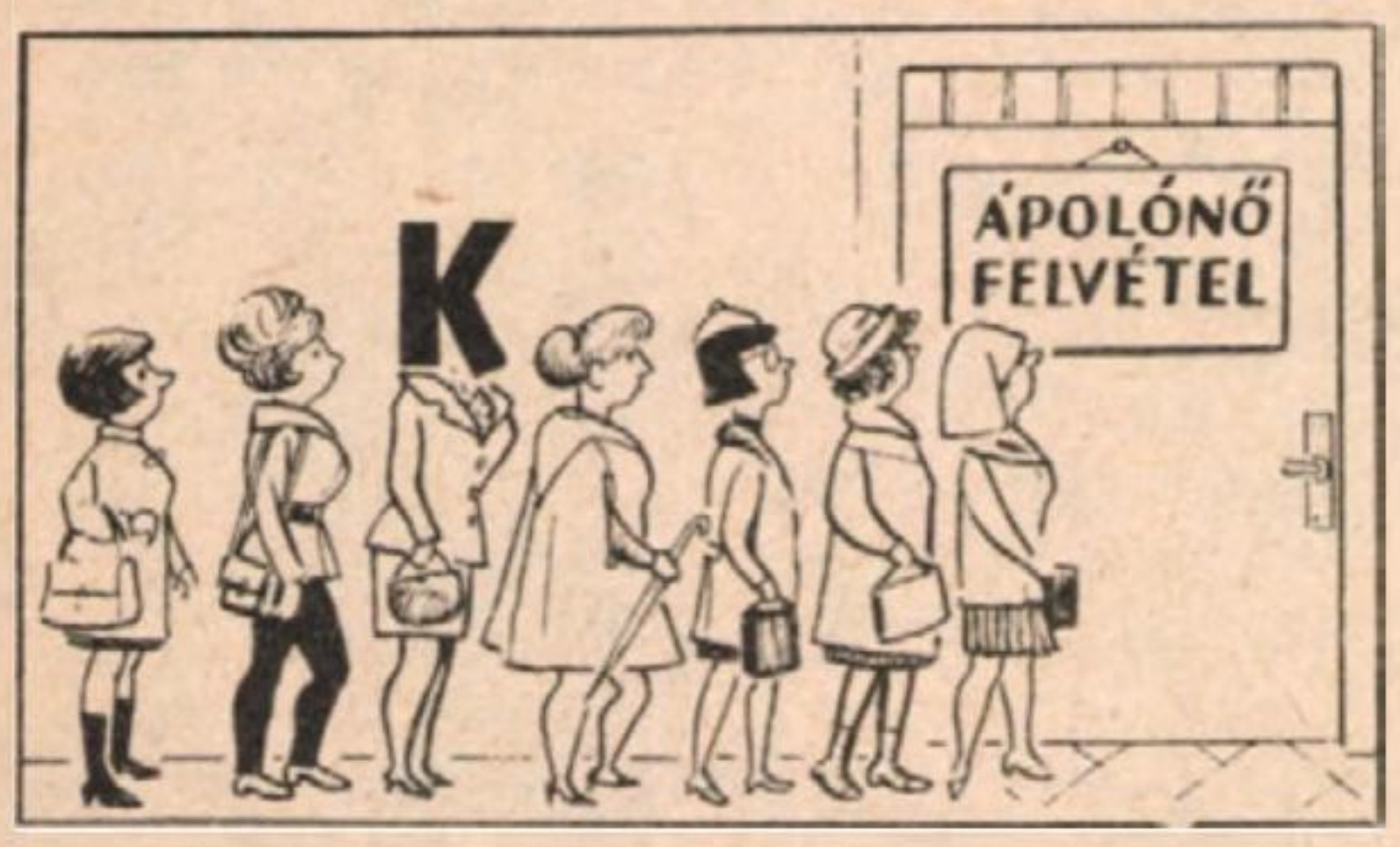

A megfejtők között háromszor száz forintot sorsolunk ki.

A megfejtéseket legkésőbb november 10-ig kell postára adni, kizárólag levelezőlapon, erre a címre: Ludas Matyi, Budapest VIII., Gyulai Pál u. 14.

MŰDAL

Mészáros András rajza

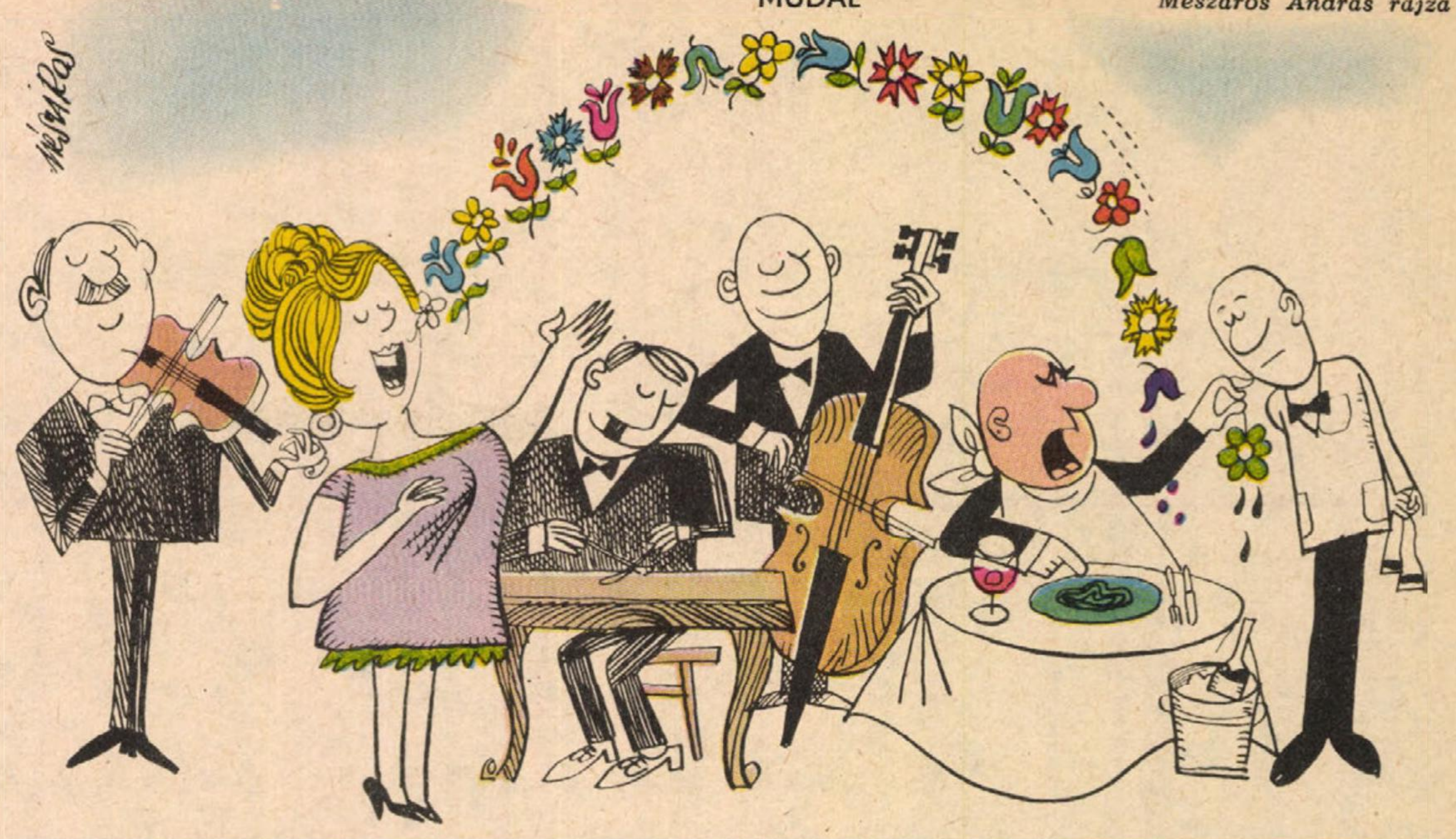

SZILÁNKOK

BOLDOGSÁG

X.-né, akinek három gyereke van, a napokban lelkendezve újságolta:

— Olyan boldog vagyok! A jegyszedő nem engedett be egy 18 éven felüli filmhez!...

OPTIMIZMUS

— Nem törődöm a téllel, a naptáram szerint öt hónap múlva már itt a tavasz.

VÁGY

— Csak azért szeretnék főnök lenni, hogy mindig igazam legyen.

BARÁTSÁG

Férfi és nő között még elképzelhető önzetlen barátság. De két barátnő között sohasem.

PANASZ

Doktor Umberstocknak elpanaszoltam, hogy néha nagyon egyedül érzem magam. Elővette a recept-blokkját:

— Várjon. Majd felírok magának valakit.

TARTOZÁS

Z. nem ragaszkodik ahhoz, hogy tartozzon valakihez, megelégszik azzal, ha tartozik valakinek.

SZERÉNYSÉG

— Nekem nincs televízióm. Egész este a rádiót nézem.

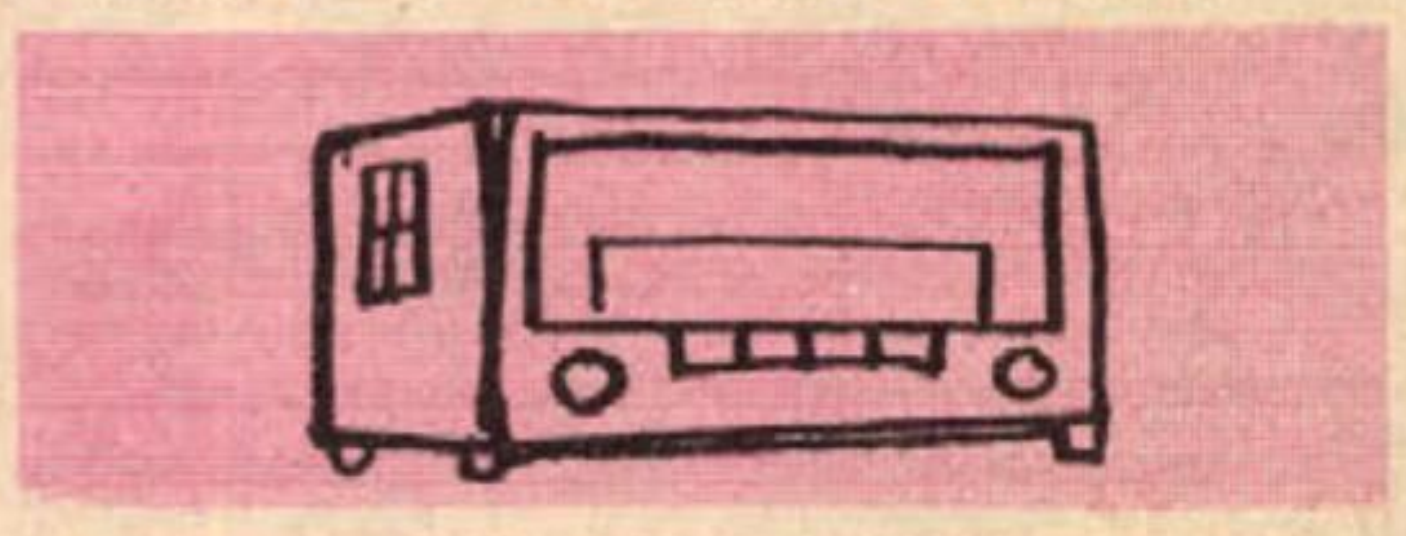

GYANÚS ÜGY

Brahovácz meséli:

— Tegnap ötszáz forint lelépésért ajánlottak nekem egy főbérleti lakást. Tudtam, hogy valami nem stimmel. Ki is derült, hogy a lakás a negyedik emeleten van, és nincs a házban lift.

FURCSA

Laci és Eta egy ismerkedési esten vesztek össze.

KUTYABARÁT

— Kérek egy rántott csirkét Flokinak, nekem pedig hozzon egy adag kelkáposztát.

REJTÉLY

N.-nek havi 2200 forint fizetése van. Ebből 2500-at hazaad az asszonynak, 1000-et félretesz építkezésre, a fennmaradt 1500 forintot pedig takarékba teszi.

FEJLŐDÉS

Vidéken egyre több a közlekedési baleset. Megint közelebb került a falu a városhoz.

FÉRFISZEMMEL

— Olga, őszintén be kell vallanom, hogy halálosan szeretem a feleségemet. Ezért egy héten legfeljebb csak kétszer találkozhatunk.

G. Sz.

BUKSI ÁBRÁNDOZIK

Sajdik Ferenc rajza

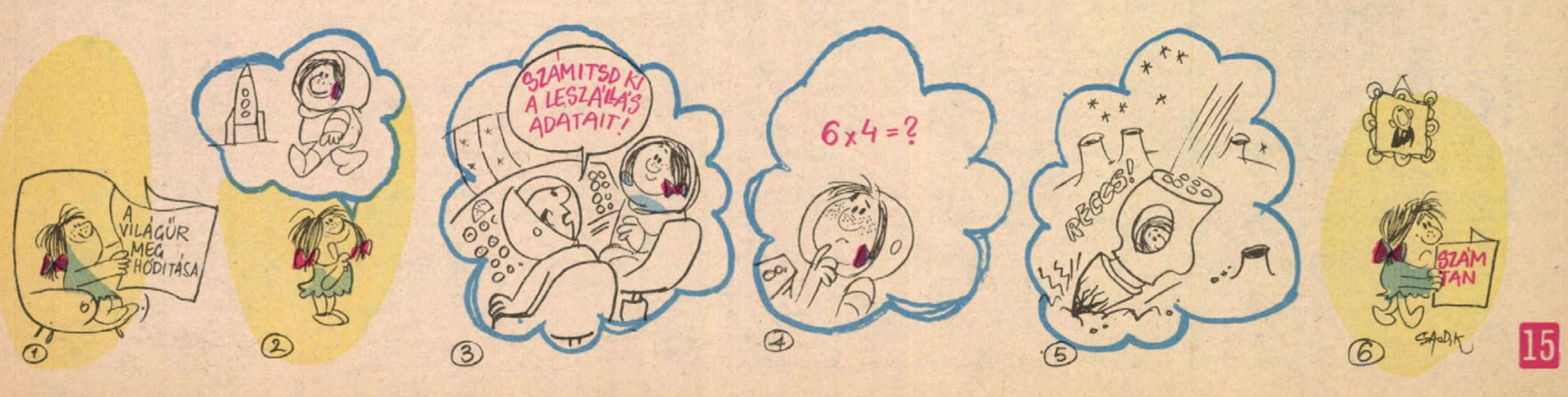

JÓ FOGÁS

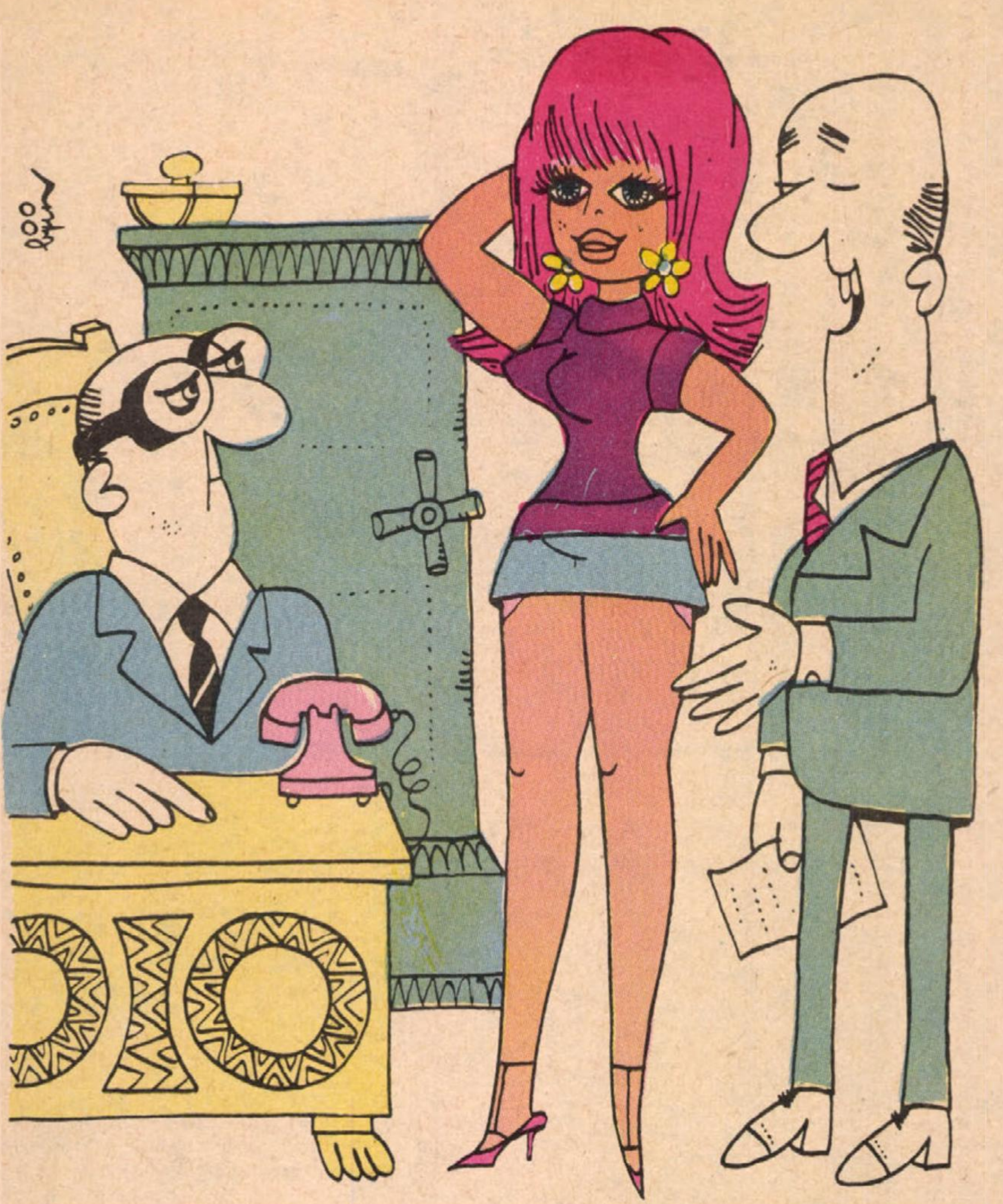

– Bemutatom az új fotomodellünket. Vele reklámozzuk selejtes árucikkeinket.

PÁLYAVÁLASZTÁS

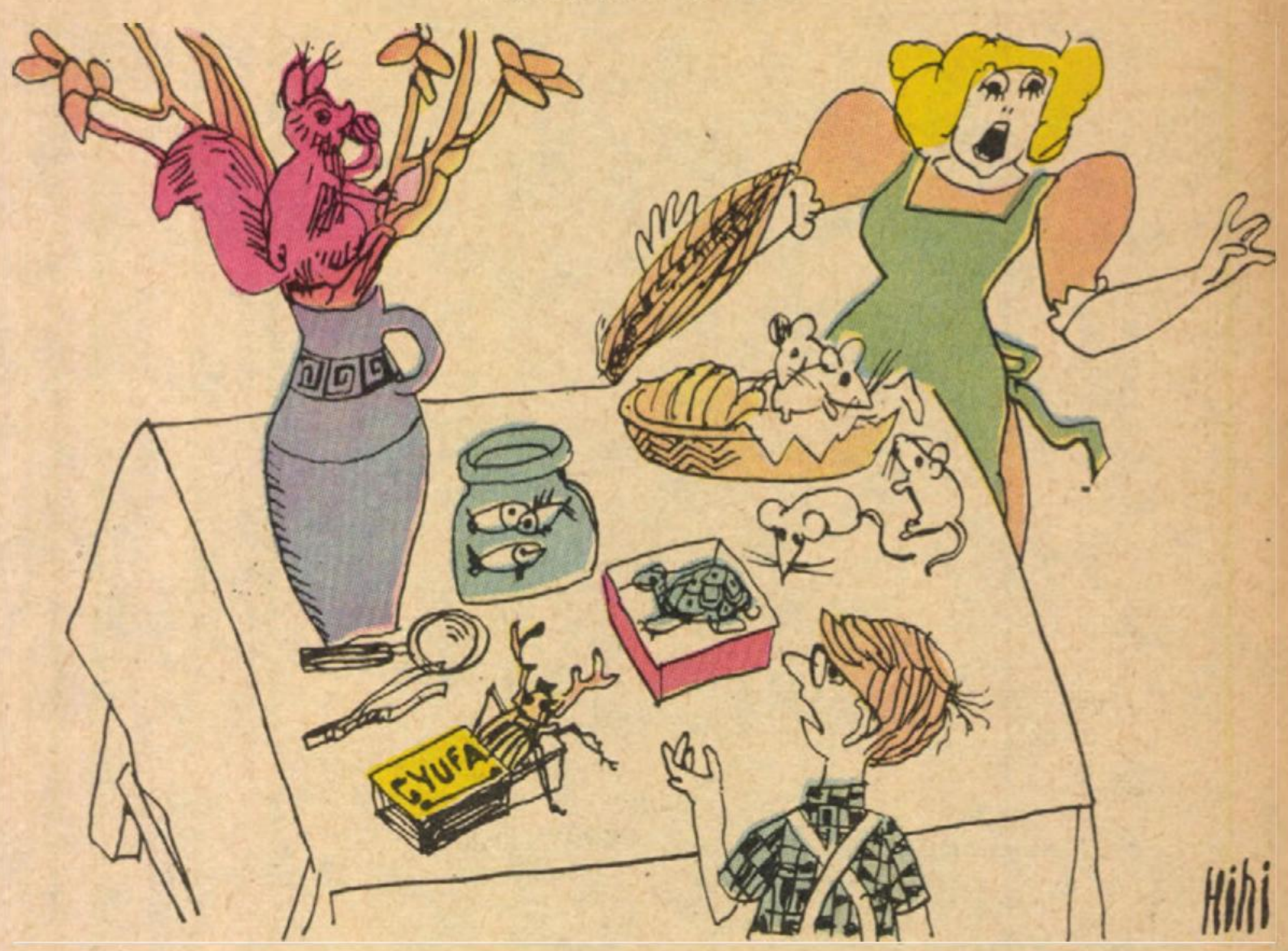

– De mama, egyszer már beleegyeztél, hogy zoológus legyek...

HAZAI

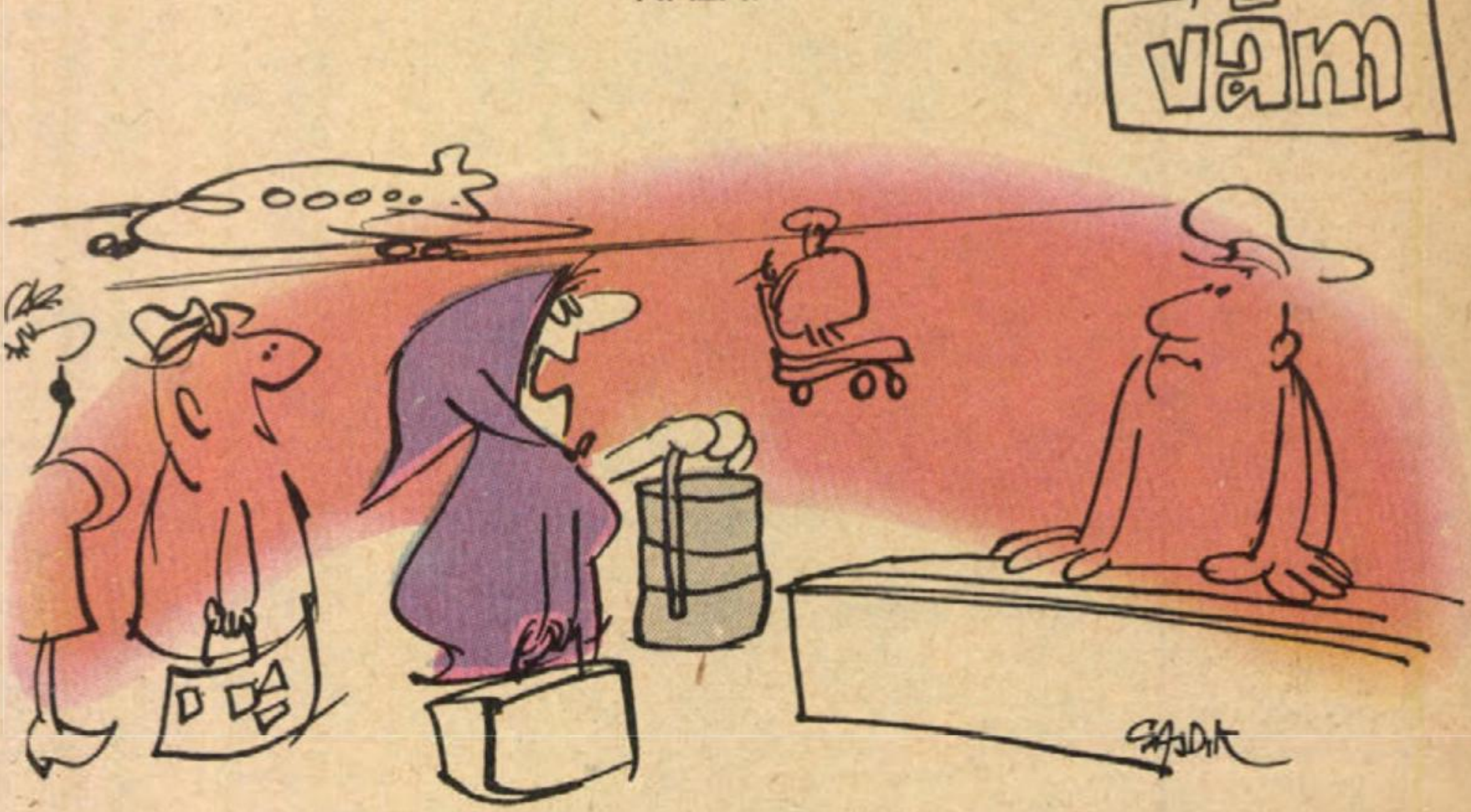

– Tudja, olyan régen evett a fiam töltött káposztát ott Amerikában...

EGY HÁZASSÁG TÖRTÉNETE

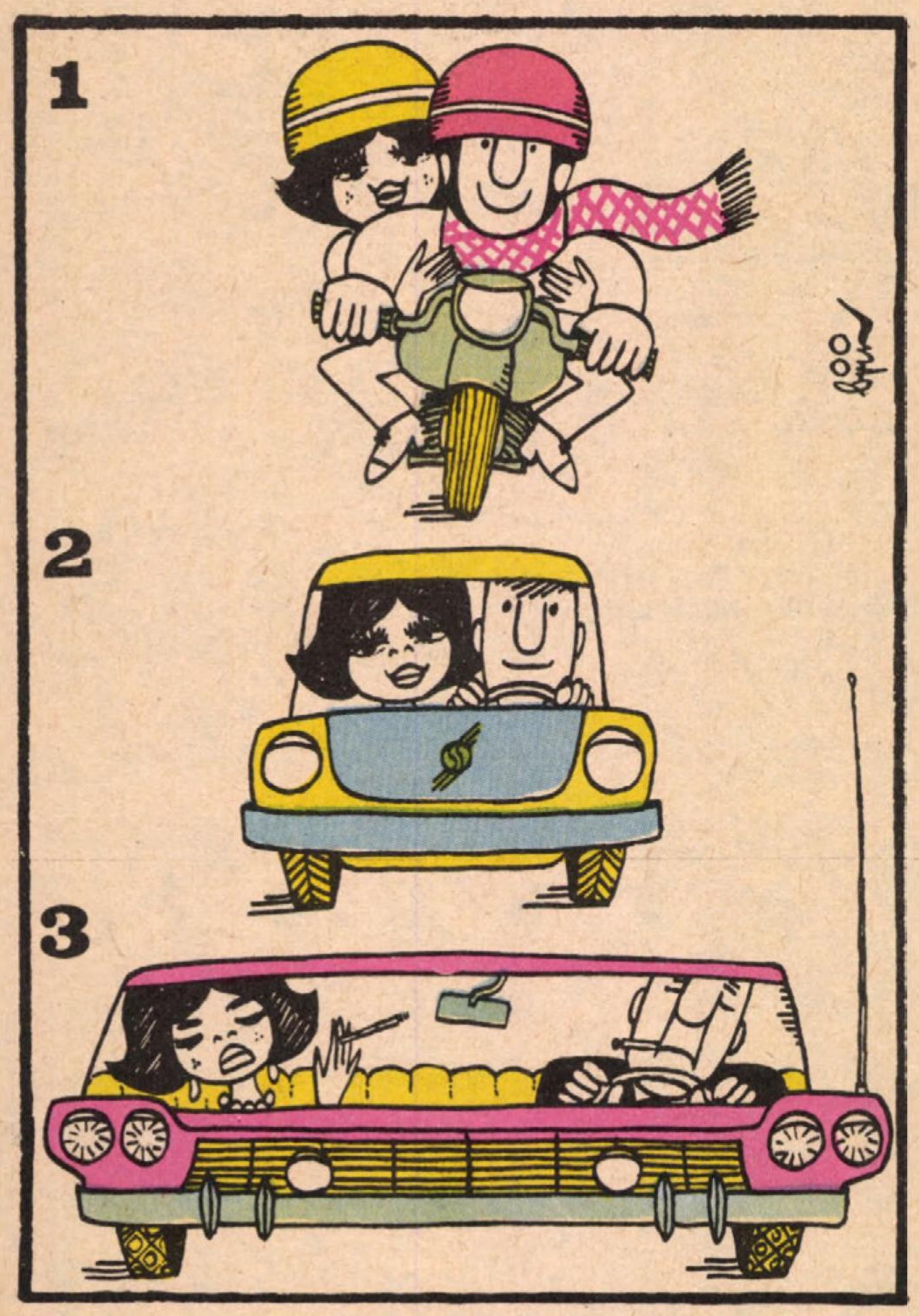

Az áldozatkész férj

Zsuzsi, egy belvárosi fodrászszalon sztárja. Kegyeiért versengenek a nők, de legtöbbjük esélytelenül, mert Zsuzsi hetekre előre eligéri minden percét. Ráadásul Zsuzsi igényes is, így gyakorta előfordul, hogy a soros hölgyvendég hajára néz, majd lebiggyesztett ajakkal jegyzi meg:

– Ezt a fejet én sosem vállalom, tessék máshová vinni...

Zsuzsi szemkápráztatóan szép is. Csodálatos termet, telt ajkak, tüzes szemek, remekmívű hajkorona. Így nem csoda, hogy záráskor több férfi várja az üzlet előtt.

A siker a lányt kényessé és nagyképűvé tette. Éppúgy utasítja el az udvarlóit, mint a hölgyvendégeit:

– Hetekre előre be vagyok táblázva...

Ezek egy ideig még kísérleteznek, aztán rendre lekopnak. Egy maradt csak kitartóan hűséges: Hodászi Gáspár. Bármennyire megsértette, másnap újra ott rostokolt az üzlet előtt. Virágot, édességet, színházjegyeket hozott, majd verseket írt hozzá. Zsuzsi a verseknek örült a legjobban, mert ezekkel másnap remekül elszórakoztatta a szalon hölgyközönségét.

Természetesen Hodászi tudott erről:

– Engem nem bánt, hogy maga fennhangon olvassa a verseimet és a vendégek könnyesre kacagják magukat. Én nem szégyellem, hogy szeretem magát. Tudom, hogy nem vagyok költő, verseim csak szürke visszhangjai mérhetetlen és leírhatatlan szerelmemnek.

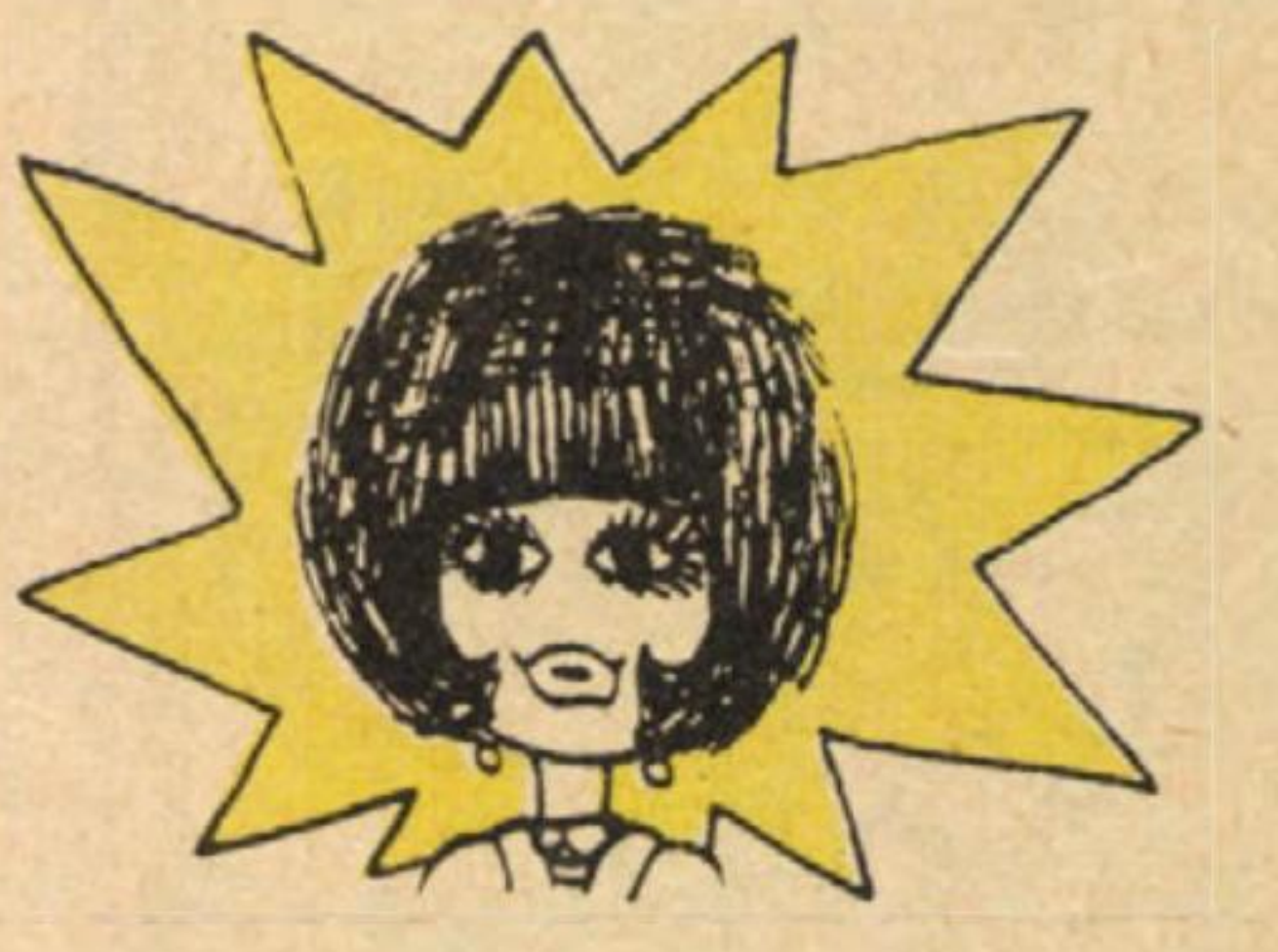

És kitartása egy napon meghozta a sikert. Zsuzsi randevút adott neki.

Óbudára mentek. Egy csendes kisvendéglőben vacsoráztak, majd kézen fogva sétálgattak a görbe utcácskákon. Kint a Dunaparton Hodászi megcsókolta a lányt, aki ezúttal már nem ellenkezett.

– Szeretlek – mondta Hodászi Gáspár.

– Én is... Nagyon szeretlek – suttogta Zsuzsi, és nyújtotta ajkait.

– Máskor is találkozunk? – kérdezte a férfi.

– Amikor akarod – felelte a lány.

*

Hodászi jóval éjfél után ért haza. A felesége fel sem ébredt volna, de a férfi felkeltette.

– Mit akarsz ilyen későn? – durcáskodott Hodászi**né**.

– Csak azt akarom mondani, hogy holnap nyugodtan elmehetsz a fodrászszalonba. Zsuzsi vállalni fog. Csak érthetően mutatkozz be neki. Mondd, hogy Hodászi Gáspárné vagy. Ha nem érti, ismételd!

– Köszönöm, szívem – mondta az asszony és eloltotta a villanyt.

Aznap mind a ketten nagyon szépeket álmodtak...

Ő. F.

Főszerkesztő: Tabi László – Szerkesztő: Földes György – Kiadja a Hírlapkiadó Vállalat – Felelős kiadó: Csollány Ferenc – Szerkesztőség: Budapest VIII., Gyulai Pál utca 14. – Telefon: 335–718. – Kiadóhivatal: VIII., Blaha Lujza tér 3. Telefon: 343–100, *142–220. – Árusítja a Magyar Posta
INDEX: 25.504
Készült ofszet eljárással, Ultraset Junior 72-es rotációs gépen, a Zrínyi Nyomdában – 69.4070/2 – Budapest V., Bajcsy-Zsilinszky út 78. – F. v.: Bolgár Imre